

DẤU HIỆU

Xin mời ngồi. Xin chào, mọi người! Rất vui được hầu việc Chúa sáng nay, trở lại lần nữa trên...Không biết chúng tôi sẽ trở lại hay không, nhưng Chúa đã sắm sẵn một con đường, và chúng tôi đã trở lại cho buổi nhóm ngày hôm nay. Bây giờ chúng ta đang trông mong những thì giờ tuyệt vời hôm nay, sáng nay, trong bài học trường Chúa nhật này, ở trong Lời. Và tối nay sẽ có buổi nhóm chữa lành lần nữa, với lễ tiệc thánh theo sau đó.

2 Và bây giờ chúng ta có lễ—lễ dâng con trẻ, tôi tin...Anh Neville vừa bảo tôi rằng người nào đó muốn dâng con trẻ của họ. Và vậy thì, nếu như họ sẽ mang theo con trẻ vào lúc này. Và anh em của chúng ta sẽ ở lại, hoặc vài người trong số họ, để đàn organ hay piano này, một người. Và rồi mang con trẻ lên. Chúng ta sẽ có lễ dâng con; vậy chúng ta có thể làm đúng, nhanh như chúng ta có thể, với Lời.

3 Bởi vì, chúng ta thích trình—trình bày với Lời. Đó là—đó là điều chính yếu, hãy dâng thời giờ của chúng ta hoàn toàn cho Lời của Chúa. Vì vậy chúng tôi rất biết ơn vì cơ hội được gặp gỡ hết thầy anh em ở đây ngày hôm nay, và với...và buổi—buổi nhóm này.

4 Tôi chắc hẳn đã nhầm lẫn. Điều đó được rồi, thưa chị. Tôi—tôi—tôi nghĩ là có. Có lẽ đó chỉ là một sự lầm lẫn. Được rồi. Bây giờ, tôi cảm ơn chị, rất nhiều, giống như vậy. Có lẽ điều này, tôi nghĩ nó đã đến qua ai đó, qua người nào khác, và nó thật sự làm cho điều đó hầu như khó khăn.

5 Bây giờ mọi người cảm thấy dễ chịu chứ? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]...?...Cảm ơn Chúa!

6 [Anh Neville nói, “Đây rồi chị ấy đi lên với chúng.”—Bt.] Bây giờ, ồ, vâng, đây là các cháu nhỏ. Tôi xin lỗi. Xin lỗi. Được rồi, xin anh lên chứ, trưởng lão? [“Vâng, thưa anh.”]

7 Ồ, thật là hai cô bé, dễ thương, những cô bé có cặp mắt nâu đẹp làm sao! Hả? Thật là xinh đẹp. Tên nó là gì? Nhìn đây này! [Người mẹ trả lời, “Jennifer Lee.”—Bt.] Jenny? [“Jennifer Lee.”]

Jennifer Lee. Tên họ là gì? [“Serept.”] Serept. Chị từ đâu đến, Chị Lee? [“Versailles, Illinois.”] Versailles, Illinois. Tốt lắm!

⁸ Bây giờ, trong Kinh Thánh. Bây giờ, thường thường, họ—họ có việc như làm phép báp-têm cho trẻ con; chúng ta không tin vào việc làm báp-têm cho trẻ em, bởi vì chúng chưa mắc tội, vì chúng quá nhỏ. Nhưng chúng ta tin vào việc dâng con trẻ lên cho Chúa. Giờ này trưởng lão và tôi sẽ đặt tay lên trên em bé này. Anh nói Jenny, phải không? [Anh Neville nói, “Jennifer.”—Bt.] Jennifer. Được rồi.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

⁹ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, như sáng nay chúng con mang bé gái này, được đặt tên là Jennifer, đến cho Ngài, người mẹ và những người thân yêu đã mang nó đến từ những quãng đường dài, để dâng lên cho Chúa. Chúng con biết rằng Ngài đã đặt bàn tay của Ngài lên những con trẻ như vậy, trong thời của Ngài, và—và đã phán rằng, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Vương quốc Thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ.” Giờ này chúng con dâng nó lên cho Cha, để sống một cuộc đời hầu việc, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁰ Tên cô bé khác là gì? [Người mẹ nói, “Connie Lynn.”—Bt.] Connie Lynn. Được rồi, bé Connie, làm cho, bé làm cho tôi cảm thấy hầu như nhỏ lại.Ồ, bé sợ à?Ồ, tôi ngại rằng sẽ không tiếp tục được, mẹ của bé à. Được rồi.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

¹¹ Lạy Chúa Jêsus, người mẹ mang bé Connie này đến với chúng con sáng hôm nay, trong lễ dâng con lên cho Đấng Toàn Năng. Chúa đã ban cho chị ấy đứa con này, để nuôi nấng, và chị mang đứa bé đến cho Ngài, cùng với em gái. Con cầu nguyện, lạy Cha trên Trời, để Cha sẽ thương xót. Ban phước cho gia đình này. Ban phước cho bé gái này. Vì chúng con đặt tay lên bé, trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng nó lên cho Chúa để sống một cuộc đời hầu việc. A-men.

Cầu xin Chúa ban phước cho chị, và các con nhỏ của chị ở đó.

Ôi chà, chúng ta có nhiều con trẻ ở đây giờ này!

¹² Tên cậu bé này là gì? [Người mẹ đáp, “Joel Lee Watson.”—Bt.] Joel Watson [“Joel Lee.”] Joel Lee Watson. Thật là một cậu bé khá khinh, đôi mắt xanh to lớn! Chà! Chị từ đâu đến? [“Eastman, Georgia.”] Từ Georgia. [“Ừ-m.”] Tôi nghĩ chị từ miền Nam đến. Tôi đã không biết...[“Ồ, gia đình tôi ở gần Tifton. Ở dưới đó.”]Ồ, vâng.Ồ, xin chào! Thế thì, đây là cậu bé Georgia, khá khinh, hả? Được rồi, thưa ông. Vâng, thưa ông, điều đó rất tốt. Cậu bé cũng có thể trò chuyện. Được không?

Xin chúng ta cúi đầu.

¹³ Lạy Cha trên Trời, chúng con mang đến cậu bé đáng yêu này, khi người mẹ và cha đứng ở đây trong—trong sự hiệp nhất của họ. Cha đã ban cho họ cậu bé này để nuôi dạy, và họ mang con trẻ này đến lại cho Cha. Thật đây sẽ là một—một cảnh tượng đẹp biết bao, giống như An-ne, thuở xưa, người đã cầu nguyện để có một đứa con; và—và Đức Chúa Trời đã ban cho nàng đứa con, và nàng mang nó đến lại đền thờ của Đức Chúa Trời, để dâng. Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho cậu bé này sẽ là đầy tớ của Chúa, để người cha và người mẹ sẽ được phước, và có sức khoẻ và sức lực để nuôi dạy nó. Và xin cho nó sống một cuộc đời lâu dài, hạnh phúc, và trở nên đầy tớ của Ngài, khi chúng con giao phó nó cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. (Xin Chúa ban phước con!) Làm cho nó trở nên một người tốt, có thể trở thành một tiên tri nhỏ giống như Sa-mu-ên.

¹⁴ Bây giờ đây là hai cậu bé khá khinh. Chà! Thế thì, ba đưa trong chúng phải không?Ồ, đó là cả gia đình. Em tên gì? [Cậu bé đáp, “Michael.”—Bt.] Michael. Còn tên em là gì? [Cậu bé khác trả lời, “Paul.”] Paul. Thật là những cái tên tốt đẹp! Còn em? [Cô gái nói, “Debbie.”] Debra. Tên đó thật tốt. Michael, và Paul, và Debra. Còn họ của anh là gì? [Người cha nói, “Ellis.”] Ellis à? [“Vâng.”]Ồ, tôi nói với anh chị em, đó là một gia đình nhỏ tốt đẹp vô cùng.

¹⁵ Anh em biết không, khi tôi nhìn thấy những đứa trẻ như thế, điều đó luôn luôn mang tôi trở lại lúc mình còn bé. Và bây giờ người già cho rằng, anh em biết đấy, “Chúng giẫm lên bàn chân của anh bây giờ, và trái tim của anh sau này,” nhưng tôi không tin sẽ là vậy khi mà chúng ta dâng chúng lên cho Chúa. Chúng ta có trách nhiệm ở đây, và Đức Chúa Trời đặt điều này trong bàn

tay của anh em. Ngài đã dấy lên một thầy giảng từ nơi anh em. Tôi luôn luôn nói về những người nữ thầy giảng, anh em biết đấy, nhưng mỗi người mẹ là một thầy giảng; đây là hội chúng của bà, đấy, để nuôi nấng dạy dỗ những đứa trẻ này đúng đắn, trong khi người cha đang làm việc. Và anh chị có trách nhiệm. Đức Chúa Trời ban phước cho cả hai anh chị. Anh chị có một gia đình nhỏ tốt đẹp.

¹⁶ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, chúng con đến với bé Michael, trông giống như là con đầu lòng. Và chúng con đặt tay trên nó, để dâng lên, cho Chúa Jêsus Christ. Gia đình anh ấy mang những con trẻ của họ đến bởi vì Cha đã đặt con trẻ này trong mối quan tâm của—của họ, và họ biết rằng họ không có đủ khả năng, nếu không có sự giúp đỡ của Cha, vì vậy họ mang gia đình nhỏ của họ đến, để dâng chúng.

¹⁷ Giờ này con dâng bé Michael ở đây lên cho Cha, để sống cuộc đời hầu việc, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Giống như vậy, chúng con đặt tay lên bé Paul, và chúng con dâng hiến cuộc đời của nó lên Chúa Jêsus Christ, để sống cuộc đời hầu việc vì sự vinh hiển của Chúa. Và trên bé Debra, chúng con đặt tay lên nó, lạy Cha, trong sự dâng hiến, sự tưởng nhớ đến Chúa Jêsus Christ, Đấng đã đặt tay Ngài lên những con trẻ, phán rằng, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta; đừng ngăn cấm chúng nó.” Nguyên xin cuộc đời cô bé này được phước hạnh trong Vương quốc của Đức Chúa Trời.

¹⁸ Xin ban phước cho người cha và mẹ, và xin cho họ sống, cuộc đời hạnh phúc lâu dài, để nhìn thấy con cái của họ trong sự hầu việc Chúa. Chúng con cầu xin phước lành này vì sự vinh hiển của Chúa, khi chúng con dâng chúng trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Chúa ban phước anh! Chúa ban phước chị! Anh chị là một gia đình nhỏ, tốt đẹp. Vâng.

¹⁹ Thật là một...Anh em biết tôi nghĩ gì không? Những bé gái này trở nên, xinh đẹp hơn bây giờ so với trước đây khi tôi còn bé. Vâng, thưa quý vị. Đôi mắt to xinh đẹp dễ thương làm sao! Tên cô bé là gì? [Người mẹ đáp, “Joanna.”—Bt.] Joanna. Còn họ của anh là...[Người cha nói, “Blair.”] Blair, Joanna Blair. Anh hãy

nhìn lại ở đó, cô bé chẳng giống búp bê sao? Vâng, thưa anh. Còn con thế nào, Joanna, hả? Hơi rụt rè một chút, ừ-m, chỉ rụt rè một chút. Một cô bé đáng yêu.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

²⁰ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, gia đình Blair này đã có món quà này bằng sự kết hiệp của họ, bé Joanna này. Và chúng con biết rằng những ngày là xấu, khi mà Sa-tan ở rất gần, để rình mò xung quanh, đặc biệt là những bé gái này. Và họ biết rằng họ không đủ sức để—để nuôi dạy cô bé lớn lên đúng đắn. Và họ muốn nó được nuôi dạy đúng đắn, và để—để là đầy tớ cho Ngài. Và họ nuôi dạy cháu bé để tôn vinh Ngài. Và giờ này họ mang cháu đến, để dâng, cho Ngài. Chúng con đặt tay trên nó, trong Danh Chúa Jêsus Christ, khi chúng con dâng bé Joanna Blair cho Vương quốc của Đức Chúa Trời, vì sự vinh hiển của Chúa. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Blair. Chúa ở cùng anh.

²¹ Xin chào, ông! [Người cha nói, “Chào anh!”—Bt.] Đây thật là một cậu bé khá khỉnh! Xin chào, anh thế nào? À, ôi chao, trông tốt hơn nếu anh xoay lại lối này. Vâng, thưa anh. Có một cái đầu nhỏ nhắn, xinh xắn, dễ thương, và một khuôn mặt cân xứng với nó. Hả? Tên nó là gì? [“Daniel Mark.”] Daniel Mark. Còn họ của anh là gì? [“Mark Kardum.”] Hardum. [“Kardum.”] Kardum, Daniel Mark Kardum.

²² Anh ở đâu đó gần đây phải không, Anh Kardum? [Anh Kardum nói, “Bây giờ, ở thành phố Melkerk.”—Bt.] Vâng, thưa anh. Anh từ đâu đến? [“Tôi nguyên ở Bang New York.”] Bang New York, một người Yankee, đúng. [“Dạ.”] À, đó là một bang lớn. Tôi có một số người thân sống ở đây. Chú tôi sống ở Plattsburgh.Ồ, tôi đã có nhiều thú vị ở New York. Đi lên đó cùng với buổi nhóm sắp tới của tôi, ở Thành phố New York, Hội thánh Stone ở đó. Được rồi.

²³ Nào, anh nói, tên cậu bé là Mark? [Người cha nói, “Daniel Mark.”—Bt.] Daniel Mark, một cậu bé khá khỉnh làm sao!

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

²⁴ Lạy Chúa Jêsus, chúng con mang đến cho Ngài bé Daniel Mark, để dâng hiến cuộc đời cậu bé. Nó đã được trao vào tay của người cha và mẹ, để nuôi dạy đứa trẻ này trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Và họ biết rằng họ không đủ sức, cho nên họ mang đến cho Ngài, Chúa ôi, để Chúa sẽ ban phước cho cuộc đời của nó. Và, ngày nay, như chúng con biết rằng ngày mà chúng con đang sống, là xấu. Chúng con thấy những đứa trẻ này, chúng con thật sự không biết điều gì tương lai nắm giữ, nhưng, bất kể là điều gì đi nữa, chúng con tin cậy phó thác chúng trong bàn tay Ngài. Chúng con đặt tay lên trên cậu bé này, và dâng cuộc đời nó lên cho Chúa, để sống cuộc đời hầu việc trong Vương quốc Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁵ Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Nó là cậu bé kháu khỉnh. Chúa ban phước cho con, bé Mark.

Ô...dắt chúng vào, dắt chúng vào,
Dắt chúng vào từ những cánh đồng tội lỗi;
Ô, hãy dắt chúng vào, dắt chúng vào,
Dắt những đứa trẻ đến với Chúa Jêsus.

Thật tuyệt vời! Cảm ơn chị.

²⁶ Bao nhiêu người đã có mặt ở đây hôm Chúa nhật, đã được cầu nguyện cho vào Chúa nhật vừa qua, cảm thấy có kết quả và cảm thấy được chữa lành? Hãy giơ tay lên, những người mà đã được cầu nguyện cho. Ôi, chà, nhìn đây này, gần như mọi người trong số họ.

²⁷ [Anh Neville nói, “Halêlugia! Điều đó chẳng tuyệt vời sao! Ngợi khen Chúa! Tôi đã được nghe điều đó, suốt cả tuần.”—Bt.] Vâng, thưa anh. Tôi cũng vậy. Tôi chỉ muốn được ngồi, lắng nghe, chứng kiến.

²⁸ Xem nào, điều gì đó đang xảy ra, mà tôi sẽ bảo cho anh em biết sau, lúc nào đó, hãy xem, nó thì—nó thì vinh hiển và tuyệt vời. Và nếu chúng ta...Chúng ta sẽ nói về điều đó, buổi nhóm nào khác, anh em biết đấy, lúc nào đó. Nó chỉ vừa mới bắt đầu xảy ra, và chúng ta rất biết ơn vì điều đó.

29 Và tôi đã ở dưới Kentucky, như tôi làm việc mỗi năm, phải đi xuống đó. Tôi đã ở với một vài người bạn của tôi ở dưới đó. Và nói chung là không phải để đi săn bắn sóc, và anh em biết điều đó, đấy.

30 Vậy chúng ta vừa có một thì giờ đầy vinh hiển, và chúng ta biết ơn Chúa!

31 Tôi phải đi lúc này, phải về nhà sau buổi nhóm này. Và rồi, và chúng tôi...Rồi tôi sẽ trở lại lần nữa, sau một thời gian ngắn, đi đến New York cho một buổi nhóm. Và nếu chúng tôi có cơ hội để dừng lại một chút, ồ, chúng tôi—chúng tôi sẽ vui mừng có buổi nhóm khác ở đây tại đền tạm này.

32 Và rồi tôi phải trở về, đi đến Shreveport. Và rồi chúng tôi về nhà, và có ý định được ở đây qua những ngày nghỉ, ý Chúa, mang gia đình tôi trở lại. Và rồi—và rồi tôi muốn...

33 Rồi buổi nhóm của tôi sắp đến ở Phoenix, vào tháng Giêng. Đây là buổi nhóm hàng năm ở đó dành cho các Thương Gia Cơ-đốc. Và khoảng một tuần hay mười ngày trước đó, tôi sẽ cố gắng để—để thuê chỗ lớn đó...Những người Danh Jêsus; trước đây là Anh Garcia, và người—người anh em Tây Ban Nha đã có một nơi rộng rãi, tuyệt vời ở đó. Họ vừa mới xây cất nó. Nó sẽ chứa được nhiều ngàn người, mới toanh, và hội chúng của họ thì rất nhỏ. Họ đã bảo với tôi rằng tôi có thể thuê nó bất cứ lúc nào tôi muốn. Thay vì chỉ lấy một—một bức tranh toàn cảnh, chỉ đi vòng quanh qua khắp thung lũng, nhà thờ này đến nhà thờ khác, tôi nghĩ tôi sẽ chỉ tập trung sự việc tất cả vào trong một buổi nhóm hiệp nhất rộng lớn, anh em thấy đấy, và rồi có chỗ để gặp gỡ ở đó.

34 Và thế thì chúng ta có thể thuê đền thờ ấy. Chúng tôi sẽ đi bây giờ để tìm thấy nếu chúng tôi có thể, và rồi có một Hội đồng của Thương Gia Cơ-đốc. Rồi, cho tới khi ở nước ngoài được sắp xếp đâu vào đấy, chúng tôi sẽ cố gắng sắp xếp những buổi nhóm đi xuống qua miền Nam, cho tháng Giêng, và tháng Hai, và tháng Ba, đi xuyên suốt những dải đất phía Nam. Và rồi—rồi đi...bởi vì, nếu chúng tôi bắt đầu bây giờ và đi vào châu Phi...Xem đấy, thời gian Giáng sinh này, đến chỗ họ, là ngày bốn tháng Bảy. Xem đấy, trời thì—trời mưa và xấu, và quý vị không thể đi đến đấy vào thời gian đó được, vì vậy thời gian tốt nhất để đi đến đó là sau thời

điểm ấy. Và rồi chúng tôi muốn bắt đầu, nếu chúng tôi có thể, ở Na-uy, và đi dần xuống vòng quanh thế giới, rồi làm việc ở châu Phi, kết thúc ở dưới đây, ý Chúa.

³⁵ Nhưng hãy cầu nguyện cho chúng tôi bây giờ. Và chúng tôi yêu mến anh em, và anh em biết điều đó. Vì thế chúng tôi đang trông đợi Chúa làm trở hơn vô cùng, trên hết thấy điều chúng ta có thể làm, hay thậm chí suy tưởng.

³⁶ Và chúng tôi tin, tối nay, sẽ có một buổi nhóm chữa lành lớn. Tôi tin sẽ có một...Tôi sẽ không nói nhiều nhưng chỉ nói một chút, vì lý do tối nay chúng ta có tiệc thánh. Và vì vậy tôi nói khoảng hai mươi hoặc ba mươi phút, rồi chúng tôi sẽ có hàng người xin cầu nguyện, và—và rồi ngay sau đó, chúng ta sẽ có—có tiệc thánh. Và quý vị được chào mừng ở lại với chúng tôi; chúng tôi sẽ thật vui. Chúng ta không có một—một tiệc thánh nội bộ. Nó dành cho mọi người tin, mọi người tin.

³⁷ Và trước khi tôi đọc Kinh Thánh, tôi tự hỏi chúng ta cúi đầu chỉ một phút được không. Tôi sẽ mời người bạn tốt của tôi, Anh Lee Vayle, anh ấy sẽ hướng dẫn chúng ta ở trong lời cầu nguyện, để Đức Chúa Trời ban phước cho Lời Ngài. Anh Vayle, anh sẽ cầu nguyện cho chúng ta nhé?

[Anh Lee Vayle bầy giờ cầu nguyện—Bt.] A-men. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Vâng, lạy Chúa. A-men.

³⁸ Bây giờ một cách trịnh trọng, cung kính chúng ta đến gần với Lời. Giờ này tôi ước mong đọc, sáng nay, từ Xuất Ê-díp-tô ký chương thứ 12, và bắt đầu với câu 12, bao gồm, câu 12 và 13. Và lắng nghe kỹ giờ này. Và rồi trước lễ tiệc thánh tối nay, đọc chương 12 của—của Xuất Ê-díp-tô ký, toàn bộ chương đó; vì chỉ có câu 11 ở đây nói về sự sẵn sàng cho cuộc hành trình, và tiệc thánh trước cuộc hành trình. Và chúng ta muốn đến gần lời này một cách rất cung kính giờ này. Bây giờ chương 12 câu thứ 12.

Vì đêm nay Ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, và sẽ hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, cả người và súc vật; Ta sẽ xét đoán tất cả các thần của xứ Ê-díp-tô: Ta là CHÚA.

Và huyết bôi trên nhà các người ở sẽ làm dấu hiệu, và khi Ta thấy huyết đó, thì Ta sẽ vượt qua các người, chẳng có tai nạn ở trên các người để hủy diệt các người, khi Ta hành hại xứ Ê-díp-tô.

39 Cầu xin Chúa ban phước cho Lời Thánh Ngài!

40 Bây giờ tôi muốn lấy đề tài ra từ đó, chỉ một từ có năm chữ cái: *Dấu Hiệu*. Dấu Hiệu! Tôi muốn nói về chữ này, hoặc dạy bài học trường Chúa nhật này, dựa trên chữ “dấu hiệu.” Kinh Thánh nói ở đây, “Và huyết sẽ là một dấu hiệu trên các người.” Và chúng ta muốn dùng chữ “dấu hiệu.”

41 Bây giờ chúng ta không biết; khi tôi nhìn đồng hồ, và khi nó chạy đúng giờ, ồ, đây là...Tôi có nhiều, nhiều câu Kinh Thánh đã được viết xuống đây. Vì vậy không...Và biết rằng tôi sẽ không ở với anh em trong một thời gian. Và làm sao mà chúng ta biết được đây sẽ là lần cuối cùng mà vài người trong chúng ta sẽ từng gặp lại nhau, vậy nên chúng ta hãy cố gắng đến gần với Nó thật là cung kính. Tôi biết rằng điều đó là khó khăn. Chúa cũng—cũng, đã ban cho chúng ta một buổi sáng đẹp để lúc này, cho buổi nhóm, thật tốt. Và chúng ta hãy cố gắng tập trung giờ này vào mọi điều mà—mà chúng ta nói đến, để rồi...nếu có điều dạy dỗ nào ở trong đó mà Chúa muốn anh em biết, thì điều đó sẽ được ban cho anh em.

42 Và chúng ta không đứng ở đây chỉ để xem. Chúng ta chẳng bao giờ đến đây để những người khác có thể thấy chúng ta ăn mặc thế nào. Hay là...Chúng ta, chúng ta đến đây vì một điều, như người anh em chúng ta đã cầu nguyện lời đó, “Chúng con có mặt ở đây để nghe Lời, xin Lời đến với chúng con.” Chúng ta muốn Điều đó, vì đó là điều duy nhất mà sẽ mang lại bất cứ điều gì cho chúng ta, bất cứ điều gì sẽ có giá trị cho chúng ta, bất cứ điều gì mà—mà sẽ giúp ích chúng ta.

43 Và chúng ta là một dân sắp chết. Hết thấy nhân loại đều hướng đến cõi Đồi đời. Và thế thì chúng ta có khoảng thời gian này để quyết định con đường nào mà chúng ta sẽ hướng đến. Và con đường đó đang ở trước mặt chúng ta; chúng ta có thể nhận lấy con đường bên phía chúng ta muốn chọn. Đó là con đường

Ngài đã đặt ra cho A-đam và Ê-va, và đó là con đường Ngài đặt ra cho chúng ta.

44 Chúng ta phải nhớ, rằng cho dù chúng ta làm gì đi nữa, hay là chúng ta thành công như thế nào, trong cuộc sống, không có Đấng Christ chúng ta hoàn toàn mất hết mọi thứ. Cho nên nếu Ngài, sau khi...Nếu Ngài là tất cả mà ở đó có sự trông đợi, thì chúng sẽ là những người ngu dại nhất không chấp nhận Nó, là, và—và yêu mến Nó. Không chỉ chấp nhận Nó thôi, nhưng anh em đến với điều gì đó vĩ đại hơn điều đó. Sau khi anh em đã nhận lấy Nó, đừng có lấy Nó và đặt Nó ở trên giá sách. Nó phải được đưa vào sử dụng.

45 Giống như việc chúng ta đi đến bác sĩ để mua thuốc, và rồi lại để thuốc ở trên kệ. Nếu anh em đi mua thuốc, hãy uống nó. Nếu có một căn bệnh nào làm phiền anh em, và phương thuốc này được cho rằng nó giúp ích anh em, anh em nhận lấy những gì mà ông ấy cho anh em; và chỉ có phương cách mà ông ấy nói cho nó, bởi vì đôi khi chỉ một vài phút tạo ra rất nhiều sự khác nhau trong cách anh em cho nó. Và bằng cách nào chúng ta biết...

46 Nhưng trong trường hợp này, ngày hôm nay, chỉ một khoảnh khắc quyết định của anh em có thể quyết định nơi đến Đời đời của anh em. Hãy tiếp nhận Nó khi Ngài trao Nó cho anh em.

Một dấu hiệu, “Huyết sẽ ở trên các ngươi như một dấu hiệu.”

47 Vậy thì, trước hết, một dấu hiệu là gì? Đó là một chữ mà thông thường được sử dụng giữa vòng những người nói tiếng Anh chúng ta, đặc biệt là ở nước Mỹ đây. Một dấu hiệu là một... Thật ra, tự điển nói rằng dấu hiệu là một dấu chỉ, nó là dấu chỉ về tiền vé, giá đã trả, đấy; mà tiền—tiền vé, hay là một số tiền mua, một giá đòi hỏi phải được trả.

48 Như tiền vé trên một tàu lửa hay là tiền vé cho tuyến xe buýt. Anh em bước vào và trả tiền vé của—của mình, và rồi họ đưa anh em một phiếu, và phiếu đó không được tiêu xài cho việc gì khác ngoài chỉ cho tuyến tàu lửa đó thôi. Và nó là một dấu hiệu, đối với công ty đường sắt, rằng anh em đã trả tiền vé của mình. Nó là một dấu hiệu, và anh em không thể tiêu xài nó cho việc gì khác. Nó không có hiệu lực ở trên tuyến đường nào khác. Nó chỉ

có tác dụng duy nhất trên tuyến đường đó thôi. Và nó là một—nó là một dấu hiệu.

49 Bây giờ xuống dưới đây, câu mà chúng ta đang nói đến, ở chỗ chúng ta đang bắt đầu, là chỗ Đức Chúa Trời đang phán với dân Y-sơ-ra-ên, “Huyết của con chiên là dấu hiệu cho các người.” Chiên con của dân Y-sơ-ra-ên, bị giết, là dấu hiệu Đức Giê-hô-va bắt buộc phải có. Nó phải là huyết. Đức Chúa Trời đã làm dấu hiệu và ban nó cho dân Y-sơ-ra-ên. Và dấu hiệu khác sẽ không có tác dụng, đấy, nó không thể được công nhận.

50 Đối với thế gian, Nó là một đám người ngu dại. Nhưng, đối với Đức Chúa Trời, Nó là con đường duy nhất. Điều duy nhất mà Ngài đòi hỏi là Dấu Hiệu ấy. Nó phải có ở đó. Và anh em không thể có được Dấu Hiệu đó cho tới khi cái giá đã được trả, rồi anh em sẽ là người sở hữu của Dấu Hiệu mà ban cho anh em đặc—đặc quyền để vượt qua tự do. “Ta sẽ thấy Huyết đó, thì Ta sẽ vượt qua các người.” Thật là một thì giờ tuyệt vời, mà, thật là một đặc ân tuyệt vời, để biết rằng anh em mang, bên trong mình, dấu hiệu Vượt qua. “Khi Ta thấy Huyết, Ta sẽ vượt qua các người.” Nó là điều duy nhất mà Ngài sẽ công nhận. Không điều nào khác có thể thay thế Nó; không có sự thay thế nào, không giáo phái nào, không điều nào khác. Nó mang lấy Điều đó. Đức Chúa Trời phán, “Chỉ một mình huyết đó Ta sẽ thấy.”

51 Cho dù họ công bình như thế nào, họ tốt như thế nào, họ có trình độ học vấn đến đâu đi nữa, họ ăn mặc như thế nào, dấu hiệu là điều duy nhất. “Khi Ta thấy dấu hiệu, Ta sẽ vượt qua các người.” Huyết đã là một dấu hiệu rằng sự—sự yêu cầu của Đức Giê-hô-va đã được đáp ứng, rằng nó đã được thực hiện. Huyết đại diện cho dấu hiệu. Huyết là dấu hiệu. Anh em hiểu không? Sự sống mà...

52 Đức Chúa Trời đã phán rằng, “Ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết.” Và đã có được một sự sống thế chỗ thay cho sự sống kẻ tin. Đức Chúa Trời, với lòng thương xót, đã chấp nhận thế chỗ thay cho sự sống của con người ô uế. Khi con cái Ngài đã làm ô uế chính mình với tội lỗi mình, về sự không tin Lời, thế thì Đức Chúa Trời, giàu lòng thương xót, đã làm nên một sự thế

chỗ; và, đó là, điều gì đó phải được chết thế chỗ đó. Không điều gì khác có thể có tác dụng.

⁵³ Đó là lý do những trái táo và trái đào của Ca-in, và đại loại như vậy, không có tác dụng. Phải là một sự sống mà có huyết ở trong đó, và sự sống đó đã chết đi từ cửa lễ hi sinh, và bây giờ huyết là một dấu hiệu rằng mạng lệnh của Đức Chúa Trời đã được thực hiện. Bây giờ, Đức Chúa Trời đòi hỏi điều gì? Sự sống; và huyết đã tỏ cho thấy rằng phải có một sự sống bị chết đi. Vậy huyết là dấu hiệu rằng sự sống đã được dâng hiến, rằng điều gì đó đã chết, sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời; rằng một sự sống đã được đổ ra, và huyết phải được đổ ra. Và huyết biểu hiện cho dấu hiệu, mà ở đó sự sống đã chết đi. Sự sống của động vật mà Đức Chúa Trời đã nói đến sẽ được lấy đi, là huyết đại diện cho dấu hiệu. Hiểu không?

⁵⁴ Người—người—người thờ phượng tin được xác nhận bởi của lễ của mình, bằng dấu hiệu. Tôi không muốn dừng lại quá lâu trên những phân đoạn nhỏ này, nhưng, điểm mà anh em có thể tiếp nhận toàn bộ sự hầu việc dựa trên một trong những điểm này, nhưng tôi muốn dừng lại ở đây một lát để diễn đạt điều đó. Người—người—người tín hữu phải được xác nhận bởi của lễ của mình. Hiểu không? Nếu đó là một con sinh tế và—và được làm ra ở nơi nào đó, người ấy đã dâng nó; nhưng người đó phải được xác nhận ở trong cửa lễ đó. Thành thực mà nói, người ấy đã đặt tay mình trên sinh tế, trước hết, để xác nhận chính mình với con sinh tế của mình. Và rồi huyết được đặt vào nơi mà người ấy có thể đứng dưới huyết đó. Huyết đó phải bao phủ lên người ấy. Và đó là dấu hiệu mà người ấy đã xác nhận chính mình, phạm tội, và đã chứng minh rằng một sự thay thế vô tội đã thay thế cho chỗ của người ấy.

⁵⁵ Một bức tranh tuyệt đẹp làm sao! Ô, một bức tranh cứu chuộc! Hãy xem, sự công bằng đã được đáp ứng, và sự đòi hỏi về sự công bằng thánh khiết của Đức Chúa Trời đã được đáp ứng. Và Đức Chúa Trời phán, “Bây giờ Ta sẽ đòi sự sống của người,” và sau đó, khi đời—đời—đời sống đã phạm tội. Thế thì một vật thay thế vô tội thế chỗ cho sự phạm tội đó. Và đó là huyết con thú; không phải trái táo, trái đào. Điều đó phải hoàn toàn làm cho

dòng giống con rắn rất rõ ràng đối với mọi người, rằng đó chính là huyết. Và huyết này, nó không thể ra hoa kết quả được, không thể thay thế như huyết vô tội thể chỗ được. Và sự sống đã chết, cũng—cũng, trong chỗ của người ấy, và huyết là một vật tượng trưng rằng con thú đã chết và huyết đã đổ ra.

56 Và người thờ phượng bôi huyết trên chính mình, tỏ cho thấy rằng anh ta đã xác nhận trong sự cứu chuộc, bởi vì người ấy đã xác nhận chính mình với...ở nơi của lễ, đã kết nối chính mình với sinh tể, và huyết đã đại diện cho dấu hiệu đó.

57 Thật—thật tuyệt vời làm sao! Nó là một bức tranh tuyệt vời làm sao! Đó là hình ảnh hoàn hảo của Đấng Christ, hoàn toàn chính xác, tín hữu ngày nay đang đứng dưới Huyết đổ ra, đã xác nhận với Cửa Lễ. Thật đúng là hoàn hảo như—như nó có thể, về cách mà Đấng Christ, không—không phải là con vật...Anh em biết đấy, con—con vật đã chết, nhưng nó là...

58 Vật vô tội nhất mà chúng ta có, tôi cho là, sẽ là, con—con vật, con—con chiên. Khi Đức Chúa Trời đã muốn xác nhận Chúa Jêsus Christ, Ngài đã xác nhận Ngài như một Chiên Con. Và khi Ngài đã muốn xác nhận chính Ngài, Ngài đã xác nhận chính Ngài như một con chim, một Chim Bò câu. Và bò câu đó là loại chim vô tội nhất và sạch sẽ nhất trong tất cả cuộc sống loài chim, và con—con chiên là loại vô tội nhất và thanh khiết nhất trong tất cả cuộc sống loài vật. Cho nên anh em thấy khi...

59 Chúa Jêsus đã được báp-têm bởi Giăng, và Kinh Thánh chép, “Và—và người đã thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, như chim bồ câu, ngự xuống đậu trên Ngài.” Cho nên nếu đó là một...Nếu đó là một chó sói, hay nếu nó là con vật nào khác, bản—bản chất của bò câu không thể lẫn lộn với bản chất của con chó sói được, cũng không thể hòa hợp với bản—bản chất chim bồ câu với con vật nào khác ngoài chiên con. Và hai bản chất đó đã đi đến với nhau, rồi chúng có thể hòa hợp với nhau.

60 Bây giờ anh em có thấy sự tiền định không? Nó là một con chiên khi nó đến ở đó. Hiểu không? Hiểu không? Sự...Nó là một chiên con khi nó—khi nó được mang đến. Nó đã là một chiên con. Nó được sanh ra là một chiên con. Nó đã được nuôi dưỡng, là một chiên con. Hiểu không?

61 Và, do đó, đó là hầu như là loại duy nhất về Thánh Linh thật mà có thể tiếp nhận Lời, mà có thể tiếp nhận Đấng Christ. Những người còn lại trong số họ sẽ cố gắng, họ đã cố gắng có được Nó, rồi áp đặt Thánh Linh của Đức Chúa Trời lên chó sói, thấy đấy, giận dữ, xấu xa, bần tiện. Nó sẽ không ở lại nơi đó. Đức Thánh Linh sẽ bay đi ngay tức khắc. Nó sẽ không làm điều đó đâu.

62 Điều gì xảy ra nếu Bồ Câu đã ngự xuống, và, thay vì Nó là Chiên Con, thì đó sẽ là con vật nào khác? Bồ Câu sẽ nhanh chóng bay đi và đi trở lại. Hiểu không? Nhưng khi Ngài tìm thấy bản chất đó để Ngài có thể hòa quyện vào, Nó thật sự trở nên Một.

63 Và rồi chim—chim—chim Bồ Câu đã dẫn dắt Chiên Con, và, để ý, Nó dẫn Chiên Con đến hàng làm thịt. Bấy giờ, Chiên Con đã vâng theo Bồ Câu. Hiểu không? Cho dù Bồ Câu dẫn dắt Chiên Con đi đâu, Nó sẵn lòng đi.

64 Tôi tự hỏi, ngày hôm nay, khi Đức Chúa Trời dẫn dắt chúng ta tới một—một đời sống đầu phục hoàn toàn và hầu việc cho Ngài, tôi tự hỏi nếu tâm thần của chúng ta lúc nào đó không nổi loạn không, hầu như tỏ cho thấy điều đó, tự hỏi chúng ta có là chiên con không? Hiểu không? Hiểu không? Một chiên con thì vâng lời.

65 Một chiên con là tự hy sinh. Nó—nó không—nó không đòi hỏi, khẳng định cho chính mình. Nó nằm xuống ngay và người ta cắt hết lông nó. Đó là điều duy nhất nó có. Nó chẳng—chẳng bao giờ nói bất cứ điều gì về điều đó; chỉ hy sinh mọi sự nó có. Đó là chiên con. Nó dâng hiến mọi thứ cho...cho đi mọi thứ, chính nó và tất cả điều nó có.

66 Và đó là cách của Cơ-đốc nhân thật, nếu họ...tự hy sinh chính họ, không quan tâm điều gì cho thế giới này cả, ngoài việc dâng tất cả điều họ có cho Đức Chúa Trời. Hiểu không?

67 Và bây giờ đây là Chiên Con hoàn hảo, là Đấng Christ. Và rồi thông qua sự đổ huyết của chiên con này, chiên con tự nhiên ở xứ Ê-díp-tô, huyết đã được bôi lên, và, khi nó xảy ra, thì nó đã tượng trưng cho dấu hiệu, thế thì Huyết của Chiên Con này sẽ tượng trưng cho điều gì? Anh em hiểu không? Đó là Dấu Hiệu rằng chúng ta chết với chính mình và được xác nhận với Cửa

Lễ của chúng ta. Hiểu không? Thế thì, Chiên Con và—và—Huyết và người đó trở nên được xác nhận với nhau, Cửa Lễ và người tin. Thấy đó, anh em được chứng thực trong đời sống của mình, bằng Cửa Lễ của anh em. Điều đó làm cho anh em trở nên như hiện có.

68 Rồi huyết đó là một dấu hiệu, hay một sự chứng minh. Huyết đã xác nhận rằng người thờ phượng đã giết chiên con, và chấp nhận chiên con đó, và đã bôi dấu hiệu đó lên chính người, để người ấy không xấu hổ. Người ấy không quan tâm ai thấy nó. Người ấy muốn mọi người thấy điều đó, và nó đã được đặt ở một vị trí như vậy để mọi người đi qua có thể thấy dấu hiệu đó.

69 Xem đây, nhiều người muốn trở thành Cơ-đốc nhân, và họ—họ—họ thích làm điều đó kín giấu để không một ai sẽ—sẽ biết rằng họ là Cơ-đốc nhân. Hoặc là, những—những người cùng hội với họ chạy khắp nơi, một số người trong họ nghĩ, “Ồ, nào, xem đây, tôi—tôi—tôi muốn là Cơ-đốc nhân, nhưng tôi không muốn ông A hay B nào đó biết về điều đó.” Hiểu không?Ồ, bây giờ, anh em thấy, đó không phải là Cơ-đốc giáo.

70 Cơ-đốc giáo phải bày tỏ ra Dấu Hiệu của nó, đấy, một cách công khai, ở giữa cuộc sống công cộng, ở văn phòng, trên đường phố, khi vấn đề rắc rối đến gần, bất cứ điều gì, ở trong hội thánh, ở mọi nơi khác. Huyết là Dấu Hiệu, và Dấu Hiệu đó phải được bôi lên, thấy đấy, hay (nó không phải) thậm chí giao ước đó không hiệu lực.

71 Huyết là một dấu hiệu, hay còn gọi là một sự xác minh, xác nhận người này đã được cứu chuộc. Bây giờ, ồ, để ý, họ đã, họ đã được cứu chuộc trước khi có bất cứ điều gì đã từng xảy ra. Bằng đức tin họ bôi huyết lên. Đấy, trước khi nó thật sự xảy ra, huyết đã được bôi lên bởi đức tin, tin rằng điều đó sẽ xảy ra. Hiểu không? Trước khi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đi qua xứ, trước hết, huyết phải được bôi lên. Nó quá trễ sau khi cơn thịnh nộ đã giáng xuống.

72 Bây giờ chúng ta có được một bài học mà chúng ta có thể thật sự, có lẽ đem điều đó đến với suy nghĩ của anh em, xin chờ một lát. Nhìn đây, *trước khi* điều đó xảy ra, vì có một thời điểm mà anh em sẽ không có thể có Huyết nào để bôi lên.

⁷³ Chiên con đã bị giết vào lối chiều tối, sau đó để dành cho trong mười bốn ngày. Và rồi con chiên đã bị giết và huyết đỏ được bôi lên vào lối chiều tối. Anh em hiểu điều đó không? Dấu hiệu chẳng bao giờ hình thành cho đến lúc chiều tối.

⁷⁴ Và đây là lúc chiều tối của thời đại mà chúng ta đang sống. Đây là lúc chiều tối cho—cho Hội thánh. Đây là lúc chiều tối cho tôi. Đây là lúc chiều tối cho Sứ điệp của tôi. Tôi sắp chết. Tôi sẽ chết. Tôi sắp đi nơi khác, vào lối chiều tối của Phúc âm. Và chúng ta đã đến qua sự xưng công bình, và vân vân, nhưng đây là thời giờ mà Dấu Hiệu phải được bôi lên. Tôi đã nói với anh em Chúa nhật vừa qua tôi có đôi điều muốn nói với anh em; đây là điều đó. Thời điểm mà khi anh—anh em thật sự không thể coi nhẹ với Nó. Nó phải được thực hiện. Nếu nó sẽ được thực hiện, nó phải được thực hiện bây giờ. Bởi vì, chúng ta có thể thấy rằng cơn thịnh nộ gần như sẵn sàng đi qua xứ, và mọi thứ ở ngoài Dấu Hiệu đó sẽ hư mất. Huyết đỏ, đã xác nhận anh em. Chú ý.

⁷⁵ Vì, sự sống loài vật không thể trở lại ở trên loài người. Khi huyết bị đổ ra, thì sự sống lìa khỏi, dĩ nhiên, vì nó là một đơn vị. Và khi huyết của sự sống đã lìa khỏi nó, sự sống thì khác nhau với huyết...Bây giờ, huyết là những thành phần hóa học của sự sống, nhưng sự sống là điều gì đó khác hẳn với huyết, nhưng sự sống thì ở trong huyết. Và sự sống của loài vật không thể trở lại trên người thờ phượng. Khi người ấy làm đổ huyết này của con chiên, người ấy phải bôi thành phần hóa học này lên, bởi vì rằng sự—sự sống đó đã chết đi và không thể trở lại được.

⁷⁶ Bởi vì, nó không thể đến trên con người, vì sự sống của con vật không có linh hồn. Loài vật không biết là nó trần trụi, và nó—nó cứ...Nó không nhận biết tội lỗi. Nó không biết gì cả, vì thế cho nên nó chỉ là một sinh vật sống nhưng không có linh hồn sống. Cho nên, sự sống loài vật không thể trở lại trên sự sống loài người được, vì nó không có linh hồn ở trong sự sống đó. Bây giờ, có một sự sống, một huyết; một sự sống, và một linh hồn ở trong sự sống đó; linh hồn là bản chất của sự sống. Do đó, con vật không có bản tánh nào đó, nó chỉ là con vật thôi, cho nên huyết đã biểu hiện cho một dấu hiệu rằng sự sống đã được ban cho.

⁷⁷ Nhưng ở nơi vinh hiển này, ở dưới giao ước này, có một sự khác biệt giữa Huyết và Sự Sống. Dấu Hiệu dành cho người tin ngày hôm nay là Thánh Linh; không phải là huyết, chất huyết đó, nhưng Đó là Thánh Linh của Chúa. Đó là Dấu Hiệu mà Đức Chúa Trời đòi hỏi Hội thánh phải có ngày hôm nay. Đức Chúa Trời phải thấy được Dấu Hiệu này. Ngài phải thấy Nó trong mỗi người của chúng ta.

⁷⁸ Cho nên, khi bóng chiều tối đang hiện ra, và cơn thịnh nộ sẵn sàng đổ ra từ trên Cao, trên những dân tộc không tin kính, và trên những kẻ không tin bất kính, trên những—những giáo sư không có sở hữu dấu hiệu, trên những người này! Và tôi—tôi đã cố gắng bày tỏ ra chính tôi và sống đúng ở giữa điều đó, để thấy nơi mà nó đang đứng, trước khi tôi nói những điều này. Bây giờ chúng ta đang sống ở trong những cái bóng đó, và cơn thịnh nộ sẵn sàng giáng xuống, và Đức Chúa Trời đang đòi hỏi một Dấu Hiệu rằng chính anh em đã nhận Dấu Hiệu của Ngài, là Thánh Linh. Đó là cách duy nhất, và dấu hiệu duy nhất để Đức Chúa Trời sẽ vượt qua, bởi vì Nó là Sự Sống thật của Chúa Jêsus Christ đã trở lại trong người tin.

⁷⁹ Sự sống loài vật không thể trở lại, do đó huyết của nó phải được bôi lên cửa, bôi trên mành cửa và bôi trên cột cửa; để mọi người qua đường, toàn bộ công chúng, mọi người đi qua nhà, đều biết rằng đã có một—một dấu chỉ ở trên cửa đó, của huyết, rằng một sự sống đã chết ngay cửa đó. A-men!

⁸⁰ Đó là cách mà Nó phải có với mỗi người tin ngày hôm nay, đầy đầy Đức Thánh Linh; một Dấu Hiệu rằng Huyết của Chiên Con đã đổ ra, rằng Sự Sống đó mà đã ở trong Chiên Con, đã trở lại và được ấn chứng một cách công khai trong nơi đó, để mọi người đi qua, nói chuyện với anh em, có sự hiệp hội với anh em, thấy rằng Huyết đã được bôi lên, và Dấu Hiệu của Sự Sống mà đã ở trong Huyết đó thì ở trên anh em. Anh em được an toàn qua khỏi cơn thịnh nộ. Chỉ một mình điều đó thôi; không phải là thành viên. Không, thưa quý vị!

⁸¹ Sự sống loài vật không thể đến trên kẻ tin, bởi vì nó là một con vật, và nó chỉ nói về lương tâm, tỏ cho thấy rằng sẽ có một Cửa lễ hoàn hảo đến.

⁸² Và, vậy thì, làm sao có thể có được một Cửa Lễ hoàn hảo hơn Chính Đức Chúa Trời trở nên Đấng Chuộc Tội, chính Ngài? Khi Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở trong Huyết sáng tạo của Chính Ngài, điều đó...cách duy nhất mà Sự Sống của Đức Chúa Trời có thể đến trở lại.

⁸³ Bởi vì, hết thảy chúng ta đã được sinh ra bởi tình dục, và do đó sự sống mà ở trong đó là thuộc về thể gian, và sự sống đó sẽ không đứng vững. Đó là điều mà đã bị xét đoán và kết án rồi. Anh em không thể chấp vá nó lại được. Không có cách để vá nó lại. Không có cách nào để—để làm cho phẳng nó trở lại. Không có cách nào để làm cho nó tốt hơn. Nó phải chết đi! Đó là điều đòi hỏi duy nhất phải có. Nó phải chết đi.

⁸⁴ Và Đấng Thay Thế, Sự Sống của Chúa Jêsus Christ, phải đến trong anh em, chính là Đức Thánh Linh, Dấu Hiệu của Đức Chúa Trời; rằng anh em đã chấp nhận Huyết của Con Ngài, Chúa Jêsus Christ.

⁸⁵ Cho nên, trong thời đại của Wesley hay...Thời đại của Luther, được nghĩ là, “tin.” Ở thời đại Wesley, “chất hóa học của Huyết.” Nhưng đây là thời đại cuối cùng, nơi mà—mà Dấu Hiệu được đòi hỏi phải có. Dấu Hiệu đó làm cho, cùng nhau, kết hợp toàn bộ lại cho Sự Cất lên. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng đồng đáp, “A-men.”—Bt.]

⁸⁶ Nước, huyết, và tâm linh đến khi một người mẹ sinh ra em bé. Điều đầu tiên xảy ra, một sự sinh nở bình thường, trước hết là nước, thứ hai là huyết, và kế tiếp là sự sống.

⁸⁷ Điều này cũng xảy ra cho thân thể của Chúa Jêsus Christ chúng ta: nước, Huyết, và Sự Sống. Và cả Hội thánh, Nàng Dâu, với nhau, đã được thiết lập thông qua sự xưng công bình, sự nên thánh, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, mà chính là Dấu Hiệu.

⁸⁸ Như Hê-bơ-rơ 11 chép, “Hết thảy họ lưu lạc rày đây mai đó mặc những da chiên và da dê, bị thiếu thốn mọi đường, và tất cả điều này họ đã gánh chịu, song ngoài chúng ta ra họ không đạt đến sự trọn vẹn được.”

⁸⁹ Và Hội thánh trong thời đại này, được tiếp nhận Dấu Hiệu, của phép báp-têm bằng Chúa Thánh Linh, mà Huyết đã được đổ ra và rằng Chúa Thánh Linh ở trên Hội thánh; không có chúng ta, thì, họ không thể sống lại. Nhưng họ đang tùy thuộc vào chúng ta, vì Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ ban Nó, và người nào đó sẽ ở nơi đó. Tôi không biết sẽ là ai, nhưng người nào đó sẽ nhận lãnh Nó. Một điều duy nhất mà tôi chịu trách nhiệm, là rao giảng Nó. Chính là việc của Đức Chúa Trời trông chừng dòng dõi định trước để được cứu đó. Sẽ có ngày chúng ta được cất lên ở nơi đó, mặc dầu. Bởi vì, họ sẽ ở nơi đó, mỗi một người trong số họ, thời đại này với thời đại kia; thời đại nước, thời đại Huyết, và bây giờ thời đại Dấu Hiệu bằng Thánh Linh.

⁹⁰ Và, nên nhớ, dân Y-sơ-ra-ên trải qua nhiều điều, nhưng chính là lúc chiều tối khi mà đòi hỏi phải có dấu hiệu huyết; không phải vào buổi sáng, không phải ở giai đoạn chuẩn bị, mười bốn ngày để giữ chiên. Dân Y-sơ-ra-ên biết có điều gì đó sắp xảy đến.

⁹¹ Luther cũng đã biết điều đó, Wesley cũng biết điều đó, Finney, Knox, Calvin, cũng biết điều đó. Đây là Nó! Họ biết sẽ có một lúc Trụ Lửa sẽ trở lại với Hội thánh. Họ biết sẽ có một lúc những điều này sẽ xảy ra, nhưng họ đã không sống để trông thấy nó, nhưng họ đã trông đợi nó.

⁹² Dân Y-sơ-ra-ên biết có điều gì đó sắp xảy ra, nhưng điều đó xảy ra vào lối chiều tối khi huyết của con chiên, dấu hiệu, đã được bôi trên cửa. Song, lúc đó con chiên đã được treo lên rồi.

⁹³ Đó là Chiên Con đã trải qua các đời. Đó là Chiên Con ở trong thời đại Luther, đó là Chiên Con—Chiên Con ở thời đại Wesley, nhưng bây giờ là thời đại Dấu Hiệu để mỗi nhà phải được Dấu Hiệu đó bao phủ. Mỗi nhà của Đức Chúa Trời phải được bao phủ bởi Dấu Hiệu. Tất cả ở bên trong nó phải được bao phủ bằng Dấu Hiệu. Và Nhà của Đức Chúa Trời là Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ, và bởi một Thánh Linh hết thảy chúng ta được báp-têm ở trong Dấu Hiệu này và trở nên một phần của Nó, mà, Đức Chúa Trời đã phán, “Khi Ta thấy Dấu Hiệu này được bày ra, Ta sẽ vượt qua các người.” Thật là một thời đại tuyệt vời mà chúng ta đang sống hiện giờ! Ồ!

⁹⁴ Một huyết đã xác nhận, đã xác nhận kẻ tin, bởi vì sự sống đã lia khỏi, không thể trở lại, cho nên kẻ tin phải có một—một hóa chất. Người ấy phải có giống như một sự sơn phết, huyết, một thành phần hóa học mà cho thấy sự sống đã đi ra từ nó.

⁹⁵ Vậy thì chính Thánh Linh tự Nó là Dấu Hiệu đó. Chính Thánh Linh là Dấu Hiệu, chứ không phải là Huyết. Huyết đã bị đổ ra tại đồi Gô-gô-tha, điều đó đúng. Nhưng Huyết, theo như nó có, đã trở lại đi vào những phần tử mà nó được đi ra từ đó, từ thức ăn mà Ngài nhờ vào. Nhưng, anh em thấy đấy, bên trong tế bào Huyết đó là một Sự Sống để khởi động cho tế bào Huyết di chuyển. Nếu nó là...Chất huyết, chính nó, không có Sự Sống ở trong nó, và vì thế nó không thể di chuyển được. Nhưng khi Sự Sống đến trong thành phần hóa học của huyết, Nó đã hình thành một tế bào. Nó hình thành tế bào Riêng của Nó, rồi tế bào này đến tế bào khác được hình thành, rồi nó trở nên một Người. Và Người đó là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-el, trong xác thịt. Nhưng khi Sự Sống đó đã trở lại, thì chất huyết đã đi đến với nó, nhưng Dấu Hiệu đó là Chúa Thánh Linh giáng trên Hội thánh, để người ta thấy Đấng Christ.

⁹⁶ Dấu hiệu đó phải có, bởi vì người chồng và người vợ trở nên một. Họ trở nên một. Và do đó Nàng Dâu và Đấng Christ cũng trở nên Một. Chức vụ của Nàng Dâu, và chức vụ của Đấng Christ, thì như nhau. Và hãy nhớ, “Hỡi Thê-ô-phi-lơ, trong sách thứ nhứt này, ta đã viết cho ngươi, rằng Chúa Jêsus bắt đầu làm và còn tiếp tục làm.” Sự chết của Ngài đã không làm cho Ngài dừng lại. Không, thưa quý vị! Ngài đã trở lại lần nữa. Không phải là người thứ ba, nhưng cũng Người đó đã trở lại ở trong hình thể của Đức Thánh Linh, và tiếp tục công việc; và vẫn còn tiếp tục mãi, như Sách Công vụ đã nói. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là Dấu Hiệu. Đó là dấu chỉ.

⁹⁷ Khi Phi-e-rơ và Giăng đi qua cửa gọi là Cửa Đẹp, có một người tàn tật nằm ở đó, bị què từ lúc nằm trong lòng mẹ, và người nói, “Ta chẳng có vàng bạc chi hết; song điều ta có, thì ta cho ngươi. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, hãy đứng dậy và bước đi.” Hiểu không? Và người ta đã nói chuyện với họ, và biết họ là

những người dốt nát và thất học, nhưng để ý rằng họ đã ở với Chúa Jêsus. Đây, Dấu Hiệu đã ở đó, được tỏ ra. Thấy đó, “Song điều ta có!” Thấy một người anh em nghèo khó, bị suy sụp hoàn toàn đang nằm ở đó, què quặt và biến dạng, và mọi thứ. Và Sự Sống đã ở trong Đấng Christ thể nào thì cũng như ở trong họ thể ấy, “Song điều ta có!”

98 “Nhơn Danh Ta các người sẽ đuổi quỷ.” Không phải, “Ta sẽ.” “Các người sẽ!” “Nếu các người biểu hồn núi này!” Không phải, “Nếu Ta biểu.” “Nếu các người biểu hồn núi này!”

99 Ôi, hỡi anh em, thời đại của Dấu Hiệu đó được hiển lộ ra trong tâm tay rồi. Chúng ta có thể thấy nó. Chúng ta biết rằng ngày nay chúng ta đang ở gần thời kỳ cuối cùng bây giờ. Chúng ta đã đưa ra hết thấy loại sứ điệp, để bày tỏ ra những dấu kỳ và phép lạ, và bây giờ ở đây chúng ta trở lại vấn đề Hội thánh phải làm gì. Dấu Hiệu đó phải được bày tỏ ra. “Khi Ta thấy huyết, Ta sẽ vượt qua người.” Không điều nào khác sẽ có tác dụng. Nó phải là Huyết. Bây giờ, Thánh Linh là Dấu Hiệu của chúng ta, từ Đức Chúa Trời.

100 Như một người nhà thần học vĩ đại, một—một học giả, một anh em Báp-tít, một người tốt, tính cách tốt đẹp, khi anh ấy đến với tôi lần nọ, và anh ấy nói, “Anh Branham,” anh ấy nói, “anh đang nói về Đức Thánh Linh này,” anh ấy nói tiếp, “ồ, điều đó không có gì mới cả.” Nói, “Chúng ta đã dạy về Nó luôn, qua thời các thời đại.” Và tôi—tôi nói, ồ, tôi sẽ...Anh ấy nói, “Chúng tôi đã nhận lãnh Thánh Linh.”

101 Tôi nói, “Anh đã nhận Nó lúc nào?”

102 Anh ấy đáp rằng, “Khi tôi tin.” Bởi vì, tôi đã biết đó là hệ thống thần học Báp-tít, rằng các bạn, khi các bạn tin, thì các bạn nhận lãnh được Thánh Linh.

103 Tôi nói, “Thế thì Phao-lô đã nói, trong Công vụ 19, với một đám người, một nhóm tín đồ Báp-tít, mà, một thầy giảng Báp-tít là một trong những người cải đạo của Giăng, đã chứng minh bởi Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ.”

104 “Khi Phao-lô đi khắp những miền duyên hải phía trên thành Ê-phê-sô, ông tìm thấy một vài người môn đồ ở đó, và người hỏi

họ rằng, ‘Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?’ Họ trả lời, ‘Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.’” Rồi người lại hỏi họ chịu báp-têm cách nào. Và họ đã chưa được báp-têm ở trong Danh Chúa Jêsus Christ, Chiên Con làm của lễ. Họ đã không được xác minh với Ngài, chút nào cả. Họ chỉ tin điều đó; giống như thuốc uống đặt sẵn ở đó, và họ đã không uống nó. Phao-lô đã truyền cho họ làm báp-têm lại, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁰⁵ Và khi người làm điều này, thì Dấu Hiệu giảng trên họ. Họ được chứng thực bởi các công việc và dấu chỉ của Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ qua họ, và nói tiên tri, và ca ngợi Chúa Trời. Họ được chứng thực như—như với Cửa Lễ của họ.

¹⁰⁶ Và Chúa Thánh Linh là sự xác nhận của chúng ta. Đó là điều xác nhận chúng ta như những Cơ-đốc nhân. Không phải việc chúng ta là thành viên trong các giáo hội, không phải sự hiểu biết của chúng ta về Kinh Thánh, không phải anh em biết bao nhiêu về Kinh Thánh. Chính là anh em biết chừng nào về Tác Giả, đây, biết chừng nào về Tác Giả đang sống trong anh em. Chính bản ngã của—của anh em phải chết. Anh em không còn nữa. Anh em coi chính mình như đã chết, và Dấu Hiệu đó là những gì sống trong anh em. Và Nó không còn là sự sống của anh em; Chính là Ngài.

¹⁰⁷ Phao-lô nói, “Sự sống mà tôi sống bây giờ.” Ông đã sống một cuộc sống khác với cuộc sống mà ông đã sống trước kia. “Không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi.” Đó là Dấu Hiệu được xác nhận mà Đức Chúa Trời đòi hỏi. Đã xác nhận với chúng ta...Sự xác minh với Cửa Lễ của chúng ta, Sự Sống của Chúa Cứu Thế chúng ta ở trong chúng ta, là Đức Thánh Linh.

¹⁰⁸ Ôi, thật là một—một Dấu Hiệu xác thực làm sao! Không thể có thêm Dấu Hiệu nào nữa. Ôi, chao ôi, nếu anh em có thể nắm bắt được ý—ý tưởng của nó. Ước gì tôi có quyền—quyền năng sáng nay, cùng với lời, để bày tỏ và đặt để vào trong linh hồn anh em mà ở bên trong; không phải để trong tai anh em, nhưng linh hồn của anh em, và anh—anh em có thể thấy được sự đảm bảo của Nó. Nó—nó chiếm lấy, Nó làm cho anh em rất thư thái.

109 Điều gì xảy ra nếu anh em, đã phạm tội ác, và anh em sắp bị đưa ra xử trong một tòa án liên bang. Và anh em biết, rằng nếu họ tìm thấy anh em phạm tội, rằng anh em sẽ chết, anh em sẽ bị đưa lên ghế điện, hoặc đưa vào buồng hơi ngạt, hoặc bất cứ hình phạt công khai nào mà họ sẽ dành cho anh em, có lẽ là bị treo cổ, hoặc điều gì đó, hành hình, bất cứ hình phạt nào đã có. Và anh em biết rằng mình có...Anh em phạm tội. Anh em biết mình có tội, và anh em phải chết nếu không kiếm được luật sư biện hộ nào đó để đại diện cho anh em, mà người đó có thể đưa anh em ra khỏi sự việc đó. Và bây giờ anh em sẽ cần một người luật sư biện hộ tốt nhất mà anh em có thể có được.

110 Và rồi kiếm một luật sư mà người đó là một luật sư biện hộ giỏi, sắc sảo, anh em sẽ cảm thấy rằng trường hợp của mình nhẹ đi một chút...anh em có thể dễ chịu một chút, bởi vì anh em đã có một người ủy quyền thay thế. Nhưng vẫn sẽ có một câu hỏi luật sư biện hộ này có thể thay đổi được ý kiến của quan tòa, hoặc thay đổi ý kiến của thẩm phán không; nếu luật sư biện hộ này, với sự nói năng khôn khéo và hiểu biết luật pháp, có thể thay đổi được điều đó, và có thể biện hộ trường hợp của anh em và chứng minh để—để anh em sẽ sống. Nhưng tuy nhiên, trong tất cả thuộc về thẩm quyền quan trọng của—của ông ấy và lời nói hùng hồn mà ông ấy có thể làm, và ấn tượng mà ông ấy có thể đặt trên thẩm phán hay là với quan tòa, anh—anh—anh em có thể...Có lẽ anh em có thể có được một vài phút thư giãn, tuy nhiên vẫn sẽ có được một câu hỏi ở trong tâm trí anh em, “Ông ấy có thể làm được điều đó không?”

111 Nhưng ở trong trường hợp này, chính Ngài là Quan Án trở nên Đấng Biện Hộ của chúng ta. Đức Chúa Trời đã trở nên con người. Đã không có luật sư biện hộ nào có thể làm được điều đó. Chúng ta đã không thể tìm thấy một người nào cả. Môi-se, và Luật pháp, các đấng tiên tri, không ai có thể làm được điều đó. Cho nên Quan Tòa đã trở nên Bồi Thẩm Đoàn, Đấng Biện Hộ, và Quan Án, chính Ngài; và đã lấy công lý của Luật pháp Ngài ở trong bàn tay của Chính Ngài, và đã trả giá cho điều đó, chính Ngài. Huống chi chúng ta có thể được đảm bảo chừng nào? Và đã

ban Sự Sống của Chính Ngài trở lại trên chúng ta, như một bằng chứng rằng Ngài chấp nhận điều đó. Thật an toàn biết bao!

112 “Đúng thế, dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai hoạ nào, vì Chúa ở cùng tôi.”

113 Khi Ngài trở nên vừa là Quan Toà, vừa là Bồi Thẩm Đoàn, và—và Luật Sư Biện Hộ, thì Ngài bào chữa cho trường hợp của chúng ta. Chúng ta, đã thấy mình phạm tội bởi Luật pháp của Chính Ngài; và Ngài đến và thế chỗ cho kẻ có tội, đó là được ở trong đền thánh. Ngài đã lấy đi tội lỗi của người ấy. Ngài đã mang lấy nó trên Chính Ngài, và đã chết, và đã trả giá, và đổ Huyết Ngài ra, và ban lại Dấu Hiệu của Chính Ngài, Sự Sống của Chính Ngài.

114 Ồ, chúng ta được trọn vẹn. Trường hợp của chúng ta được trắng án. Không còn tội lỗi nào nữa cho người tin. Ôi Chúa, xin thương xót, nếu người ta không thể thấy được điều đó, thì không còn có cách nào nữa. “Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta đến, thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không đến sự Phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.” Đó là trường hợp này. Vụ kiện này được bãi bỏ! Không còn vụ kiện nữa. A-men! Rồi được an toàn, an toàn với Dấu Hiệu được bôi lên, khi sự chết bắt đầu hành hại ở ngưỡng cửa được bôi huyết đó, nó ở ngoài vòng kiểm soát. Anh em hiểu không? Vâng.

115 Dấu Hiệu đó được bôi lên. Chỉ có duy nhất Dấu Hiệu được công nhận bây giờ. Anh em thấy đấy, Ngài đã làm điều đó để Dấu Hiệu có thể đến. Dấu Hiệu là Sự Sống của Đức Chúa Trời.

116 Và khi Đức Chúa Trời tạo dựng người đầu tiên, Ngài tạo ra cho Ngài một người con trai. Và con trai đó đã hư hỏng đến nỗi nghe lời vợ mình thay vì Đức Chúa Trời, và người đàn bà đã lắng nghe ma quỷ thay vì chồng mình, và, khi ma quỷ đã làm điều đó, nó làm cho cả hai người quá hư hoại với nhau, đến nỗi điều đó đã mang đến sự ô nhiễm. Và Ngài đã biết, rằng khi họ làm điều đó, họ ắt phải dẫn con cái họ đi vào thế gian. Trái cây ở giữa vườn không được đụng đến, và, sau đó, khi điều đó xảy ra, họ mang tội lỗi này trên chính họ. Và do đó toàn thể nhân loại, được sinh ra, đã ở trong tội lỗi. Ở đó, không có cách nào để sạch tội.

117 Và rồi Đức Chúa Trời giáng xuống. Có một cách duy nhất mang con người trở lại; đó là đem Ngài trở lại với con trai. Vậy thì làm sao Ngài có thể làm điều đó, khi Luật pháp của Chính Ngài vẫn còn đó và phán người đó bị “kết án”? Thế thì Chính Cha trở nên một trong chúng ta. Đó là Chiên Con thật. Đó là mục đích của Ngài mà Ngài đã có trong tâm trí.

118 Đó là lý do Chiên Con sẽ được xác nhận rất rõ ràng ở trong Vườn Ê-đen, biết rằng Chiên Con và Chim Bồ Câu sẽ gặp nhau vào một lúc, khi Chiên Con và Bồ Câu sẽ gặp nhau. Đó là lúc mà Ngài biết, thông qua điều đó, tất cả chúng ta có thể ở với nhau. Và Ngài sẵn lòng tạo ra một cửa lễ hy sinh như vậy, bấy giờ, để Dấu Hiệu có thể được bôi lên, hầu cho chúng ta không còn là những kẻ lạ nữa, chúng ta không còn là người lạ nữa, nhưng chúng ta là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Cả A-đam và Ê-va, người đàn bà và người đàn ông, kết hợp với nhau, là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời, trong Chúa Jêsus Christ, bởi sự hi sinh vĩ đại của Ngài.

119 Và, rồi, để sẽ không còn lỗi lầm nữa! Hạt giống của sự sống này nó phải được trồng xuống đất, của thân thể này là một—một hạt giống hư nát; và sự sống đó, nếu nó có một sự sống bị hư hoại ở trong hạt giống, thì nó hư nát cùng với hạt giống đó. Nhưng Ngài đã đặt Sự sống Đời đời vào trong nó và đã xác nhận sự sống đó như của Chính Ngài, để trong sự sống lại Ngài sẽ làm nó sống lại, và không có cái gì sẽ bị hư mất. Anh em hiểu ý tôi muốn nói gì không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

120 Nó đấy, nó không thể hư mất bây giờ. Sự Sống đó nằm trên nó. Đó là Dấu Hiệu, bao phủ lên thân thể bé nhỏ đó, nằm trên linh hồn bé nhỏ của người đó. Có một Dấu Hiệu ở trên đó, Đức Thánh Linh, để nó thuộc về Đức Chúa Trời. Nó là Dấu Hiệu của Ngài. “Khi Ta thấy Dấu Hiệu, Ta sẽ vượt qua các người.” Một Dấu Hiệu xác thực, Đức Thánh Linh là Dấu Hiệu của chúng ta. Do đó, khi anh chị em nhận lãnh Thánh Linh, anh chị em vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống. Đó là tất cả những gì có được với điều đó, bởi vì Sự Sống ở trong anh chị em. Anh chị em không thể hư mất nữa.

¹²¹ Kinh Thánh dạy, “Ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì chẳng phạm tội, vì người không thể phạm tội, vì Hạt giống của Đức Chúa Trời,” a-men, “Hạt giống của Đức Chúa Trời vẫn còn ở trong người.” Và làm sao người đó có thể phạm tội được khi Đức Chúa Trời vô tội ở trong người đó? Khi người đó ở trong một Đức Chúa Trời vô tội, làm sao người đó có thể phạm tội được? Cho dù người ấy đã làm những gì đi nữa, Huyết đã bao phủ người ấy. Hiểu không? Bây giờ người ấy là tạo vật mới. Những ham muốn và tham vọng của người thuộc về Thiên đàng, bởi vì người ấy đã thay đổi từ cỏ gai thành lúa mì rồi. Những khao khát của người bây giờ không giống như trước kia nữa, và người ấy bày tỏ nó ra.

¹²² Anh em nói, “Ồ, tôi tin Điều đó.” Và vẫn còn phạm tội sao? Chao ôi! Anh em bị lừa dối. Hiểu không? Nó không thể bày tỏ điều gì ngoài Dấu Hiệu.

¹²³ Dân Y-sơ-ra-ên đã tuân theo mạng lệnh ở dưới huyết đó cho đến khi lệnh đi ra được ban hành. “Đừng có đi ra khỏi nơi huyết đó!” Khi từng ở dưới dấu hiệu đó, họ đã được đánh dấu ở trong nơi đó. “Đừng rời bỏ nơi ấy!” Họ đã ở ngay nơi đó cho đến khi nửa đêm đến và tiếng kèn thổi lên. Và khi tiếng kèn đã thổi lên, sừng chiên đực bắt đầu thổi, mỗi người mang theo những đồ cần dùng cá nhân đi ra trận, tiến về miền đất hứa.

¹²⁴ Một người nam hay người nữ được đầy dẫy Đức Thánh Linh cũng vậy, người ấy được ấn chứng một cách rõ ràng, và được bảo đảm khỏi tất cả sự tổn hại và nguy hiểm. Cả đời sống của người ấy bày tỏ mình là gì, bất cứ nơi nào người bước đi, bất cứ việc gì người làm, bất cứ người nói chuyện với ai. Khi người ấy tiếp xúc với phụ nữ, khi người ấy tiếp xúc với xã hội, khi người ấy tiếp xúc với mọi thứ, Dấu Hiệu ấy đang nằm ở đó. A-men! Khi gần kề cái chết, “Tôi sẽ không sợ hãi gì, vì Chúa ở cùng tôi,” Dấu Hiệu ấy nằm ở đó. Khi nó đến với sự sống lại, người sẽ ở đó, vì Đức Chúa Trời sẽ khiến người sống lại ở ngày sau rốt. Chúa Jêsus phán vậy! “Khi Ta thấy Huyết, Dấu Hiệu, Ta sẽ vượt qua người.” Ô!

¹²⁵ Hãy nhớ, nếu dấu hiệu đó không được bày tỏ ra, thì giao ước đó thậm chí cũng bị hủy bỏ. Đúng thế. Giao ước đó đã bị hủy bỏ. Đã không có—không có giao ước thì cũng giống như dấu hiệu ấy không có ở đó. Dấu hiệu tượng trưng cho giao ước. Đức Chúa

Trời đã lập giao ước với họ, vâng, thừa quý vị, nhưng dấu hiệu phải có. Nó không còn hiệu lực, thì giao ước không có, trừ khi dấu hiệu có ở đó.

126 Có thể nhiều người Do-thái có thể nói, “Hãy đến đây! Tôi không có huyết bôi trên cửa nhà tôi, nhưng tôi muốn chỉ cho anh biết đôi điều, tôi là người Do-thái đã được cắt bì. Tôi đã được cắt bì.” Điều đó không có nghĩa là *thế*. [Anh Branham búng ngón tay cái tách—Bt.] “Khi Ta thấy huyết! Khi Ta thấy dấu hiệu!”

127 Anh em có thể nói, “Tôi là tín đồ Báp-tít, Trưởng Lão, Giám Lý,” hoặc là bất cứ cái gì anh em muốn là.

Nhưng, “Khi Ta thấy Dấu Hiệu!”

128 Anh em nói, “Tôi là tín đồ. Mẹ tôi là thành viên của giáo hội này. Cha tôi là thành viên của giáo hội này. Từ nhỏ đến lớn tôi là thành viên ở đó.” Điều đó không có nghĩa là *thế*. [Anh Branham búng ngón tay cái tách—Bt.] “Tôi không nói láo, trộm cắp. Tôi không làm *điều này*. Tôi...” Điều đó không có nghĩa là *thế*. [Anh Branham búng ngón tay cái tách.] “Tôi thuộc về Đền tạm Branham. Tôi làm *điều này*, *điều kia* hoặc *điều nọ*. Tôi tin mọi Lời.”

129 Những người Do-thái họ có thể nói, “Tôi tin Đức Giê-hô-va!” Người ấy có thể đã lắng nghe được Sứ điệp thời đại, nếu người ấy muốn nghe. Tất nhiên.

Họ đã có nhiều sứ điệp, nhưng Đây là Sứ điệp của thời đại. Hiểu không? Tôi tin Sứ điệp của thời đại. Vâng. Huyết đã được bôi lên vào lúc chiều tối.

Họ có thể đã nói, “Tôi, tôi là người Do-thái.”

130 Nhiều người ngày nay nói, “Tôi là Cơ-đốc nhân. Tôi có thể cho ông biết tư cách hội viên lâu năm của tôi. Tôi muốn ông nói cho tôi biết tôi từng ăn cắp cái gì ở đâu, từng đứng trước vành móng ngựa. Tổ cho tôi thấy tôi phạm tội tà dâm ở đâu, tôi từng làm tất cả những điều này, hay điều gì như thế. Hãy chỉ ra xem tôi một chỗ nào.” Điều đó không có nghĩa gì bây giờ.Ồ, không. Đấy, cho dù người ấy kết ước bao nhiêu đi nữa, thì giao ước đó không có hiệu lực. Nó không có hiệu lực.

Anh em nói, “Ồ, tôi là sinh viên Kinh Thánh.”

¹³¹ Tôi không có quan tâm đến việc anh em là gì. Không có giao ước đó, thì cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên anh em. Đúng vậy. Tội lỗi đã bắt lấy anh em. Vâng. “Tội lỗi của người sẽ vạch trần người.” Tội lỗi là gì? Không tin. Anh em đã không tin Sứ điệp này. Anh em đã không tin Lời. Anh em đã không tin lời chứng của Dấu Hiệu, chính Nó, khi Nó đã xác nhận chính Nó ở giữa chúng ta. Và anh em đã không tin Dấu Hiệu đó không? Cho dù anh em không tin Nó thế nào đi nữa, Nó phải được bôi lên.

¹³² Anh em có thể nói, “Tôi tin Nó. Tôi tin Nó. Tôi tin Nó là Lẽ thật. Tôi chấp nhận Nó như là Lẽ thật.” Thế thì tất cả đều tốt đẹp, song tuy nhiên Nó phải được bôi lên.

¹³³ Ồ, một người Do-thái này đang đứng ở đó, khuấy huyết, khi chiên con đang đổ huyết ra, nói, “Đây là Giê-hô-va.”

¹³⁴ Và một thầy tế lễ đứng đó, nói, “Vâng, thưa ông, tôi tin điều đó là có thật,” nhưng ở trên nhà riêng ông ấy huyết đã không được bôi lên. Ông ấy không muốn xác nhận chính mình ở ngoài cửa với nhóm người đó; không, thưa quý vị, những người cuồng tín này bôi huyết lên cửa nhà. Ông ấy không muốn sự xác nhận đó. Cho dù ông làm chức tế lễ bao lâu đi nữa, hiểu biết Lời bao nhiêu đi nữa, ông được đẩy lên mạnh mẽ biết bao, ông đã làm được những công việc gì, ông đã ban phát gia tài cho kẻ nghèo khó bao nhiêu, ông đã hy sinh bao nhiêu đi nữa!

¹³⁵ Phao-lô nói, “Dầu tôi bỏ thân mình để chịu đốt, như một sinh tế; dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo khó; dầu tôi có đức tin đến nỗi dời núi được, vân vân; và nói được các thứ tiếng, giống như loài người và các thiên sứ; cùng biết đủ các sự khác này,” và nói, “tôi cũng chẳng ra gì cho đến khi Dấu Hiệu được bôi lên. Cho đến khi Dấu Hiệu này được bôi lên!” Đó chính là điều mà tối nay tôi đang nói, tình yêu thương. Anh em hiểu không? “Vậy thì, tôi sẽ chẳng ra gì, cho đến khi điều này được bôi lên.” Hiểu không?

¹³⁶ Tôi không quan tâm, anh em có thể đuổi quỷ. Anh em có thể chữa lành người bệnh bởi lời cầu nguyện của đức tin anh em. Anh em có thể làm được tất cả điều này. Nhưng nếu Dấu Hiệu đó không có ở đó, thì anh em ở dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Anh em có thể là một tín hữu. Anh em có thể đứng trên

bục giảng và rao giảng Phúc âm. “Ngày đó sẽ có nhiều người đến thưa với Ta, và nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, tôi chẳng từng nhờn Danh Chúa mà nói tiên tri sao, nhờn Danh Chúa mà rao giảng sao? Chẳng phải tôi đã nhờn Danh Chúa mà trừ quỷ sao?’” Ngài phán cho cả tín đồ Giám Lý, Báp-tít, và Ngũ Tuần. Chúa Jêsus phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm gian ác. Ta chẳng biết các người bao giờ.”

¹³⁷ “Nhưng khi Ta thấy Dấu Hiệu, Ta sẽ vượt qua.” Đó là sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời vào thời điểm đó. Sứ điệp lúc chiều tối, là bôi Dấu Hiệu lên cửa lòng.

¹³⁸ Sa-tan đã ném ra tất cả những thủ đoạn giả mạo, về việc bắt tay, và những chứng cứ, cùng mọi việc tương tự như vậy. Hãy quên nó đi! Thời giờ đã đến Dấu Hiệu đó, chính Nó; chứ không phải sự giả mạo nào đó, sự giả vờ tin, sự thay thế tạm thời, bất cứ điều gì khác.

¹³⁹ Thời giờ đó là đây khi Dấu Hiệu chính Ngài đang xác nhận chính Ngài ở ngay giữa chúng ta, và chứng tỏ rằng Ngài là Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và Ngài thì đúng với Lời. Nó phải được bôi lên. Một người nói mình có Dấu Hiệu, mà lại phủ nhận Lời này, thế thì có điều gì về nó? Đấy, anh em không thể làm điều đó. Dấu Hiệu phải có ở đó. “Khi Ta...Huyết sẽ là dấu hiệu cho các người.” Vậy thì Chúa Thánh Linh, Sự Sống mà ở trong Huyết, là một Dấu Hiệu với anh em. Hãy đến với điều đó trong chốc lát, anh em thấy đấy. Thánh Linh là Dấu Hiệu. Trường hợp này được kết thúc. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, hãy nhớ. Và tôi...

¹⁴⁰ Không phải việc anh em là người thế nào, anh em tốt ra sao, bao nhiêu lần anh em *nhảy lên nhảy xuống*, bao nhiêu giáo hội anh em đã gia nhập, bao nhiêu việc thiện anh em đã làm, điều đó không có nghĩa lý gì cả với anh em nếu Dấu Hiệu không được bôi lên. Đây là lúc chiều tối. Điều đó có tác dụng tốt trong thời đại của Luther, điều đó có tác dụng trong thời đại của Wesley, nhưng nó không có tác dụng cho thời đại ngày nay. Không.

¹⁴¹ Vâng, cứ giữ chiên con là tốt lúc đó. Những ai đã chết trước khi con chiên, huyết, được bôi lên, đó lại là một điều khác. Vâng,

thưa quý vị. Họ đã tiếp tục sống bởi vì có ý thức tốt. Họ sẽ bị đoán xét hay họ—họ bị...

¹⁴² Nếu họ đã được định trước, điều đó giáng lên họ. Nếu không, thì không phải. Chỉ thế thôi. Đó đúng là Đức Chúa Trời. “Ngài—Ngài sẽ làm ơn cho kẻ Ngài làm ơn, thương xót trên kẻ Ngài thương xót, và Ngài đoán phạt kẻ Ngài muốn.” Ngài là Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi. “Ngài thương xót kẻ Ngài thương xót, và định tội kẻ Ngài muốn định tội.”

¹⁴³ Một người Do-thái có thể tỏ cho thấy rõ ràng, bằng lẽ cắt bì, rằng người đó là một tín đồ.

¹⁴⁴ Có nhiều người, người chính thống, có thể cầm quyển Kinh Thánh này và nói rằng, “Tôi là một tín đồ, và Chúa Jêsus phán ‘bởi đức tin’ chúng ta được cứu. Và tôi là một tín đồ, nhưng việc báp-têm bằng Chúa Thánh Linh thì vô lý.” Thế thì Dấu Hiệu không được bôi lên cửa lòng của người ấy. Không phải ở chỗ người đó tin nhiều, nhiều bao nhiêu, mà là ở chỗ niềm tin đó đã bị hủy bỏ.

¹⁴⁵ Giống như việc cắt bì của người Do-thái. Người ấy nói, “Tôi là người Do-thái. Tại sao tôi phải đi ra khỏi nơi đó và hành động như nhóm người cuồng tín đó chứ?”

¹⁴⁶ Môi-se đứng, đi lên đi xuống trên phố, nói, “Sứ điệp chiều tối là đây! Sẽ xảy ra, vào cuối ngày mười bốn, các người sẽ tập hợp hội chúng lại với nhau và giết chiên con. Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, đặt tay trên nó, xác nhận chính họ với nó. Và huyết đó sẽ được bôi lên cột nhà, và bôi lên mành cửa nhà, và, ‘Khi Ta thấy huyết, Ta sẽ vượt qua các người, vì đó là dấu hiệu rằng các người đã chấp nhận sự chết của chiên con mà Ta đã sẵn sàng cho các người.’” Huyết đó là dấu hiệu.

¹⁴⁷ Ngày nay Thánh Linh là Dấu Hiệu. “Trong ít ngày nữa các người sẽ đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Và khi Huyết Chiên Con đã đổ ra, thì Dấu Hiệu đã được giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, như một ngọn gió quyền năng, thổi ào ào.

¹⁴⁸ Đó là chủ đề của mọi sứ đồ. Đó là, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa? Hãy ăn năn, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho này của

Đức Thánh Linh, vì đó là Dấu Hiệu, a-men, rằng anh em đã vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.” Đó là nơi mà anh em có mặt. Khi Dân...giáo hội Do-thái ngoảnh mặt, thì dân Ngoại đã tiếp nhận nó, và sự bóp méo đó như thế; bây giờ nó đi ra, để lấy số người sót lại của dân Ngoại, vì Danh Ngài, Nàng Dầu.

¹⁴⁹ Hiểu ý tôi muốn nói gì không? Thấy lời Kinh Thánh đang nói gì ở đây không? Nếu Dấu Hiệu không được bày tỏ ra, thì giao ước không có hiệu lực. Hiểu không? Nó phải được tỏ ra. Bởi vì, nếu anh em nói là mình tin, và anh em không theo những giáo huấn của Lời, thế thì anh em không tin. Hiểu không? Dù được cắt bì, dù anh em gia nhập, và dù anh em được báp-têm, anh em đã làm được tất cả những điều này giống như thế; điều đó vẫn không phải là Dấu Hiệu, là Đức Thánh Linh.

¹⁵⁰ Học giả tốt bụng này đã tiếp tục nói chuyện với tôi, như tôi đã kể cách đây một lát. Ông ta đã nói, “Billy,” ông ấy nói, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho người. Thế thì con người có thể làm điều gì nữa ngoài việc tin Đức Chúa Trời thôi?”

¹⁵¹ Tôi đáp, “Điều đó đúng, thưa Tiến sĩ. Nó đúng. Ông ấy đã tin Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói vậy. Anh nói đúng. Theo như anh hiểu, thì anh đúng.”

¹⁵² Chừng nào mà—mà—mà mười hai thám tử, được phái đi qua và do thám xứ Ca-na-an, chừng nào mà họ tiến về Ca-na-an, thì họ đang chiếm lấy miền đất đó; nhưng khi họ đến được ranh giới, thì họ chối bỏ.

¹⁵³ Tôi nói, “Anh em Báp-tít các anh thì tốt, theo như anh em tin, nhưng anh em đã lãnh được Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?” Hừm. Tôi nói, “Hãy nhớ, Đức Chúa Trời công nhận đức tin của Áp-ra-ham. Người—người đã tin Đức Chúa Trời, và điều đó đã được kể là công bình cho người, điều đó đúng, nhưng sau đó Đức Chúa Trời đã ban cho người một dấu về sự cắt bì, như là một dấu hiệu, một dấu hiệu đối với người.” Không phải cắt bì, theo hình thức xác thịt, không phải làm bất cứ điều gì với linh hồn mình, nhưng việc cắt bì đó như là một dấu hiệu rằng Ngài đã (Đức Chúa Trời đã) công nhận đức tin của người.

¹⁵⁴ Và Ngài đã ban cho chúng ta dấu chỉ đó, về Đức Thánh Linh, để Ngài công nhận chúng ta như là những người tin. Vì, “Hãy hối cải, và chịu báp-têm ở trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và rồi sẽ nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa này thuộc về các người!”

¹⁵⁵ Bây giờ chú ý điểm này. Những người Do-thái, cho dù họ có thể chứng tỏ là họ đã được cắt bì bao nhiêu đi nữa, nhưng dấu hiệu phải được tỏ ra. Nếu không có ở đó, thì giao ước không có hiệu lực. Nó không hiệu lực.

¹⁵⁶ Ngày nay cũng vậy, tương tự như thế. Cho dù anh em làm gì đi nữa, cho dù anh em có thể—anh em có thể giải thích Kinh Thánh đi nữa. Anh em có thể là một học viên Kinh Thánh. Ô, chao ôi! Anh em có thể—anh em có thể nói, “Tôi là một tín hữu, và mọi thứ.” Nhưng Dấu Hiệu vẫn được đòi hỏi. Một học viên Kinh Thánh, anh em nói, “Tôi đã là một người tốt, Anh Branham à.”

¹⁵⁷ “Tôi không quan tâm đến việc người nào nói gì, anh không thể đánh bại người ấy. Tôi chưa bao giờ thấy người ấy làm điều gì sai trái, trong đời.” Điều đó không có nghĩa là *người đó* có liên quan gì với Đức Chúa Trời. [Anh Branham bật ngón tay kêu cái tách—Bt.] Đó là một yêu cầu, và chỉ một mình điều đó mà thôi!

¹⁵⁸ Và anh em không thể làm thế. Anh em không thể đặt huyết lên mày cửa, nơi mà, dấu hiệu đã không thể có mặt ở đó trừ khi con chiên đã chết. Và huyết đó là một dấu chỉ xác thực rằng chiên con đã chết. Không phải sự giả bộ tin; mà chiên đã chết!

¹⁵⁹ Và Thánh Linh là một Dấu Hiệu xác thực rằng Chiên Con của anh em đã chết và anh em tiếp nhận Dấu Hiệu đó trên chính mình, vì chính Sự Sống của Ngài thì ở trong anh em. Hiểu không? Không có việc giả bộ tin. Không có việc áp đặt. Không có việc giả mạo. Nó có ở đó! Anh em biết điều đó. Anh em biết điều đó. Thế gian biết điều đó. Dấu Hiệu có ở đó.

¹⁶⁰ Cho dù người đó đã tốt như thế nào. Có thể là một học viên Kinh Thánh. Có thể là một... Có thể hầu như là một—một thành viên tốt của giáo hội. Đó có thể là một người tốt. Có thể là một—một người đứng đầu giáo phái. Có thể là hệ—hệ thống quyền

lực của Rô-ma. Tôi—tôi không biết là ai, điều đó không—điều đó không làm được gì cả.

¹⁶¹ Nhưng, dân Y-sơ-ra-ên, bất cứ học viên Kinh Thánh nào cũng biết rằng dân Y-sơ-ra-ên là hình bóng của Hội thánh, chính xác, đến miền đất hứa. Và đó là nơi mà Nàng Dâu đang hành trình về thiên quốc.

¹⁶² Nhưng khi lúc chiều tối đến, và cuộc hành trình được tiếp tục, đã có một yêu cầu hết sức long trọng. Cho dù người đó đạt được bản chất của một người Do-thái là bao nhiêu đi nữa, cho dù người đó giữ cho vụ mùa của mình thật tốt thế nào, người đó chăm sóc cho hàng xóm hết sức tốt làm sao, người đó đã làm tốt thế nào, người đó là thành viên tốt như thế nào, người đó dâng phần mười nhiều bao nhiêu đi nữa. Tất cả những điều này là tốt. Điều đó tốt. Người đó là một người tốt, được công nhận ở giữa dân sự của người đó, như một người tốt. Nhưng không có dấu hiệu, của huyết, thì người đó hư mất.

¹⁶³ Ôi, cầu xin Chúa giúp đỡ con, những người hiện diện ở đây lẫn những người nghe băng ghi âm, ghim chặt điều đó vào lòng!

¹⁶⁴ Cho dầu, anh em có thể truyền giảng Phúc âm, anh em có thể đuổi quỷ, anh em có thể nói tiếng lạ, anh em có thể la lớn, nhảy múa trong Thánh Linh, nhưng không có Dấu Hiệu đó thì không ích gì cả.

Anh em nói, “Tôi có thể làm điều đó không?”

¹⁶⁵ Phao-lô đã nói anh em có thể làm. “Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và các thiên sứ, dầu tôi cho tất cả gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt như một của lễ, dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dời núi được, và những thứ này, thì tôi cũng chẳng ra gì.” Đừng dựa vào đó. Chính là Dấu Hiệu thôi! Cho dù anh em đã làm bao nhiêu, anh em tốt như thế nào đi nữa; khi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng xuống, sẽ chỉ có Dấu Hiệu mới được công nhận.

¹⁶⁶ Nó là một Dấu Hiệu mà cái giá đã được trả, cái giá đã được đòi hỏi phải có. Và cái giá mà đã được trả đó chính là Sự Sống của Chúa Jêsus Christ, và Ngài đã phó chính Sự Sống của Ngài. Và Thần Linh của Ngài trở lại giáng trên anh em, như một Dấu

Hiệu để anh em đã được nhận lãnh. Và anh em mang Dấu Hiệu đó theo với mình, ngày và đêm, chứ không phải mang nó chỉ vào ngày Chúa nhật. Luôn mọi lúc, anh em có Dấu Hiệu đó. “Khi Ta... Huyết sẽ là một dấu hiệu cho các người.”

¹⁶⁷ Anh em nói, “Tôi vẫn tin. Tôi là một tín đồ mà.” Đúng thế. Nhưng nếu anh em bác bỏ Dấu Hiệu, thế thì làm thế nào anh em sẽ là một người tin? Điều đó nói chống lại anh em. Đây, điều đó nói nghịch lại lời làm chứng của anh em, rằng anh em tin.

¹⁶⁸ Người nghiên cứu Kinh Thánh, người tốt lành, thành viên giáo hội, bất cứ anh em là gì đi nữa, điều đó không có ý nghĩa gì cả. Vâng, thưa quý vị. Có thể cha của anh em là một thầy giảng. Có lẽ mẹ—mẹ của anh em là một thánh đồ. Có thể...Điều đó thì—điều đó thì tốt thôi, nhưng họ phải trả lời cho chính họ. Như tôi đã nói, cố gắng...

¹⁶⁹ Nhiều người cố gắng tạo ra Đức Chúa Trời như là một người ông có thân hình to lớn, già cả, mập mạp, cưng chiều con cháu, anh em biết đấy, và một bầy con cháu, thật giống như những cậu bé Ricky và Elvis, và, “Trong chúng chẳng có hại gì.”

¹⁷⁰ Đức Chúa Trời không phải vậy! Ngài không có cháu. Ngài là một người Cha. Phải được sanh lại! Ngài không cưng chiều nhu nhược thái quá.

¹⁷¹ Ngài là một Đức Chúa Trời của sự phán xét. Kinh Thánh dạy Ngài là vậy. Con thịnh nộ của Ngài khủng khiếp. Anh em đừng chà đạp lên điều Đó và rồi lại trông mong sự nhơn từ của Chúa lúc nào đó tiếp nhận anh em, trong tội lỗi của anh em, và mang anh em lên Thiên đàng. Nếu Ngài làm thế, thì Ngài sẽ xin lỗi tất cả điều này ở đây, và đã nhận Ê-va. Anh em sẽ tin Lời Ngài, nếu không thì anh em sẽ...anh em sẽ hư mất. Và khi anh em tin Lời Ngài, thì Dấu Hiệu sẽ ngự trên anh em. Ừ-m.

¹⁷² Sự chết đã sẵn sàng ập đến xứ Ai-cập đêm đó, vào bất cứ lúc nào. Đó là thời giờ đáng sợ; tất cả lễ nghi của họ, tất cả những ngày lễ của họ, và những ngày kiêng ăn.

¹⁷³ Đức Chúa Trời đã viếng thăm họ. Đức Chúa Trời đã bày tỏ những dấu kỳ và phép lạ ở giữa họ. Đó là gì? Bây giờ hãy dừng

lại một phút. Đức Chúa Trời bày tỏ cho họ biết ân điển của Ngài. Ngài đã cho họ một cơ hội.

¹⁷⁴ Họ không thể bác bỏ được Nó, họ nói, “Ô, không có gì mới đối với điều đó cả. Nó vô lý. Chỉ là điều gì đó được bắt nguồn từ trên những cái thác nước lớn, đã có một sự phun của—của chất bùn đỏ chảy ra, và đó là những gì đã tạo ra biển đỏ.” Rồi mưa đá rơi xuống. Rồi ếch nhái tràn đến. Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một chỗ, và đặt Lời Ngài trong miệng một đấng tiên tri. Và những điều ông đã nói, nó ứng nghiệm, và họ đã thấy điều ấy. Họ không thể phủ nhận nó.

¹⁷⁵ Điều mà Môi-se đã gọi, đó là điều Môi-se đã có được, từ Đức Chúa Trời, bởi vì ông chỉ nói Lời của Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Ta sẽ làm ngươi là một thần.” Môi-se là một thần đối với họ. Anh em hiểu không? Họ biết không có gì khác, vì vậy Đức Chúa Trời phán, “Ngươi sẽ là một thần, và A-rôn sẽ là tiên tri của ngươi. Đây, ngươi sẽ là một thần, vì Ta sẽ lấy ngươi, lấy tiếng ngươi, và Ta sẽ tạo ra với ngươi. Ta sẽ nói, và dân sự không thể bác bỏ điều đó được, bởi vì nó ở ngay tại đó. Những gì ngươi nói, sẽ xảy ra.” Ô, chao ôi! “Ta sẽ bày tỏ cho các ngươi thấy những điều đó.” Chà! Và xứ Ai-cập đã chứng kiến điều đó. Họ đã thấy được điều đó ngay trước lúc chiều tối, hoặc ngay lúc chiều tối.

¹⁷⁶ Ngài đã tỏ cho thấy sự nhơn từ của Ngài. Ngài đã tỏ cho thấy rằng Ngài có thể cất nó đi, chữa lành.

¹⁷⁷ Những thuật sĩ đã cố gắng làm giống vậy, những kẻ giả mạo ấy. Các bạn luôn luôn tìm thấy họ. Đã có Gian-nét và Giam-be, họ đứng đó. Nhưng khi điều thật xảy ra, thì họ không có nó. Đúng thế. Họ đã đi theo, một thời gian. Nhưng, sau một thời gian ngắn, sự dối trá của họ đã biểu hiện.

¹⁷⁸ Và Kinh Thánh chẳng nói điều tương tự như thế sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt sao, “như Gian-nét và Giam-be đã chống nghịch lại Môi-se”? Nhưng sự điên dại của họ đã được biểu lộ, và điều này cũng sẽ xảy ra lần nữa. Anh em hiểu không? Nó đây, những con người có đầu óc bại hoại, chê bai điều liên quan đến Lê thật, Sự việc. Họ có thể có những hội chúng và những điều vĩ đại, và những lời hoa mỹ, kiệt xuất, rêu rao, mạnh mẽ, nhưng thời giờ rồi cuối cùng sẽ đến.

179 Hãy đứng vững với Dấu Hiệu đó! Đó là điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm. Hãy nắm giữ Lời Ngài. Chớ di chuyển khỏi Nó. Hãy ở lại sống với Nó. Kinh Thánh đã nói vậy.

180 Sự chết đã ập đến. Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho dân sự lòng thương xót, bày tỏ những quyền năng và dấu lạ.

181 Bây giờ chúng ta hãy dừng lại chỉ chừng một hay hai khoảnh khắc thôi, nhìn vào chiếc đồng hồ treo tường kia ở đó. Xin chúng ta cứ suy nghĩ trong tâm trí mình, trở lại, những điều Ngài đã hứa sẽ xảy ra ở trong những ngày sau rốt. Tôi ngạc nhiên nếu chúng ta hầu như cũng không kiểm tra lại điều này, thấy không?

182 Ngài đã hoàn tất xong tất cả những việc này rồi, và tuy nhiên họ vẫn không muốn ăn năn, hay tin vào sứ điệp của ngày đó. Họ vẫn không muốn thực hiện nó, mặc dầu nó đã bày ra ở trước mắt họ, và đã được cho biết một cách chắc chắn.

183 Và khi anh em thấy những điều như thế đang xảy ra, thì đó là dấu hiệu sự đoán xét đang đến gần. Sự đoán xét sẽ xảy ra sau những việc đó. Luôn luôn làm điều đó, và điều này sẽ không có trường hợp ngoại lệ nào cả. Hiểu không? Sự đoán xét đi theo sau ân điển. Khi sự thương xót bị khinh bỉ, không còn lại gì ngoài sự đoán phạt mà thôi. Cho nên nó sẽ luôn luôn đi theo sau.

184 Bây giờ, cảnh tượng này. Mỗi sự kiện thuộc linh đang xảy ra là một dấu hiệu từ Đức Chúa Trời. Hãy cẩn thận. Hãy chú ý điều đó, thấy đấy. Hãy xem, mỗi sự xảy ra thuộc linh, mọi thứ mà xảy ra đó, là một dấu chỉ. Chúng ta không có mặt ở đây bởi sự tình cờ. Những điều này hoàn toàn không chỉ xảy ra do tình cờ. Đó là một dấu chỉ. Đó là một dấu chỉ, để nhận được—được sự bảo đảm an toàn, nhanh chóng. Nô-ê đã là một dấu chỉ đối với thời đại của ông; Ê-li đã là một dấu chỉ đối với thời đại của ông; Giảng là một dấu chỉ đối với thời đại của ông. Hiểu không? Mọi sự, Sứ điệp của thời đại, là một dấu chỉ. Hãy coi chừng Nó, hãy nhìn xem những điều Nó đang làm. Hiểu không? Đó là một dấu chỉ. Mọi việc đều có một ý nghĩa.

185 Và không có thời điểm nào khác cho loại Sứ điệp này có thể từng xảy ra. Nó không thể đến trong thời đại của Luther, không thể đến trong thời đại Wesley, thậm chí không thể đến ở thời đại

Ngũ tuần được. Nó không thể xảy ra được. Hiểu không? Không có...không có việc như thế xảy ra, và tuy nhiên chúng ta đã được hứa ở trong Kinh Thánh. Thấy không? Chúng ta đang ở thời kỳ sau rốt. Không điều gì đã có thể xảy ra, nó không thể xảy ra cho đến mãi thời kỳ này. Và nó đang xảy ra cho một dấu chỉ. Anh em tự hỏi dấu chỉ đó là gì?

¹⁸⁶ Ô, hỡi dân sự thân mến, anh em, chị em của tôi, hãy đến dưới Dấu Hiệu đó, nhanh lên. Hiểu không? Đừng, đừng tiếp nhận điều thay thế nào. Đừng, đừng, đừng, đừng làm thế. Hiểu không? Đừng chỉ có tưởng tượng đến Nó. Anh chị em hãy ở lại đó cho đến khi anh chị em biết Dấu Hiệu được bôi lên, cho đến khi cả tâm trí (của anh chị em) mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh chị em, cho đến khi tất cả sự vô lý của thế gian ra khỏi tâm trí anh chị em, đấy, cho đến khi sự ham muốn của cả tấm lòng là Ngài. Hiểu không? Để, rồi, anh chị em biết, rồi anh chị em biết điều gì đó đang xảy ra. Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ nào mà tin,” không phải những kẻ giả bộ tin, nhưng những tín đồ thật. Hiểu không? Vậy thì, chúng ta không muốn nhận bất cứ, bất cứ cơ hội nào trên điều đó; anh em chị em không được làm thế.

¹⁸⁷ Sứ điệp của thời đại là một dấu chỉ cho các giáo hội. Đó là một dấu chỉ cho dân sự. Không...anh em, anh em có hiểu kịp điều đó không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Tôi hy vọng, qua băng ghi âm này, người ta đang làm giống như vậy, đấy, và ở mọi nơi khác trên thế giới. Thấy đấy, dấu chỉ thời đại là đây. Có một Dấu Hiệu phải được bôi lên, và không thể có thời điểm nào khác. Nó đã đến.

¹⁸⁸ Để ý sự chuẩn bị của Đức Chúa Trời cho thời điểm đó. Ngày nay, như chúng ta biết rằng Kinh Thánh dạy, “Tất cả những điều đó đã xảy ra để làm gương, anh em thấy, cho chúng ta.” Để ý, khi Đức Chúa Trời sẵn sàng để đoán phạt xứ Ai-cập, trước hết Ngài đã có sự chuẩn bị. Ngài đã làm gì vào thời điểm đầu tiên? Ngài chẳng bao giờ thay đổi trật tự của Ngài.

¹⁸⁹ Lúc ban đầu, khi Ngài đoán phạt, Ngài đã có chuẩn bị của Ngài, Ngài sai một tiên tri đến với một sứ điệp. Điều đầu tiên

Ngài làm cho dân sự của Ngài là sai một tiên tri đến với một sứ điệp.

¹⁹⁰ Việc kế tiếp Ngài đã làm, là xác nhận vị tiên tri này, bằng cách Ngài sai Trụ Lửa đến để xác nhận điều đó, xác minh nó.

¹⁹¹ Và điều thứ ba Ngài gọi đến là dấu hiệu. Điều đó hoàn toàn chính xác. Dấu hiệu, dấu hiệu đó ý nghĩa gì? Sự đảm bảo!

¹⁹² Trước tiên, là vị tiên tri Ngài với sứ điệp; Ngài đã xác nhận chính Ngài ở giữa...với một—với một Trụ Lửa với vị tiên tri của Ngài; rồi Ngài gọi đến một dấu hiệu, đến dưới huyết này, để Ngài chấp nhận sự chết thay thế này trong vị trí của anh em. Rồi, huyết đó là một dấu hiệu mà Ngài đã nhìn thấy, rằng anh em đã nghe sứ điệp đó, tin vào Trụ Lửa, và đã chấp nhận sự thế chỗ mà Ngài đã sẵn sàng cho anh em, và anh em ở dưới huyết của chính thành phần hóa học tạo nên sự sống mà đã đổ ra cho anh em. Chà! Thật đó là điều hoàn hảo, hoàn hảo biết dường nào, thấy đấy, anh em ở dưới huyết.

¹⁹³ Ngày nay anh em ở dưới Thánh Linh, ở dưới sự điều khiển của Chúa Thánh Linh. Hiểu không? Hiểu không? Anh em tin Sứ điệp của thời đại, đấy, anh em tin vào quyền—quyền—quyền—quyền—quyền năng, trụ—trụ—Trụ Lửa. Anh em tin điều đó, đấy, và anh em làm.

¹⁹⁴ Bây giờ, nào nhìn xem, chỉ tin Nó thì cũng chưa đủ. Không—không phải...Đi lòng vòng ở ngoài nơi Nó ở, điều đó không đủ. Anh em thấy đấy, điều đó sẽ làm cho chính anh em còn tệ hại hơn, “Vì kẻ nào biết làm điều lành, mà không làm, thì phạm tội.” Đấy, đó là những tín đồ nửa vời, Chúa Jêsus đã nói về điều tương tự.

¹⁹⁵ Hê-bơ-rơ, chương 6, “Vì chưng những kẻ đã được soi sáng một lần, và đã được dự phần về Đức Thánh Linh, và đã ném Đạo lành của Đức Chúa Trời, và đời sau, nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại ăn năn nữa; vì họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa; và coi nhẹ giao ước của Huyết, bởi đó họ được thánh hóa với...” Huyết với thành phần hóa học ở đó được thánh hóa. Nó không phải là Dấu Hiệu.

Huyết đỏ không phải là Dấu Hiệu bây giờ. Chính Sự Sống mới là Dấu Hiệu.

¹⁹⁶ Sự sống không thể có ở đó được, vì nó là một con vật. Chất huyết đã là một dấu hiệu, anh em đã phải có huyết theo nghĩa đen để bơi lên cửa. Nhưng ngày nay chính là Đức Thánh Linh. Chúng ta sẽ đến với điều này, chỉ trong chốc lát, để chứng minh điều đó, đây. Chính Sự Sống là Dấu Hiệu.

¹⁹⁷ Sự sống của anh em đã chết, và anh em chết, và sự sống của anh em chết. Anh em được che giấu ở trong Đức Chúa Trời, thông qua Đấng Christ, và được ấn chứng ở trong đó bằng Đức Thánh Linh. Tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em. Và Đấng Christ, và Kinh Thánh, cùng Lời, đều giống nhau. “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Thế thì anh em, và Lời, và Đức Chúa Trời, và Đấng Christ, đều giống nhau. “Và nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì các người muốn, điều đó sẽ được làm cho.” Anh em hiểu không?

¹⁹⁸ Đặt quyền năng sức mạnh vào ngay trong môi miệng của Môi-se, để đi ra nơi đó với Lời Ngài và phán một tiếng, thì ếch nhái đến; phán một tiếng, thì ếch đi; phán một tiếng, chảy rận đến; phán một tiếng, chảy—chảy rận đi ngay. A-men!

¹⁹⁹ Nhưng sau đó dấu hiệu đã được Đức Chúa Trời đòi hỏi đối với hết thầy dân Y-sơ-ra-ên. Hết thầy dân Y-sơ-ra-ên đã được Đức Chúa Trời đòi hỏi phải có dấu hiệu này. “Và khi Ta thấy dấu hiệu, Ta sẽ vượt qua người.” Ô, chà, chà! Thật là sự bảo đảm tuyệt vời!

²⁰⁰ Dân Y-sơ-ra-ên rời xứ Ai-cập, là một hình bóng, thuộc loại tiền hình bóng phản chiếu hội thánh ngày nay. Xứ Ai-cập như là một giáo hội, và dân Y-sơ-ra-ên tượng trưng Nàng Dâu. Và như dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ai-cập, Nàng Dâu cũng ra khỏi giáo hội. Anh em hiểu không? Bởi vì, chắc hẳn phải có điều gì đó xảy ra cho Nó để ra khỏi, và Nó phải ra khỏi nơi đó, vì vậy, nếu nó là một hình bóng. Hội—hội thánh ở dưới xứ Ai-cập, trong thế gian và trong tội lỗi, và không có quan tâm đến một—một—một sự chấp vá về Dấu Hiệu của anh em. Thậm chí họ còn không tin Nó nữa. Nhưng dân Y-sơ-ra-ên yêu mến nó, vì nó là sự cứu rỗi với

họ. Ô! Ô! Điều đó sẽ làm cho chúng ta hạnh phúc, sẽ làm cho tấm lòng chúng ta...Ô!

201 Hãy bôi Nó lên, thưa hội thánh! Bây giờ đừng lơ là. Anh em sẽ bôi lên giờ này chứ? Đừng, đừng, đừng để đến khi mặt trời lặn. Đừng, đừng, đừng, đừng yên nghỉ, ngày hay đêm. Đừng bỏ lỡ cơ hội. Nó sẽ không có tác dụng, hỡi các con cái. Nó sẽ không có tác dụng. Anh em phải có Dấu Hiệu đó!

202 Anh em nói, “Tôi tin. Vâng, tôi làm. Tôi, vâng, tôi tin Sự điệp. Tôi...” Điều đó được thôi, nhưng, điều—điều đó thì tốt.

203 Nhưng anh em phải có Dấu Hiệu! Anh em ở Đền tạm Branham, anh em có nghe không? Anh em phải có Dấu Hiệu được tỏ ra! Không có Nó, tất cả sự tin tưởng của anh em là vô ích. Hiểu không? Anh em sẽ sống một cuộc đời tốt đẹp; anh em lắng nghe những gì Lời nói; anh em đi nhà thờ; anh em cố gắng sống đúng đắn; điều đó tốt, nhưng đó không phải là Nó. “Khi Ta thấy huyết,” đó là Dấu Hiệu. Và Dấu Hiệu ở đây không phải là...

204 Lý do, điều mà, Ngài—Ngài phải thấy chất huyết thật sự đó, bởi vì sự sống đã mất, thì người ấy...đã đi khỏi nó, nó là một con vật.

205 Nhưng ở đây Nó là Sự Sống của Chính Ngài đã có ở trong Huyết. Và chất huyết đó chỉ là một dấu chỉ hoặc một dấu hiệu của sự thánh hoá, nhưng Chính Sự Sống mới là Dấu Hiệu; vì không có sự cắt bì, không có Dấu Hiệu, thậm chí anh em không được ở trong giao ước. Toàn bộ sự việc đều có liên quan với nhau. Nếu anh em nói anh em được cắt bì với Lời, và chỉ duy nhất là Lời, thì anh em sẽ tin Lời; nếu anh em tin Lời, thì Dấu Hiệu phải đến, vì người đã nói, “Hãy hối cải, ai nấy phải nhận Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép têm để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.” Anh em đấy. Ô, chào ôi!

206 Để ý rồi sự chuẩn bị cho dân sự ở miền đất hứa của Ngài. Chú ý những gì Ngài đã làm. Trước tiên, Ngài đã có một dân để Ngài làm ra một miền đất dành cho họ. Ngài đã chuẩn bị sẵn một miền đất cho họ. Và bây giờ Ngài ban xuống ở đó một sự chuẩn bị cho nó, cho dân sự miền đất hứa. Nó chỉ dành cho những ai được định trước với miền đất hứa đó, ngày Nàng Dâu. Và cách

Ngài đã làm điều đó, Ngài sai một tiên tri đến với một sứ điệp, đã xác nhận nó bằng Trụ Lửa, và ban cho một dấu hiệu để dân sự có thể tin quyết rằng điều đó là đúng. Đúng thế. Đó là niềm an ủi lớn lao của hội thánh.

²⁰⁷ Y-sơ-ra-ên, ra khỏi xứ Ai-cập lúc đó, là một—một hình bóng. Đây là tiền hình bóng, về Hội thánh sắp ra khỏi các giáo phái. Bây giờ, không phải tất cả đều là giáo phái đâu. Tôi muốn nói Nàng Dâu. Anh em hiểu chứ? Một số người, có một vài tổ chức độc lập thật sự xấu như những giáo phái, đôi khi tồi tệ hơn.

²⁰⁸ Tôi đang nói về Dấu Hiệu được bôi lên. Dấu Hiệu đó hợp với từng Lời. Anh em hiểu không? Nó phải được bôi lên, bởi vì Nó là Lời. Nó là Sự Sống đã ở trong Lời. “Lời Ta là Thần Linh; Chúng là Sự Sống,” Chúa Jêsus phán vậy. Hiểu không?

²⁰⁹ Khi Mô-i-se bắt đầu chức vụ của Người trong Y-sơ-ra-ên, với những dấu kỳ lớn lao anh em thấy, ngay lập tức dân Y-sơ-ra-ên đã tập hợp lại với nhau từ khắp xứ Ai-cập, đến Gô-sen, để về quê nhà, bởi vì họ đã biết là có điều gì đó sắp xảy ra. Ô, một hình bóng tuyệt vời!

Ô, dân Ngài đến từ phương Đông và phương Tây,

Đến từ những miền đất xa xôi, (đúng thế, anh em đã nghe bài hát đó)

Dự tiệc với Vua, ăn tối như vị khách của Ngài,
Thật phước hạnh biết bao những người hành hương này!

Kìa gương mặt thiêng liêng của Ngài
Rạng ngời với tình yêu Thiên thượng;
Phước thay cho những kẻ dự phần ân điển của Ngài,

Như những viên ngọc quý trong vương miện
Ngài chiếu sáng.

Ô, Jêsus sẽ đến ngay,
Những thử thách của chúng ta rồi sẽ chấm dứt.
Ồ, điều gì xảy ra nếu Chúa chúng ta sẽ đến lúc này
Vì những ai được tự do khỏi tội?

Ồ, rồi nó sẽ mang đến bạn sự vui mừng,
 Hay buồn rầu và tuyệt vọng vô cùng?
 Khi Chúa chúng ta đến trong vinh hiển,
 Chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung.

210 Hãy bày tỏ Dấu Hiệu ra! “Và Ta làm cho kẻ ấy sống lại trong ngày sau rốt.” Tất nhiên rồi! Chúng ta đang ở trong những ngày đó.

211 Dân sự tập hợp với nhau đi vào Gô-sen. Họ đã sẵn sàng. Họ biết điều gì đó sắp xảy ra. Họ thật giống như...

212 Lấy ví dụ những con vịt, khi đến giờ đi thành đàn, thì tất cả chúng chạy nhịp nhàng với nhau. Khi con ong, mọi vật gì khác, sẵn sàng, thì có vài bản năng nào đó kéo chúng đi.

Cũng một lẽ ấy Đức Thánh Linh kéo dân sự đi!

213 Ô, khi đến thời điểm cho cơn thịnh nộ lớn của Đức Chúa Trời giáng xuống, mọi... Ở đó hai con vịt đến, trống và mái. Ở đây có hai con ngỗng đến, trống và mái; ở đây hai con ngựa đến, đực và cái; điều gì đó khác đang kéo chúng đi, sự định trước. Số còn lại của chúng đã bị chết. Ô! Những người còn lại của họ bị hư mất! Nhưng những người mà đã cảm nhận sự thúc giục đó để bước vào, thì họ lại biết rõ rằng cơn bão đã được chuẩn bị trước. Đó là dấu hiệu sẽ có trận mưa. Họ biết rằng sắp có trận mưa, cho dù sự bày tỏ đó là gì và những ý nghĩ của những người khác là gì đi nữa. Họ biết.

214 Đã có điều gì đó ở bên trong họ, nói, “Hãy đi vào trong ấy, nhanh lên! Hãy vào ngay nơi ấy, bởi vì đó là nơi duy nhất sẽ được an toàn.” Bởi vì, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một đảng tiên tri, Ngài đã ban đến con tàu như là dấu hiệu, phán, “Hãy bước vào trong đó,” và cơn mưa ập đến. Và họ đã đi ngay vào tàu, từng cặp một. Tất cả con vật bước vào tàu, từng cặp một, đi vào tàu, bởi vì chúng đã ở dưới điều đó. Cho dù những người còn lại...

215 Và tất cả mọi người ở ngoài con tàu đó đều hư mất. Tất cả những kẻ ở ngoài dấu hiệu, của huyết, đã hư mất, mọi người. Và mọi người ở ngoài Dấu Hiệu, của Đức Thánh Linh, sẽ bị hư mất.

216 Cho dù tốt như thế nào, thành viên giáo hội bao nhiêu đi nữa! Đã có nhiều người như thế ở thời đại Nô-ê. Có nhiều người của

họ ở trong thời đại Môi-se; nhưng người nào không bôi huyết lên, như là dấu hiệu, đã có, thì người đó hư mất. Những ai không đi vào tàu, đã hư mất. Những ai không đến với Đấng Christ sẽ bị hư mất, vì Ngài là Con Tàu đó!

²¹⁷ Cô-rinh-tô Nhất 12, chép, “Tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm chung bởi một Thánh Linh để hiệp làm một Thân.” Sự mầu nhiệm, không phải là giáo hội; nhưng sự mầu nhiệm, không phải các giáo phái; mà là Thân thể mầu nhiệm của Chúa Jêsus Christ! “Bởi một Thánh Linh,” chữ S-p-i-r-i-t viết hoa, Thánh Linh, “hết thảy chúng ta được dầm mình vào cùng một Thân thể này.” Rồi Dấu Hiệu được bôi lên cửa, vì anh em ở trong Đấng Christ. Và Ngài là Đấng ấy, Cửa Lẽ của anh em, Đấng chịu sự đoán phạt thay. Và khi Đức Chúa Trời nhìn lên đó, thì Ngài không thể đoán phạt anh em được. Anh em được bảo đảm thật là an toàn hết sức, bởi vì Đức Chúa Trời và Đấng Christ cũng chính là một Thân vị đó, Thánh Linh đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Và đó là Đức Chúa Trời ở với chính Con Ngài, và anh em, con cái của Chính Ngài, làm một trong Thân. Anh em ở đó đấy, không phải chất huyết, nhưng là Thánh Linh! “Ta sẽ vượt qua các người.”

²¹⁸ Họ đến từ khắp xứ Ai-cập, tập hợp vào một chỗ này, để họ có thể ở dưới dấu hiệu này.

²¹⁹ Và họ đến từ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, mọi thứ khác, đến dưới Dấu Hiệu này. Thật hoàn toàn chính xác như đã có lúc đó vậy!

²²⁰ Đó là một Trụ Lửa được tượng trưng ở nơi đó. Và người này bảo cho người kia, và người kia bảo người nọ, người nọ bảo người khác, và, điều đầu tiên anh em biết, ở đây tất cả họ bắt đầu đến. Họ bắt đầu đến, và họ đã nhìn xem dấu hiệu của Đức Chúa Trời. Họ nói, “Sự đoán phạt đã gần rồi.”

²²¹ Lúc ấy đấng tiên tri truyền, “Ta đã nghe từ Đức Chúa Trời. Sẽ có một dấu hiệu. Và các người hãy bôi huyết trên cửa. Hãy giết chiên con, bôi huyết lên cửa, và huyết đó sẽ là một dấu hiệu, bởi vì sự chết sắp ập đến.”

²²² Xin cho tôi nói với anh em ngày nay, như là tôi tớ của Ngài, trừ khi Dấu Hiệu được bôi lên cửa lòng, có một sự chết tâm linh

sắp ập đến. Và tất cả các giáo hội được dẫn dắt trở lại dành cho— dành cho hội đồng, của Hội đồng Giáo hội Thế giới. Hết thấy họ đang trở lại với đạo Công giáo. Và chỉ có những ai chân chính, được tái sinh, thì sẽ ở ngoài!

223 Hãy nhớ, không phải các giáo phái Ngũ Tuần của anh em, bởi vì họ thật sự đã ở trong đó rồi. Tổ cho thấy họ chết rồi! Họ bị hư mất. Họ đã hy sinh. Họ đã đi lùi lại. Họ đặt Ngài bên ngoài cửa, nhưng Ngài thì đang tìm kiếm Dấu Hiệu đó. Bởi vì, điều duy nhất mà họ đã dựa vào là việc nói tiếng lạ.

224 Anh em đừng dựa vào việc nói tiếng lạ, không việc nào khác cả. Nhưng hãy để Chính Dấu Hiệu ở đó, Con Người của Chúa Jêsus Christ, Sự Sống Chính Ngài ở trong anh em. Sự cắt bì không phải chỉ *cái này, cái kia*; nhưng mà cắt bì toàn bộ con người của anh em, cho tới khi anh em và Đấng Christ là Một. Đấng Christ ở trong anh em, và Sự Sống Ngài tuôn chảy qua anh em.

225 Nào, bây giờ, từ tất cả xứ Ai-cập! Và bây giờ hãy nhìn xem, khi chúng ta thấy điều họ đã làm, khi chúng ta thấy thời điểm đó sắp hiện ra, chúng ta được truyền lệnh để làm điều tương tự. Anh em biết điều đó không? Hãy xem vị tiên tri đó đã nói gì.

226 Và chúng ta sẽ đọc bây giờ, nếu anh em muốn đọc, trong Hê-bơ-rơ chương 10. Và nếu anh em muốn đọc với tôi, tôi muốn đọc một hoặc hai câu ở đây bây giờ trước khi chúng ta tiếp tục. Hê-bơ-rơ chương 10, và chúng ta hãy bắt đầu với câu 26 chương 10 của Hê-bơ-rơ. Không, tôi...Chúng ta hãy xem. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị! Hê-bơ-rơ, chương 10, và câu 26, đây.

Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi chúng ta đã nhận biết...

227 Chúng ta hãy xem, tôi đọc có đúng không? Vâng. Đúng thế. Vâng.

...nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi...chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa.

Nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét, và lửa hừng sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi.

Hãy nhìn ở đây! Ai đã vi phạm luật pháp Môi-se, nếu có hai hay ba người làm chứng, thì chết đi không thương xót,

...huống chi kẻ giày đạp dưới chân, dưới chân Con Đức Chúa Trời, và coi giao ước của Huyết, tức là Huyết mà mình nhờ nên thánh, là ô uế, lại khinh lờn Thánh Linh ban ơn mà đến từ Huyết, tưởng, thì anh em há chẳng tưởng rằng, người ấy đáng bị hình rất nghiêm đoán phạt hay sao?

228 Hỡi mục sư truyền đạo, thành viên, người tốt lành, người đạo đức, bất cứ anh em là gì đi nữa, và anh em biết rằng Đức Chúa Trời đã lấy việc hút thuốc lá ra khỏi anh em. Hỡi phụ nữ, chị em biết Ngài đã lấy đi việc mặc quần đùi, và—và việc cắt tóc ngắn, và mọi thứ, khỏi...Anh chị em biết Ngài đã làm điều đó. Nhưng rồi nếu anh em quay trở lại và khinh lờn, và coi Huyết của giao ước đó, như Nó đã có, là “điều ô uế,” thì Đấng đã làm cho anh em nên thánh và mang anh em đến điều này há chẳng đoán phạt sao!

229 Giống như những thám tử, nếu họ đi lên ngay ở đây tới ranh giới, và nhìn qua bên kia, rồi nói, “À, tôi biết nó có ở đó, nhưng trở ngại thì quá lớn. Chúng ta giống như là những con châu chấu,” họ đã hư mất ở trong đồng vắng. Những tín đồ nữa vời!

230 Đừng chỉ đến ở điểm này, nói, “Tôi tin Sứ điệp.” Anh em phải vâng lời sứ giả. Hãy đến trong Đấng Christ! Anh em nói, “Ồ, tôi tin mọi Lời đã nói, Anh Branham à.” Điều đó tốt, nhưng đó chỉ là—đó chỉ là có thể đọc mà thôi.

231 Hãy nhận lấy Sứ điệp, hãy nhận Nó vào trong lòng của anh em, rằng anh em phải có Dấu Hiệu đó, chính Sự Sống mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em. “Khi Ta thấy Dấu Hiệu đó, Ta sẽ vượt qua các người.”

232 Khi chúng ta chứng kiến những dấu hiệu lạ lùng thời kỳ cuối cùng trên thế gian ngày nay, chúng ta biết rằng điều đó đúng. Bây giờ nhìn xem, tôi đã chờ đợi điều này, trong một thời gian dài, dài, cho Sứ điệp này đến với anh em. Hiểu không? Và anh em đã chứng kiến những dấu hiệu thời kỳ sau rốt. Và tôi đã giảng Nó

cho anh em, và đã tỏ Nó cho anh em thấy, bởi mọi việc mà Đấng Christ đã phán. Đúng thế không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Anh em sẽ thừa nhận điều đó chứ? [“A-men.”] Chúng ta đang ở kỳ sau rồi. Tôi không thấy điều gì còn lại nữa.

²³³ Anh em nói, “Thế còn dấu của con thú thì sao?” Những ai chối bỏ Chúa Thánh Linh là đã được đánh dấu bởi con thú rồi. Sự trừng phạt sẽ đến sau. Hiểu không?

²³⁴ Ở Y-sơ-ra-ên, khi tiếng kèn đã thổi lên trong năm Hân hỉ, mọi người...Anh em để ý Đấng Christ, trong việc đọc điều đó không? Ngài chỉ đọc một nửa của nó thôi, bởi vì chỉ một nửa sự kiện đã được áp dụng vào thời điểm đó. Hiểu không? “Ngài đã sai Ta đến rịt những tấm lòng tan vỡ, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, và vân vân, đấy,” nhưng, Ngài, “đặt rao năm ban ơn của Chúa.” Phần còn lại của nó, Ngài không hề—Ngài không hề đọc; Ngài đặt Cuốn Kinh thánh xuống, vì điều đó dành cho ngày hôm nay. Hiểu không? Ngài chỉ đọc một phần của nó, phần đã xảy ra trong thời của Ngài.

²³⁵ Bây giờ đây là điều mà Ngài sẽ làm ngày nay. Đây là phần mà Ngài đang phán, thông qua sự xúc đầu Thánh Linh của Ngài, với hội thánh ngày nay. Bây giờ là thời đại đó. Bây giờ là thời điểm còn lại đó. Hãy nhận Nó, hỡi dân sự. Hãy nhận Nó!

²³⁶ Tuyệt vời! Chúng ta chứng kiến được những thì giờ sau rất trọng đại, những đèn đỏ chớp lên, khắp mọi nơi. Trên thiên nhiên, chúng ta thấy thiên nhiên chớp lóe ánh sáng, “Thời giờ đã gần rồi.” Chúng ta thấy điều đó trên hội thánh, ánh sáng lóe lên. Nó bị định tội. “Thì giờ đã gần rồi.” Nó ở trong thế gian. Chúng ta thấy điều đó trên—trên bầu trời, trên biển cả, trên mọi dân tộc, trên mọi nơi; trên mặt trời, mặt trăng, ngôi sao. Những dấu chỉ!

²³⁷ Chúng ta thấy những dấu hiệu thời kỳ cuối cùng của Chúa Thánh Linh trở lại trên dân sự. Như việc đã xảy đến trong đời Lót, cách Chúa Thánh Linh làm việc qua loài người xác thịt ở đó, đó là Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong xác thịt. Cách mà Đức Chúa Trời chính Ngài ở trong con người, chính Ngài ở trong Nàng Dâu của Ngài ở trong thời đó, và bày tỏ dấu chỉ tương tự, Chúa Jê-sus đã phán sẽ xảy ra sự việc tương tự trong những ngày sau rồi. Chúng ta thấy điều đó. Chúng ta thấy Trụ Lửa tương tự. Thậm

chí khoa học đã chụp được những bức hình của Nó, và vân vân. Chúng ta thấy dấu chỉ của ngày sau rốt đã gần rồi. Chúng ta biết nó ở đây.

238 Và rồi, hãy thấy điều này, nếu anh em tin tôi! Nếu anh em không tin tôi; thì hãy tin vào những dấu chỉ, hãy tin Lời, và chúng nói về những điều mà tôi đang truyền cho anh em. Nếu tôi không truyền cho anh em về Lễ thật, thì chúng sẽ chẳng bao giờ nói lại được. Đức Chúa Trời sẽ không hề nói dối. Đức Chúa Trời phán với Lễ thật. Và những Lời này đang làm chứng rằng tôi đang giảng với anh em Sự thật. Chúng là một sự làm chứng về Sự điệp mà tôi đang rao giảng. Không chỉ Thiên sứ giảng xuống trên dòng sông ngày hôm đó, đã phán rằng, “Sự điệp của người sẽ mở đường cho sự Đến lần thứ hai của Đấng Christ,” chính các công việc! Nếu anh em không thể tin Thiên sứ đó truyền Lễ thật; thì hãy tin các công việc, vì Kinh Thánh dạy những việc này sẽ xảy ra vào thời kỳ sau rốt. Chúng là những Dấu chỉ để làm chứng. Chúng là những dấu chỉ mà nói một cách hùng hồn hơn lời của tôi hoặc bất cứ lời của người nào khác. Đó chính là Lời Ngài. Chúng làm chứng về thời giờ.

239 Và chúng ta chứng kiến được những dấu chỉ cuối cùng khủng khiếp, lạ lùng này trên dân sự, và những dấu chỉ của thời đại, đến trên trái đất, tai hoạ xảy ra ở giữa các dân tộc.

240 Chúng ta thấy dân Y-sơ-ra-ên trở về quê nhà của mình. Cờ hiệu, Ngôi sao sáu chấm sao của Đa-vít, đang bay, cờ hiệu cổ xưa nhất của thế giới, lá cờ cổ nhất ở trên thế giới. Nó là một dân tộc. Nó là một chính quyền. Nó là dân sự riêng của nó. Nó đang ở trong liên minh của các dân tộc. Nó, nó là, nó là mọi thứ này. Nó ở trong Liên Hiệp Quốc. Và nó đã có tiền tệ riêng, mọi thứ. Chúa Jêsus phán, “Dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi mọi sự được trọn.” Và, hãy nhớ rằng, chính cái đêm mà Y-sơ-ra-ên đã được lập quốc, đó là cái đêm Thiên sứ của Chúa đã hiện ra với tôi ngay nơi xa kia. Đúng thế. Nơi mà tất cả chúng ta đã ở đó.

241 Mọi sự việc được chỉ ra một cách chính xác Sự thật. Tôi không nói láo với anh em. Tôi đã nói với anh em Sự thật, và Đức Chúa Trời đã làm chứng rằng tôi đã truyền cho anh em Lễ thật. Bây giờ, hãy nhớ, tôi là anh em của anh em. Tôi là con người, đây. Tôi

chỉ là con người giống như hết thấy anh em, nhưng người nào đó phải cưu mang Nó, phải có người nào đó nói Lẽ thật đó. Đó không phải là sự chọn lựa của tôi; đó là sự chọn lựa của Ngài. Và tôi đã nói cho anh em Lẽ thật, và Ngài đã làm chứng lại rằng Nó là Lẽ thật. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁴² Khi chúng ta chứng kiến những việc này xảy ra trên đất ngày hôm nay, ô, hỡi dân sự, hãy biết rằng đây là thời giờ sau rốt. Hãy nhận lấy Dấu Hiệu trên anh chị em, càng nhanh càng tốt; hay là, anh em hãy bước vào Dấu Hiệu, bước vào Dấu Hiệu đó. Khi chúng ta chứng kiến dấu chỉ lạ lùng ngày sau rốt, và thời giờ đã gần, đang cảnh cáo chúng ta rằng, “Thì giờ đã gần rồi.”

²⁴³ Ô, hãy nhận lấy điều này một cách trịnh trọng! Chúng ta nên yêu thương nhau. Ôi, chao ôi! Chúng ta hãy yêu thương rất sâu đậm! Đừng bao giờ nói điều xấu xa chống lại nhau. Nếu ai đó mắc lầm lỗi, hãy cầu nguyện cho người đó ngay tức khắc. Chúng ta hãy đến với nhau trong điều này, với Đức Chúa Trời. Chúng ta là anh em và chị em. Ô, hãy sống tin kính. Hãy sống, sống như các con gái của Chúa Trời, sống như các con trai của Chúa Trời. Hãy sống êm dịu, tử tế, khiêm nhường.

²⁴⁴ Đừng để điều xấu xa đi vào trong tâm trí của anh em, trong suy nghĩ của anh em. Cứ, cứ loại bỏ nó. Nếu nó đến gõ cửa, hãy ném nó đi. Cứ nói, cứ tỏ ra Dấu Hiệu của anh em, cứ tiếp tục bước đi, “Tôi đang ở dưới Huyết!”

²⁴⁵ Hãy nhớ, đã có nhiều người trong số họ đến gần những người phụ nữ đêm đó, nói, “Này, Gertie, Lillie, một số người trong các bạn, hãy đi ra ngoài, chúng ta sẽ có một bữa tiệc tối nay.”

²⁴⁶ “À-à! Tôi đang ở dưới huyết. Tôi đang ở dưới dấu hiệu, ở lại đây. Tình yêu của tôi là dành cho Đấng Tạo Dựng của tôi. Sự chết ở trong xứ tối nay.”

²⁴⁷ Và sự chết đang ở trong xứ ngày hôm nay. Sự đoán xét đang chờ đợi, nó sắp xảy ra. Bom nguyên tử, và bom khinh khí, và tất cả đủ loại thảm họa, đang chờ sẵn các dân tộc.

²⁴⁸ Và Chúa Trời đang vận hành Hội thánh của Ngài, và bày tỏ ra tất cả. Chúng ta đã giữ Chiên Con trong một thời gian, hãy xem, thấy điều Ngài đang làm, quan sát thiên nhiên của Ngài và mọi

thứ đang diễn ra, song ngày nay Dấu Hiệu phải được bôi lên. Nó phải được bôi lên. Đó là điều duy nhất chỉ điều đó thôi. “Nếu một người chẳng được sanh lại bằng Thánh Linh, và bằng nước, thì người đó sẽ không vào được.” Và anh chị em nên yêu mến nhau. Những tín đồ thật nên phân rẽ chính họ ra khỏi thế gian. Đừng xem nhẹ điều đó lúc này.

249 Bây giờ, anh chị em những người đang lắng nghe Sứ điệp này, ở trên băng ghi âm, hỡi quý bà, quý ông, quý vị hãy lắng nghe một phút. Nếu quý vị đã từng tin tôi, thì hãy tin Nó bây giờ.

250 Đã đến lúc chúng ta chấm dứt làm âm ĩ với nhau. Hãy tin Sứ điệp của Kinh Thánh! Hãy tin Chúa Jêsus Christ! Và hãy yêu thương, và tôn trọng, và kính trọng nhau. Người đàn ông tôn trọng vợ mình. Anh chị em tôn trọng gia đình của mình. Hãy mang gia đình của anh chị em lại với nhau, bởi vì, hãy nhớ, Chiên Con này đã vì nhà, không phải chỉ một; mà cũng vì cả nhà, phải được mang đến với nhau. Mọi thứ đã phải được mang vào trong nhà. Chúng ta phải yêu thương nhau. Và tín đồ thật nên phân rẽ chính họ ra khỏi thế gian.

251 Chú ý, họ không chỉ đến với nhau để nói chuyện về sứ điệp mà thôi. Họ đến với nhau để bôi huyết, để bôi dấu hiệu lên.

252 Đó là điều anh em phải làm. Thừa Mục sư Neville, và với hội chúng này, những nghị viên, chấp sự, với anh em đồng lao, đã đến lúc chúng ta bỏ qua một bên tất cả những sự ngu dại của thế gian, lúc mà chúng ta để qua một bên tất cả mọi thứ khác. Chúng ta đã chứng kiến đủ lúc này, cho đến nỗi chúng ta xác thực, chắc chắn. Và Dấu Hiệu phải được bôi lên. Không có Nó, anh chị em sẽ hư mất; anh chị em phải bị hư mất, đó là điều duy nhất.

253 Ô, đừng đến với nhau, nói, “Tôi tin Nó.” Hãy bước vào Nó, hãy bước vào trong Nó! [Một cuộc phát sóng ngắn công cộng bị nhiễu sóng—Bt.] Cách nào làm điều đó? “Bởi một Thánh Linh chúng đã được báp-têm trong Thân thể của Chúa Jêsus Christ.” Mọi người hãy tin, với tất cả tấm lòng. Anh em hiểu không? Ngài không chịu trách nhiệm cho bất cứ điều gì ở ngoài Dấu Hiệu đó.

254 Ai đã nói chuyện thế? [Người nào đó nói, “Đó là một sóng ngắn của ra-đi-ô, thưa Anh Branham.”—Bt.] Tần sóng ngắn phát

từ trên à? [“Đến qua một phát thanh viên.”] Qua phát thanh viên. Họ có nghe được ở tần sóng ngắn đó không? Tôi đã nghe người nào đó nói. [“Anh Branham, tôi tin đó là tần sóng ngắn ở phía sau đó.”] Sóng ngắn, vâng. Ô, họ—họ đã nối sóng được rồi. Tôi đoán họ lấy...Ô, vào những chiếc xe hơi phải không? Xin lỗi. Tôi biết người nào đó đã nói điều gì đó. Và tôi nghĩ là ai đó đã muốn nói điều gì với tôi, và họ đã không hiểu điều đó, anh em thấy đấy, và đó là lý do tôi—tôi đã nói những gì tôi đã nghe. Tôi đã thấy anh em nhìn quanh. Tôi đã nghe một giọng nói. Tôi nghĩ đã có ai đó đứng dậy để nói một điều gì đó, và tôi không biết điều đó là gì. Vậy thì, vậy thì, tôi cảm ơn anh em.

Nhưng, hãy tin, hãy nhận Nó!

255 Dân Y-sơ-ra-ên không đến với nhau, nói, “Hết thầy chúng ta qua bên xứ Gô-sen ngày hôm nay. Chúng ta sẽ tiến lên xứ Gô-sen. Các anh đi trên lạc đà, còn chúng tôi thì dùng xe bò kéo. Và chúng ta sẽ đem nhà Jones, qua ở đây, và vân vân, và—và nhà Goldberg, và hết thầy chúng ta đi lên—lên Gô-sen. Và anh biết điều gì không? Môi-se sẽ truyền ngày hôm nay.” Không phải thế. Không, thưa quý vị, thưa anh em! Điều đó là, hãy ở dưới huyết đó! Vâng, thật vậy.

Không phải để nói về Nó; hãy bước vào trong Nó!

256 Một người trong số họ nói, “Ông biết không, Ông Goldberg, tôi thực sự biết đó là Lẽ thật.”

257 “Vâng, thưa anh, tôi tin đó là Lẽ thật. Tôi biết rằng đó là Lẽ thật.”

“Ông Lavinski, ông nghĩ gì về điều đó?”

258 “Nó hoàn toàn là Lẽ thật! Tôi đã thấy quyền năng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đang phán. Tôi đã thấy những ếch nhái kia xuất hiện ở xứ đó. Tôi biết rằng điều đó đã không xảy ra cho đến khi người truyền điều đó, và tôi biết rằng đó chính là Giê-hô-va Đức Chúa Trời.” Vậy thì, điều đó là tốt hết.

“Anh chịu cắt bì chưa?”

“Rồi, thưa ông!”

“Anh là một tín đồ à?”

“Vâng, thưa ông!”

²⁵⁹ Và rồi khi người ấy nghe Mục sư Môi-se nói, ngày hôm đó, ông nói, “Nhưng anh em phải ở dưới huyết ấy, vì Đức Chúa Trời phán, ‘Huyết là một dấu hiệu.’ Nó là một dấu hiệu đấy! Cho dù anh em tin bao nhiêu, anh em cắt bì bao nhiêu đi nữa; đó là một giao ước Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham, và vân vân, đó là một giao ước. Nhưng anh em phải ở dưới huyết, đó là một dấu hiệu, vì Ngài phán, ‘Khi Ta thấy huyết, Ta sẽ vượt qua.’ Dân Y-sơ-ra-ên, hay bất cứ ai!”

²⁶⁰ Đó là giáo phái hoặc không giáo phái, hoặc một tổ chức nào khác, anh em phải đến dưới Huyết đó. Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, phi giáo phái, bất kể anh em là ai đi nữa, nó dành cho cá nhân. Anh em phải đến dưới Huyết đó. Bây giờ đừng chỉ nói về Nó thôi; mà hãy nhận lấy Nó! Hãy nghe tôi! Hãy nghe tôi! Nhon Danh Chúa, hãy nghe tôi! Anh em hiểu không? Phải đến dưới Huyết đó!

²⁶¹ Ngài không chịu trách nhiệm cho bất ai ở ngoài huyết. Đức Chúa Trời đã tỏ bày điều đó một cách rõ ràng rằng tất cả những ai ở ngoài huyết sẽ bị hư mất.

²⁶² Cho phép tôi dùng Lời Ngài chứ? Tất cả ai ở ngoài Đấng Christ sẽ bị hư mất. Làm thế nào anh em bước được vào trong Đấng Christ? Cô-rinh-tô Nhất chương 12, “Bởi một Thánh Linh!”

²⁶³ Không phải là, “bởi một cái bắt tay, bởi một tư cách thành viên, bởi một giáo phái.” Đó là điều mà người ta cố gắng tạo ra. Họ có thể làm điều đó.

²⁶⁴ “Nhưng bởi một Thánh Linh hết thảy chúng ta được báp-têm ở trong một Thân.” “Nếu một thiên sứ từ trên Trời dạy cho anh em một điều gì khác,” Phao-lô nói, “hãy để người đó bị nguyên rủa.” Đó là Sứ điệp, hãy đến trong Đấng Christ!

²⁶⁵ Hãy xem, bất cứ ai ở ngoài dấu hiệu, thì Đức Chúa Trời không chịu trách nhiệm. Và Đức Chúa Trời không chịu trách nhiệm cho bất cứ ai, lớn hay nhỏ, người nổi tiếng hay không nổi tiếng, giàu hay nghèo, xiềng xích hay tự do, nam hay nữ; Ngài không chịu trách nhiệm cho bất cứ một ai ở ngoài giao ước Dấu Hiệu đó. Ngài không chịu trách nhiệm.

²⁶⁶ Anh em nói, “Nhưng, Ôi Chúa, con đã làm *điều này*. Con đui quỉ. Lạy Chúa, con đã làm *điều này*. Con—con đã rao giảng Phúc âm.”

²⁶⁷ “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm ác. Ta không hề biết các người bao giờ.” Ngài chỉ nhận ra Dấu Hiệu mà thôi.

²⁶⁸ Anh em có nghe Nó không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Bây giờ, vậy nó đang ở trên anh em. Ngài...

²⁶⁹ Đang ngồi ở dưới đây trong khu rừng đó ngày kia, và các chàng trai lấy làm ngạc nhiên, nói, “Ở đây hai ngày, ông không...” Thậm chí tôi đã không bắn con sóc nào cả. Nói tiếp, “Chuyện gì xảy ra với ông vậy?” Đấy, đó chính là những gì đã xảy ra. Hiểu không?

²⁷⁰ Nói, “Xin đặt để điều đó trên họ, trên họ.” Nói, “Các người đã nói—nói chuyện với Ta về điều đó.” Hiểu không? Bây giờ nó ở trong lòng anh em. Nó ở trong lòng anh em.

²⁷¹ Ngài sẽ không công nhận điều gì ngoài Giao ước đó, của Đức Thánh Linh. Anh em không thể nhận Giao ước đó trừ khi anh em được cứu, được thánh hóa, và rồi chịu báp-têm vào trong Thân ấy. Ngài sẽ không công nhận.

²⁷² Anh em có thể có sự giả mạo, anh em có thể cảm thấy tốt, và *nhảy lên nhảy xuống*, nói tiếng lạ, và nhảy múa trong Thánh Linh. Điều đó không có một ý nghĩa gì với Nó cả. Hãy nghe Nó, nhưn Danh Chúa! Đức Chúa Trời không thừa nhận điều đó đâu. Những người ngoại giáo làm điều đó. Những phù thủy làm thế.

²⁷³ Anh em nói, “Tôi là một học giả. Tôi làm *điều này, điều kia, hay điều nọ*.” Ngài không quan tâm đến việc anh em là học giả bao nhiêu. Ma quỉ, nó cũng làm thế, đấy.

²⁷⁴ Ngài chỉ công nhận dấu—Dấu Hiệu. Đó là Sứ điệp của thời đại! Đó là Sứ điệp của ngày hôm nay! Đó là Sứ điệp của thời đại này! Trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy tiếp nhận Nó!

²⁷⁵ Không phải việc thế...việc thế chỗ, điều gì đó ma quỉ có thể đặt để trên anh em; như một tình yêu giả dối, làm cho một người đàn ông yêu một người đàn bà nào đó ngoài người vợ của mình, hoặc vợ yêu người nào khác ngoài chồng, hoặc điều gì đó ở đây, điều nhục nhã. Đó không phải là tình yêu thật. Đó là ma quỉ. Đó

là công việc của nó. Nó là điều gì đó nó đã cố gắng trao vào tay anh em, thay vì; một sự vui mừng, thì say sưa và cảm thấy dễ chịu về điều đó, nói, “Tôi có những nỗi buồn; tôi sẽ đi ra ngoài và uống một phần tư lít, và quên nó đi.” Đó là sự chết.

276 Đức Chúa Trời là sự khoái lạc của anh em. Đức Chúa Trời là sức mạnh của anh em. Hãy biết Sự điệp, biết Lễ thật, đó là sự đầy đủ trọn vẹn của chúng ta bây giờ. Ngài là tất cả sự đầy đủ của tôi. Trong Ngài, tất cả mọi sự tôi cần đến thì ở trong Ngài. Đó là sức mạnh của chúng ta. “Sự cứu giúp tôi đến từ Chúa.” Hỡi anh chị em Cơ-đốc nhân, hãy hướng về Ngài để nhận lãnh sự vui mừng của anh chị em, hãy hướng lên Ngài để nhận lãnh sức lực của mình, hãy trông đợi Ngài để nhận hạnh phúc của mình. Ngài là sự bình an của tôi. Ngài là sự khoái lạc của tôi. Ngài là Sự Sống của tôi. Đó là một Giao ước, Dấu Hiệu được bôi lên cửa!

277 Không phải chịu trách nhiệm cho một người, một người, cho dù bạn là ai, Ngài không chịu trách nhiệm, người mà ở ngoài dưới Nó.

278 Và nhớ rằng, cả gia đình phải có, được mang đến với nhau. Ô, chao ôi! Ô, hãy nhớ!

279 Anh em nói, “À, cha tôi là một thầy giảng đạo. Anh trai của tôi! Mục sư của tôi! Của tôi...” Điều đó có lẽ cũng đúng, nhưng còn anh em thì sao?

280 Hãy nhớ rằng, sự an toàn duy nhất là khi dấu hiệu được bày ra! Nếu người cha đã có mặt ở dưới đây, và người con trai của ông thì ở bên kia đường, thì cậu ấy ở trong sự nguy hiểm. Cậu ấy sẽ bị hư mất. Cha anh ta sẽ được cứu. Hoặc, nếu người con trai đó ở đây dưới dấu hiệu, còn người cha ở ngoài kia, thì người cha sẽ bị hư mất. Chỉ có dấu hiệu! “Khi Ta thấy dấu hiệu, Ta sẽ vượt qua các người.” Đó là điều duy nhất.

281 Anh em nói, “À, con trai tôi là thầy giảng.” Những người mẹ các chị nói, “Tôi đã có người con trai tốt nhất, hoặc đứa con gái tốt nhất. Tôi bảo cho ông biết, chúng là người dễ thương nhất. Chúng được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và tình yêu như thế! Chúng là những đứa con vâng lời. Tôi chưa bao giờ thấy như vậy!” Hỡi bà mẹ, còn bà thì sao?

282 Chị em nói, “Mẹ tôi là người tử tế nhất. Tôi biết, nếu bà qua đời, mẹ tôi sẽ được lên Thiên đàng, bởi vì mẹ của tôi thật sự có Dấu Hiệu đó, Anh Branham à.” Nhưng còn phần chị thì sao, thưa chị? Cả gia đình phải cùng được mang đến ở dưới đó.

283 Anh chị em có mệt không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Tôi sẽ...Đã mười hai giờ rồi...Chờ một chút. Tôi có thể cắt bớt và bắt đầu lại tối nay. [“Không.”] Nhưng nếu anh—anh chị em muốn chờ chỉ một chút nữa, tôi sẽ cố gắng đi nhanh bây giờ. [“A-men.”] Tôi sẽ đặt điều này đúng chỗ. Bởi vì, tôi nghĩ, ngay bây giờ trong lúc anh chị em đang ở dưới sự xúc dầu của nó, sẽ tốt hơn nếu anh chị em đón nhận nó ngay bây giờ. [“A-men.”]

284 Chỉ khi nào Dấu Hiệu được bày ra! Lúc đó, cả gia đình phải được ở dưới Dấu Hiệu đó, dưới Huyết. Hồi những người làm cha làm mẹ, tôi biết quý vị cảm thấy như thế nào. Tôi cũng có con cái, tôi phải thấy chúng được cứu. Tôi đang nói với chính mình ngày hôm nay. Anh em hiểu không? Tôi có những em trai. Tôi có một em gái. Tôi có những người thân yêu. Tôi—tôi muốn thấy họ cũng được cứu. Nhưng, hãy nhớ, không có sự bày tỏ của Dấu Hiệu đó, họ sẽ hư mất. Không có sự sống lại cho họ. Đúng thế. Họ chết. Chỉ khi nào Dấu Hiệu bày ra mà thôi!

285 Nhìn xem, Giô-suê, ước mong chúng ta có thời gian để đọc. Hãy đánh dấu, Giô-suê chương 2; kị nữ dân Ngoại tin cậy, Ra-háp.

286 Ô, tôi cứ ước gì mới khoảng chín giờ. Tôi muốn—tôi muốn lấy ý đó và cứ bày tỏ cho anh em điều đó đã xảy ra ở đây như thế nào, đây. [Hội chúng đáp, “Cứ nói.”—Bt.]

287 Người kị nữ này, dân Ngoại, hãy xem, cả gia đình nàng. Nàng là một người tin thật. Cả gia đình nàng phải ở dưới sợi chỉ điều đó, dấu hiệu đó. Họ phải ở dưới dấu hiệu đó, hoặc họ sẽ chết. Họ đã nghe về cơn thanh nộ của Đức Chúa Trời. Họ đã nghe về sự biểu lộ những dấu kỳ phép lạ của Đức Chúa Trời giữa dân sự Ngài, và họ đã tiếp nhận điều đó. Nàng phải tiếp nhận nó. Đức Chúa Trời, thiên sứ hủy diệt, đang đến gần. Họ biết điều đó. Và Giô-suê là thiên sứ đó. Họ đang ở trong dòng dõi đó.

288 Và mọi nước, ở trong thế gian này cũng vậy, ở trong tầm tay của sự Đoán phạt của Đức Chúa Trời!

289 Người ky nữ, nhỏ bé này, nàng đã nghe. Đức tin đến bởi người ta nghe! Nàng nói, “Cả nước bị rối loạn về các ông.” Điều đó đúng.

290 Bây giờ, những thám tử đã được sai đi vào miền đất hứa để chuẩn bị cho cuộc tiến vào chiếm đất, và vân vân, nàng đã tôn trọng những người đó. Và, nàng, nàng muốn được cứu. Nàng nói, “Tôi biết rằng Đức Chúa Trời của các ông là Đức Chúa Trời, và tôi nghe những việc lạ lùng mà Ngài đã làm. Tôi biết những điều Ngài đã làm cho xứ Óc, và tôi biết điều Ngài đã làm cho các dân khác. Và tôi thấy rằng người nào chấp nhận Ngài thì được cứu, và những ai không chấp nhận Ngài thì bị hủy diệt. Và tôi muốn sống,” nàng nói. Ô, chao ôi! Anh chị em đây. “Tôi muốn sống.” Vì họ chỉ...

291 Để ý, dân thành Giê-ri-cô đã nghe những gì Đức Chúa Trời đang làm, nhưng họ không muốn nhận lời cảnh báo đó.

292 Và không có một giáo phái nào ở trong đất nước này, ở chung quanh, mà không nghe những gì Đức Chúa Trời đang làm. Nhưng họ không muốn chấp nhận lời cảnh báo.

293 Quyền năng vĩ đại và những dấu kỳ của Ngài đã được bày tỏ. Điều Ngài đã làm, Ngài đã dẫn dân sự vượt qua Biển Chết, dường như đi trên đất khô. Ngài đã gây ra, Ngài đã tạo dựng các sự việc, và làm ra ếch nhái, và chấy rận, và họ chết đi vào không khí; tạo ra chúng bằng Lời Ngài, thông qua tiên tri của Ngài. Điều đó không có gì bí mật. Họ biết điều đó.

294 Và Ra-háp nói, “Tôi đã nghe điều đó. Tôi không muốn hư mất với những kẻ chẳng tin này. Không, thưa các ông!” Biết sự đoán phạt phải đi theo sau nó, bởi vì họ đang ở ngay trong tầm tay sự đoán phạt. Nàng biết điều đó. Cho nên, họ đã làm một con đường để nàng thoát khỏi nó.

295 Họ phải đã tin rằng giáo phái Giê-ri-cô to lớn của riêng họ có thể kháng cự lại cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, thấy đấy, giáo phái lớn của riêng họ.

296 Đó là điều mà nhiều người trong số họ đang suy nghĩ ngày hôm nay. “Ô, chắc chắn là Đức Chúa Trời sẽ không làm thế đâu.” Đó là điều mà Sa-tan đã nói với Ê-va. “Ô, chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không trừng phạt đâu.” Ngài sẽ làm, bởi vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, đấy, và đó là Lời Ngài. Vâng, thưa quý vị.

297 “Trừ khi một người được sanh lại!” “Và những dấu hiệu này sẽ theo sau những người được sanh lại!” Anh em hiểu không? “Nhờ điều này mà thiên hạ sẽ biết các ngươi là môn đồ Ta,” và vân vân, anh em thấy đấy. Đúng thế, muốn làm điều đó. Ô!

298 Điều gì đã xảy ra? Bây giờ họ đã bị làm cho ngậm miệng lại. “Không có cuộc phục hưng nào sắp xảy ra ở đây đâu. Giáo phái của chúng ta sẽ không tài trợ cho điều như thế. Chúng ta sẽ không có thứ vô lý đó ở giữa chúng ta. Tôi cấm bất cứ người nào trong anh em đi đến buổi nhóm đó.” Hừ! Thành Giê-ri-cô, ở ngay trong hàng ngũ bị đoán phạt!

299 Nhưng chắc hẳn đã có một số băng ghi âm các chàng trai đã lén đem vào một nơi nào đó, để cho dòng dõi được định trước nghe. Họ đã lén qua nhà nàng và mở những cuộn băng đó. Nàng làm cho nhà riêng của—của mình như một nhà thờ, để nhận lãnh sứ điệp.

300 Họ vẫn có được chúng, anh em biết đấy. Sứ điệp đó phải đi đến với Dòng dõi được định trước, dù thế nào đi nữa. Chúng ta không biết bằng cách nào Nó đã đi đến nơi đó, nhưng Nó đã đến được nơi đó, để mà người Công bình sẽ không bị hư mất cùng với kẻ không công bình. Đức Chúa Trời đang chăm sóc điều đó, ngày hôm nay. Vâng, cách nào đó mà Nó lén vào. Chúng ta không biết cách nào. Mặc dầu người ta sẽ không ủng hộ Nó, nhưng có người nào đó thuộc Dòng dõi được định trước ở ngoài đó.

301 Ai biết điều gì về Kinh Thánh, đều biết rằng ky nữ đó là một người được định trước. Nàng chắc chắn là vậy! Nàng đã không... Kinh Thánh chép, “Nàng không bị hư mất với những kẻ chẳng tin.” Đúng thế. Nhưng nàng đã tin sứ điệp của thời đại.

302 Và Đức Chúa Trời ban cho nàng một dấu chỉ, bởi các sứ giả Ngài. Nói, “Hãy lấy một—một sợi chỉ điều, sọc đỏ và cột nó trên cửa sổ nhà của người...” Nói, “Hãy nhớ, nếu nàng không cột sợi

chỉ đó nơi ấy, hay để sợi chỉ ở đó, thì việc mà nhờ nàng chúng tôi được trốn thoát đó, chúng tôi không chịu trách nhiệm bởi lời thề của chúng tôi.” Và nói, “Nếu nàng ở ngoài dưới dấu chỉ đó, chúng tôi không chịu trách nhiệm.” Ôi, chao ôi! “Hỡi Ra-háp, mọi dòng dõi được định trước ở trong nơi này, nàng hãy đi ra ngoài đó và đi tìm kiếm họ. Hãy kiếm cha nàng, mẹ nàng! Vì, chúng ta vừa mới ra khỏi, ở dưới sự chuộc tội đó, ở dưới xứ Ai-cập, và mọi thứ mà chúng ta không ở dưới dấu hiệu đó đã bị hư mất. Hỡi Ra-háp, tôi đang cho nàng một dấu chỉ. Nó là một dấu hiệu. Và tôi nói, như Danh Chúa, như để nói, ước gì nàng sẽ đặt điều đó vào tâm trí mình! Tôi đã quen với sứ điệp đó, quen với sứ giả đó. Tôi quen với thiên sứ thịnh nộ, Giô-suê. Ông ấy là sứ giả hủy diệt của Đức Chúa Trời. Tôi quen biết với ông ấy, và ông ấy biết rằng phải có dấu chỉ dấu hiệu. Và nàng treo dấu chỉ đó ở đó, và tôi sẽ đảm bảo cho nàng. Tôi xin thề.” Và Đức Chúa Trời cũng đã nhận lấy lời thề, ấy là điều mà ở ngoài dấu hiệu đó sẽ hư mất, và tất cả những ai mà ở dưới nó sẽ sống.

³⁰³ Vậy thì, lời thề cũng như vậy ngày hôm nay, sự việc giống như vậy, đây, “Ta sẽ chẳng để cho các người bị hư mất với những kẻ chẳng tin Sứ điệp.” Và họ...

³⁰⁴ Nàng đã nghe những công việc lạ lùng được thực hiện, và nàng đã tin điều đó. Nhưng, về, nàng là...Nàng và cha nàng, và hai người anh của nàng, hay người nào đó, là người duy nhất đã tin sứ điệp đó, trong cả thành.

³⁰⁵ Thấy thật ít thế nào không? Chỉ có một gia đình ở đây và ở đó, một gia đình nhỏ sẽ được ra khỏi một tình trạng. Đúng không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Một cách chính xác lúc này, ở đây chúng ta đang nói chuyện các sự kiện. Chúng ta...Nếu như anh em định hiểu được tiền hình bóng là gì, thì anh em phải thấy hình bóng là gì trước tiên. Anh em phải thấy được cái bóng là gì, rồi anh em biết được điều thật sẽ trông giống như cái gì. Hiểu không?

³⁰⁶ Quyền phép của Ngài đã được tỏ ra. Sự đoán xét sắp đến. Họ phải tin, để được cứu. Vâng, thưa quý vị. Và những người này...

³⁰⁷ Những người do thám này đã đi vào xứ, những sứ giả này, và—và đã bắt gặp được dòng dõi được định trước để tin. Nàng

đã sử dụng nhà mình làm nhà thờ, để tiếp đón các sứ giả này. Người ta đã không để các sứ giả vào trong các nhà thờ của họ. Không, thưa anh em. Hiểu không? Vì vậy nàng...

308 Họ cũng sẽ không cho phép anh em vào. Họ sẽ đá anh em ra ngoài nếu anh em nói bất cứ điều gì về Nó. Đúng thế. Hiểu không?

Họ đã có tất cả gia đình của nàng ở trong thành, những người mà tin, ở dưới dấu hiệu đó.

309 Đó chính xác là điều mà tốt hơn hết chúng ta nên làm ngày hôm nay. Nếu anh em muốn người thân nào đó được cứu, tốt hơn anh em nên mang họ vào ngay bây giờ. Hiểu không?

310 Khi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đã hủy diệt thành phố lớn đó, dấu hiệu sợi chỉ điều đã giữ cho nhà nàng được an toàn. A-men. Cái gì? Dấu chỉ ở trên dấu hiệu của nàng...Hay là, dấu hiệu đã ở trên nhà nàng, khi phần còn lại của thành lung lay sụp đổ xuống đất. Điều đó là gì? Điều đó là gì? Giô-suê, sứ giả của Đức Chúa Trời! Chính Đức Chúa Trời đã công nhận sứ điệp của sứ giả Ngài. A-men! Nó đã chứng minh điều đó. Nó đã chứng minh điều đó. Họ đã công nhận sứ điệp. Ngài đã công nhận sứ điệp của sứ giả Ngài. Và khi tất cả bức tường còn lại của thành sụp đổ, thì nơi đó đứng vững dấu hiệu sợi chỉ điều của Ra-háp ở trên cửa, và những người còn lại của dân thành đều bị chết.

311 Rồi, cứ thế các thiên sứ hủy diệt cứ tiến thẳng vào và hủy diệt mọi thứ ở trong thành, thậm chí không còn một mảnh nào còn sót lại cả. Người nào lấy một miếng từ những đồ vật ấy, và phải chết với nó, mọi thứ ra từ giáo phái đó. Thâu tóm toàn bộ và hủy diệt nó! “Phàm ai chỗi dậy xây lại nó sẽ bị rửa sả. Con trưởng nam sẽ chết khi người bắt đầu dựng lại nó,” và vân vân. Đức Chúa Trời rửa sả nó như thế, rằng điều quan trọng mà đã chỗi bỏ ân...sứ điệp ân điển và thương xót, mặc dầu họ đã được bảo đảm một cách an toàn.

312 Nhiều người ngày hôm nay, nghĩ, “Bởi vì tôi thuộc về giáo hội, tôi được bảo đảm một cách an toàn.” Anh em đừng tin điều vô lý như vậy.

313 Khi mà, “Huyết sẽ là một dấu hiệu trên người.” Thánh Linh hiện nay là Dấu Hiệu cho bạn, Sự Sống mà ở trong Huyết đó.

314 Giống như vậy, chúng ta hãy suy nghĩ điều đó, dấu hiệu tương tự đó được họ sử dụng ở xứ Ai-cập, dấu hiệu sự sống tương tự đã ở tại xứ Ai-cập, đã có trong xứ Ai-cập, Đức Chúa Trời dùng cùng biểu tượng ở đó. Giô-suê, một hình bóng hoàn hảo của Chúa Jêsus, là đúng với dấu chỉ dấu hiệu mà các sứ giả của ông đã rao giảng. Giô-suê, khi ông nói điều đó, ông nói, “Đừng đụng đến nhà đó hoặc bất cứ vật gì ở trong nhà đó. Nhà đó đã được biệt riêng cho Chúa.” A-men!

315 Một người dân Ngoại, một gái điếm, gái đứng đường, nhưng nàng nghe và tin, và nàng bôi dấu hiệu đó lên.

316 Cho dù anh chị em đã đắm chìm ở trong tội lỗi thế nào đi nữa, điều anh chị em đã làm là gì đi nữa, điều đó không có liên quan gì với nó cả. Anh chị em hãy bôi Dấu Hiệu lên. Nó dành cho anh chị em. Nếu anh chị em cảm thấy trong lòng mình có điều gì đang thúc giục, thì Nó đang dành cho anh chị em. Anh chị em hãy bôi Dấu Hiệu lên. Và Giô-suê vĩ đại...

317 Chữ *Giô-suê* có nghĩa là “Giê-hô-va-Đấng cứu thế.” Chữ *Jesus* cũng vậy, có nghĩa là “Đấng Cứu Thế.” Và, Giô-suê, khi ông biết những sứ giả của mình...

318 Những sứ giả của ông trở về, và nói, “Tôi đã vâng theo mạng lệnh của ông. Và chúng tôi đã tìm thấy có một phụ nữ, khi chúng tôi mở băng ghi âm, ông biết đấy. Chúng tôi tìm thấy một phụ nữ mà đã tin. Và chúng tôi đã bảo cho nàng, rằng tất cả những ai mà đến ở dưới dấu hiệu sợi chỉ đỏ đó nơi ấy, dấu hiệu đó, nó sẽ có ý nghĩa đấy. Ngày nay tôi đã rao truyền điều đó. Ông sẽ coi trọng điều đó chứ, hỡi Giô-suê?”

“Ta đã sai phái người đi để làm điều đó.” A-men.

319 Và rồi khi, dấu hiệu đó, Đức Chúa Trời đã tôn trọng nó, thì ngôi nhà không hề sụp đổ. Và rồi khi Giô-suê đứng ở đó và ra hiệu hủy diệt toàn bộ, đi thẳng lên, và Ra-háp cùng tất cả người nhà của nàng sắp đặt chĩnh tề, và tất cả tài sản của họ, a-men, a-men, tất cả gia sản của họ ở trong nhà, được an toàn. Họ chỉ

đứng đó, và không phải nhìn ra ngoài cửa sổ. Họ có thể đọc Kinh Thánh trong khi chiến trận đang tiếp diễn.

³²⁰ Nàng đến ngay trở lại và đã tìm cách, tìm cách gặp vị tướng trong đạo quân, và được đưa lên, và đi lên thành Bết-lê-hem, và phần của nàng đã được chia đầy đủ ở nơi đó cùng với họ. Và nàng sanh ra một...nàng sanh ra một người con nổi tiếng, và người con nổi tiếng đó sanh ra một người con nổi tiếng khác, và người con trai nổi tiếng đó sanh ra một người con nổi tiếng khác, cho đến khi sanh ra người Con vĩ đại, nổi danh. Tính từ đời trước trở xuống, và thông qua Ô-bết, và qua Y-sai, và cho đến khi sinh ra Đa-vít. Đúng vậy, kị nữ Ra-háp, bởi vì nàng tin vào sứ giả. Nàng đã bôi dấu hiệu đó lên, và nhà nàng đã được cứu, nếu không thì nàng đã bị hư mất ở dưới đó nơi nàng đã ở.

³²¹ Hãy nghe kỹ nào. Ô, này, anh em có nhận ra nó không? Tất cả những người ở dưới nó đều được cứu ở Ai-cập. Tất cả những ai ở dưới nó đã được cứu ở thành Giê-ri-cô. Tất cả những ai ở dưới Nó sẽ được cứu ngày nay. Huyết bôi lên, huyết chiên con, là hình bóng của Chúa Jêsus Christ.

³²² Trong Hê-bơ-rơ 13:10 và 20. Tôi không có thời giờ đọc nó. Hãy ghi xuống. Tôi sẽ đọc nó. Nó được gọi là “giao ước đời đời.” Huyết của Chúa Jêsus Christ được gọi là “giao ước đời đời.” Vâng, thưa anh em! “Giao ước đời đời.”

³²³ Tại sao nó đã không được gọi là “giao ước Đời đời”? Bởi vì hình thức huyết giao ước đó sẽ không có tính chất Đời đời. Khi chúng ta được mua chuộc, thì giao ước kết thúc tất cả lúc đó. Đó là một *sự kéo dài mãi mãi*, mà có nghĩa là, “khoảng thời gian nào đó,” cho đến khi thời gian kết thúc. Sẽ không còn giao ước nào khác. Khi thời gian chấm dứt, chúng ta sẽ không cần giao ước. Nhưng cho đến khi thời gian hết, chúng ta cần đến giao ước.

³²⁴ Bây giờ, hãy nhớ, Hê-bơ-rơ 13:10-20, một “giao ước đời đời.” Lời hứa về Huyết trối huộc của Đức Chúa Trời làm cho chúng ta sạch tội lỗi. A-men! Không có tội lỗi trong Ngài; tội lỗi, bản ngã, xác thịt.

³²⁵ Hãy thờ phượng Ngài và bày tỏ ra quyền năng đã hứa của Ngài! Một dân giao ước, huyết niêm phong, Huyết huộc vào của

Đức Chúa Trời có Thánh Linh của Chúa Jêsus Christ ở trong đây, rằng, “Kẻ nào tin Ta, các việc Ta làm, người ấy cũng sẽ làm,” bày tỏ giao ước đó ra. Hiểu không?

³²⁶ Chúc thư Mới! *Chúc thư* có nghĩa là “giao ước.” Đúng thế, phải không, thưa Tiến sĩ Vayle? *Chúc thư* có nghĩa là “giao ước.” *Tân Ước* có nghĩa là “giao ước mới.” Cựu Ước là giao ước cũ, ở dưới giao ước huyết con chiên sinh tể, mà sự sống không có khả năng trở lại trên người tin. Tân Ước là giao ước về Chiên Con của Đức Chúa Trời, và Sự Sống của Ngài đến trở lại trên chúng ta. Huyết là Sự Sống! Anh em hiểu không? Huyết là Sự Sống ở trong Tân Ước, đây, Sự Sống là từ Huyết của Chiên Con, mà nghĩa là Tân Ước, giao ước mới.

³²⁷ Điều đó, Đức Chúa Trời phán, “Sau những ngày đó Ta sẽ viết luật pháp của Ta lên bảng xác thịt của lòng họ.” Hiểu không? Hiểu không? “Không phải viết trên bảng đá, và huyết của một con chiên, mà các người phải nói, ‘Vâng, tôi—tôi đã nhận lấy huyết ở trên đây, vậy thì điều đó có ý gì?’ Nhưng trên những bảng lòng bằng thịt của các người, đây, Ta sẽ làm giao ước Thánh Linh với dân sự.”

³²⁸ Và Nó bày tỏ quyền năng của Ngài. Giăng 14:12, chép, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các việc Ta làm.”

³²⁹ *Tân Ước* là “giao ước mới,” Sự Sống mới, cho thấy rằng Chúa Jêsus đã đáp ứng được mọi yêu cầu cho chúng ta mà Đức Chúa Trời đã đòi hỏi, để làm cho chúng ta trở lại, thật sự, là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời, ở dưới giao ước Huyết, nơi không còn có sự đoán phạt nào nữa.

³³⁰ Rô-ma 8:1, “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong,” không phải cho những ai *đang tin* Nó, “cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, không bước theo xác thịt, nhưng bước theo Thánh Linh. Và Lời Ta là Thần Linh và Sự Sống.” Hiểu không? Ô, tôi không thể trích ra một phân đoạn từ đó và nói trong khoảng hai tiếng đồng hồ nữa. Nhưng chúng ta sẽ đi nhanh qua điều đó, anh em thấy đó.

³³¹ Không còn sự đoán phạt nào nữa cả; thoát khỏi tội lỗi, thoát khỏi những lo âu của thế gian, không còn bị đoán phạt. Tại sao?

“Với những ai đã được, bởi một Thánh Linh, được báp-têm vào trong một Thân.” Ở đó Huyết Chiên Con đã được bôi lên. Đức Chúa Trời trên Trời đã chấp nhận anh em, và anh em... Sự Sống của Ngài ở trong anh em, và anh em là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

³³² Bản tính của anh em là bản tính của Đức Chúa Trời. Bản tính gì vậy, có phải bản tính của con trẻ dễ bị lừa không? Không, thưa anh em! Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự phán xét. Ngài là một Đức Chúa Trời của chỉnh sửa cho đúng. Nó phải ở trong hàng lối. Không có bản tính nào khác sẽ làm điều đó. Đó là một loại bản tính mà anh em có, bởi vì anh em có bản tính của Cha mình. Hiểu không?

³³³ Gì vậy? Sự sống, hãy xem khi (nó) sự sống được cất đi, cho huyết đổ ra. Hiểu không? Chính sự sống bị cất đi. Hiểu không? Sự sống, nó đã bị lấy đi, vì huyết. Hiểu không? Huyết con chiên được bôi lên, và sự sống không thể đến trên tín đồ được lúc đó, vì huyết đó chỉ là sự sống của con vật. Không phải sự sống...

³³⁴ Nhưng, đây, thay vì một con người bình thường, đó là một Con Người siêu, siêu, siêu phạm. Anh em hiểu không? Và điều đó làm cho loài người bây giờ không chỉ trở thành một con người, mà còn làm cho chúng ta trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời, của Sự Sống siêu, siêu, siêu, siêu, siêu phạm mà đã ở trong Ngài, đến lại ở trên anh em; và thay đổi anh em từ kẻ tội nhân, và những việc thuộc về thế gian, một thành viên giáo hội, và từ một người hay đi đến giáo phái, trở thành một Cơ-đốc nhân được tái sinh, đầy dẫy Thánh Linh; Sự Sống của Đức Chúa Trời cứ tuôn chảy ra từ anh em, giống như những tia sáng phát ra từ cái đe để đập, khi anh em bước đi, đầy dẫy quyền phép, và tình yêu thương, và sự nhân từ tràn ngập, và như Đức Thánh Linh đang vận hành, đang phán. Ô, chao ôi! Anh em đấy. Và với (điều gì nào?) việc nghe Sứ điệp, chăm xem Trụ Lửa, và sự đảm bảo phước hạnh đó, “Tôi đã vượt qua từ sự chết mà đến với Sự Sống.” Lưu ý, cho nên, không còn có sự đoán phạt nào nữa cả.

³³⁵ “Ví bằng lòng chúng ta không cáo trách, thế thì chúng ta hãy dạn dĩ đến mà dâng lời cầu xin, đây, chúng ta biết điều đó.” Nhưng nếu tội lỗi ở trong lòng chúng ta, thì nó cáo trách chúng

ta, chúng ta—chúng ta thật sự có thể không cáo trách mình thậm chí chỉ là bắt đầu. Hiểu không? Anh em phải thoát ra khỏi tội lỗi. Và cách duy nhất mà anh em có thể giải thoát khỏi tội lỗi đó là bước vào trong Ngài. Đó là sự bao phủ duy nhất dành cho tội lỗi, là Đấng Christ.

³³⁶ Hãy nhớ, Huyết giao ước, Huyết giao ước không được công nhận nếu không có Dấu Hiệu. Anh em không thể được công nhận. Anh em sẽ không được công nhận. Anh em nói, “Ồ, tôi—tôi đã được thánh hóa khỏi những điều đó rồi.” Đó không phải là Dấu Hiệu. Chính Thánh Linh, là Dấu Hiệu, Thánh Linh của Đấng Christ ngự trên anh em. Hãy tin điều đó!

³³⁷ Bây giờ, nhìn xem, Lời bảo đảm cho chúng ta về lời hứa. Tất cả những phân đoạn này tôi đã viết xuống đây. Trông giống như, chỉ việc giảng suốt cả ngày, đấy, về nó. Hiểu không? Lời bảo đảm chúng ta bằng lời hứa, bởi vì Nó là lời hứa. Lời là Lời hứa, và Lời là Đức Chúa Trời, và Lời là—là của chúng ta. Và chúng ta trở nên Lời, và Lời trở nên chúng ta. “Vậy nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người,” thế thì, anh em thấy đấy, nó thật sự trở nên một đại gia đình. Hiểu không? Nó bảo đảm cho chúng ta. Bởi vì tại sao?Ồ, nó là phần của chúng ta. Anh em hiểu không? Anh em hiểu không? Thấy đó, Nó trở nên phần của chúng ta. Một phân đoạn tuyệt vời! Đúng thế. Bảo đảm cho chúng ta, bằng lời hứa.

³³⁸ Dấu Hiệu là dấu chỉ mà sự mua chuộc đã được thực hiện và đã được chấp nhận. Vậy thì, anh em không thể có được dấu hiệu từ giá vé tàu lửa cho đến khi anh em trả được cái giá đó; và cách duy nhất anh em sẽ phải trả giá đó là hãy trả nó. Đúng thế. Cái giá đó là gì? Hãy tin Nó. Hãy chấp nhận Nó. Sự vâng lời trọn vẹn đối với toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh em có quyền đến với Dấu Hiệu. Hãy vâng lời trọn vẹn! Không phải vâng lời một phần của Nó như giáo phái của anh em hành động, nhưng vâng lời toàn bộ Nó. Sự vâng lời trọn vẹn đối với Lời, mà là Đấng Christ, mang anh em vào trong Đấng Christ.

³³⁹ Bây giờ điều gì xảy ra nếu anh em thật sự ở trong sự vâng lời tất cả, nhưng bàn chân của anh em treo lên ở ngoài? Điều gì xảy ra nếu anh em thật sự ở trong vâng lời tất cả, nhưng bàn tay của

anh em treo ở ngoài? Hầu hết tất cả của chúng ta đều ở trong sự vâng lời trọn vẹn, nhưng tấm lòng của chúng ta sẽ treo ở ngoài? Hiểu không? Hiểu không? Lòng của chúng ta vẫn còn ở trong thế gian? Hiểu không? Nhưng chúng ta đừng làm thế.

³⁴⁰ Sự vâng lời trọn vẹn, hoàn toàn đặt anh em và Lời là Một. Anh em hãy tin Nó, từng chút. Và tất cả của Nó ở trong anh em, và anh em xem Nó làm việc qua anh em.

³⁴¹ Anh em không đi quanh quẩn với đám người hành động kỳ quặc. Hiểu không? Anh em là Cơ-đốc nhân. Cho dù ai đó nói gì đi nữa, họ sẽ chẳng bao giờ đụng đến anh em. Anh em ở trong Đấng Christ. Anh em được bảo đảm an toàn hết sức.

³⁴² Khi sự chết gõ cửa, nó không có nắm giữ gì cả, đấy, không chút nào. Tại sao? Chỉ có bước ra khỏi ở đây để vào Ở Đó.

³⁴³ Thời đại không có một ý nghĩa gì cả. Anh em đã qua khỏi thời đại rồi. Anh em ở trong cõi Đời đời, bởi vì anh em ở trong Ngài. Ngài là Đời đời. Điều đó không có một ý nghĩa, cho dù anh em trẻ, già, trung niên, hay là gì đi nữa. Đẹp, xấu, lùn, mập, cái gì đi nữa, thì điều đó không có ý nghĩa gì cả. Nó không có ý nghĩa.

³⁴⁴ Anh em đừng đi loanh quanh, và theo những việc khác giống như những việc này nữa. Anh em, anh em đã qua thời kỳ đó rồi. Anh em đã chết. Sự sống của anh em được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đấng Christ. Anh em được đóng ấn ở trong nơi đó bởi Thánh Linh, bước đi trong Đấng Christ. Đối tượng duy nhất anh em thấy là Đấng Christ. Chỉ thế thôi. Đó là Đấng Duy Nhất, bởi đó anh em bước đi.Ồ, ôi chao! Không lạ gì chúng ta thường hát bài hát quen thuộc đó!

Xin tràn ngập lối con mỗi ngày với tình yêu,
 Khi con bước đi với Bồ Câu thiên thượng;
 Xin cho con đi suốt chặng đường, với bài hát
 và nụ cười,
 Xin tràn ngập lối con...

³⁴⁵ Hãy để tôi là một người anh em. Hãy để tôi sống noi gương theo những gì Đấng Christ đã phán một người nên sống. Hãy để tôi là người anh em với một anh em, một anh em với một chị em. Hãy để tôi là một—một mục sư với những mục sư truyền

đạo khác. Hãy để tôi là một tấm gương trong những tấm gương. Hãy để tôi bày tỏ cho thế giới rằng Lời này là Đấng Christ. Cách duy nhất mà tôi có thể thực hiện được điều đó là đến trong Ngài. Bởi vì, tự tôi không thể làm điều đó, anh em không thể làm được điều đó. Nhưng hãy để Lời và anh em trở nên Một, rồi Dấu Hiệu đó tự Nó tuôn ra. Anh em là một thư tín đang bước đi của Chúa Jêsus Christ, lúc Ngài đã hoàn toàn điều-...điều khiển toàn bộ anh em, để làm nên mọi Lời.

³⁴⁶ Nếu Ngài đến cách *này*, “Ta muốn làm cách *Này*,” và anh em nói, “Không, không, tôi không tin cách *Đó*,” thấy đó, anh em chưa ở trong Lời. Hiểu không?

³⁴⁷ Trọn vẹn, bây giờ hãy xem, một cách trọn vẹn, nào, hãy vâng lời một cách trọn vẹn với toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời làm cho anh em có quyền đến với Dấu Hiệu. Rồi khi chúng ta trả giá, cầu nguyện, chúng ta phải có Dấu Hiệu để trình ra với lời cầu xin của chúng ta.

³⁴⁸ Nếu anh em nói, “Chúa ôi, con cầu nguyện, nhưng thật sự con không có...” Ồ, anh em không có. Có thể tốt hơn là anh em nên dừng cầu nguyện, đấy, để...Cứ tiến lên, điều trước tiên là, nhận lấy Dấu Hiệu, đấy, bởi vì Dấu Hiệu là điều Ngài sẽ công nhận. Hiểu không? Vâng, thưa anh em!

³⁴⁹ Khi chúng ta cầu nguyện, thì chúng ta phải trình ra Dấu Hiệu đó, “Lạy Chúa, con đã vâng theo Ngài, một cách trọn vẹn. Con đã ăn năn tội lỗi của mình. Con cảm thấy rằng Ngài đã tha thứ con. Con đã được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Chúa Thánh Linh ngự trên con. Bây giờ con có nhu cầu về điều nào đó vì sự vinh hiển của Ngài. Chúa ôi, con cầu xin điều đó. Nó là của con bây giờ.” Rồi có điều gì neo chặt lại ở đây, “chà-chà,” nó là của anh em đấy. Nó ở trên anh em. Rồi nó ở trên khắp con người anh em. Nó ở trên khắp tất cả. Nó trú ở đó. “Con cầu xin cho *điều này*. Con cầu xin điều đó. Con phải có nó. Hiểu không? Hiểu không? Con—con muốn có nó vì sự vinh hiển của Ngài.” Hiểu không? Ồ, chính là điều đó, rồi Ngài thật sự ban nó cho anh em. Thế rồi anh em biết nó là của mình. Đó là cách nó xảy ra, những con cái chúng ta, vân vân, chúng ta cùng nhau bơi Huyết ấy lên, hãy tin điều đó. Chỉ thế thôi. Đúng thế.

³⁵⁰ Ngài làm gì lúc đó? Khi anh em có, có thể trình ra Dấu Hiệu với lời cầu nguyện của mình, Nó cho thấy rằng anh em đạt được sự vâng lời một cách trọn vẹn đối với toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời. Khi anh em có Dấu Hiệu, điều đó cho thấy rằng anh em đã vâng theo mọi Lời. Thế thì, anh em và Lời là một, anh em chỉ cầu xin cho điều mà mình có. Hiểu không? Hiểu không? Thế thì, ồ, anh em biết đấy.

³⁵¹ Nếu tôi nói với *cái này*, “Hỡi bàn tay, người hãy vâng lời ta, đưa tay ra lấy chiếc khăn ấy!” Nó làm điều ấy. Đấy, bàn tay vâng lời tôi. Tại sao? Nó là một phần của tôi. Hiểu không?

³⁵² Thế thì khi anh em và Lời trở nên một, mọi lời hứa, đều dâng vinh hiển cho Chúa, mọi lời hứa là của anh em. Nó vâng lời anh em. Rồi anh em muốn xem những gì mình muốn làm. Anh em sẽ không đút tay mình vào lửa, cứ nói, “Hãy xem ta làm điều này.” Ô, không, không! Hiểu không? Nhưng nếu có cái gì đó ở trong lửa ấy, tôi phải với tới, thì nó sẽ vâng lời tôi. Hiểu không? Hiểu không? Đúng thế. Đấy, anh em muốn nhìn xem những gì mình đang làm.

³⁵³ Đó là lý do Chúa Thánh Linh ban ra một cách tiết kiệm, và những sự việc, anh em biết tôi muốn nói gì, bởi vì một số... Anh em không muốn... Một đầy tớ thật của Đức Chúa Trời không khoe khoang với Nó, anh em biết đấy. Chính là thế. Đó là làm sự phôi trương.

³⁵⁴ Khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta trình ra Dấu Hiệu. Điều đó cho thấy chúng ta đã vâng lời cách trọn vẹn.

³⁵⁵ Phao-lô nói với chúng ta, rằng, “Huyết vẫn còn nói.” Điều đó, ai cũng biết rằng huyết, trên thực tế, tự nó, không thể nói được. Đó là một chất huyết mà thôi. Đúng vậy không? Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Nhưng bao nhiêu người biết rằng huyết nói được? [“A-men.”] Nếu anh em muốn ghi xuống điều đó, Sáng thế ký 4:10. Đức Chúa Trời phán, “Còn em trai người thế nào?” Phán, “Máu của em người kêu la từ dưới đất, chống lại người.” Đúng thế không? Huyết của người đang nói. Halêlugia! Đức Chúa Trời phán, “Còn em người thì sao?”

Ca-in đáp, “Tôi là người giữ em tôi sao?”

³⁵⁶ Phán, “Và máu của nó đang kêu la. Máu của nó đang kêu la.” Đó là một dấu hiệu. Đó là dấu hiệu, rằng người đã bị giết. Máu của người đang kêu la chống lại ông.

³⁵⁷ Bây giờ, nếu anh em tìm phân đoạn đó ở trong Sáng thế ký 4:10, rồi trong Hê-bơ-rơ 12:24, bắt đầu đọc. Trong Hê-bơ-rơ 10, 12:4. Nói, “Huyết của Chúa Jêsus nói tốt hơn huyết của A-bên vậy.”

³⁵⁸ Thấy đấy, A-bên, ông là một người công bình. Ông đã chết. Ông đã chết, vô tội, bởi vì ông ở trong Đường lối. Ông ở trong Đường lối, ủng hộ cho sự mặc khải thật mà ông có. Ngài phán. Nó kêu la! Huyết công bình của A-bên đã kêu la chống lại Ca-in.

³⁵⁹ Nhưng Huyết của Chúa Jêsus Christ, không những kêu la thôi, mà Nó còn mua chuộc chúng ta. A-men! “Huyết đó nói tốt hơn những điều khác.” Nó làm cho anh chị em trở nên những con trai và con gái. Nó che giấu anh chị em khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Huyết A-bên không thể che giấu Ca-in được, đấy, nhưng Huyết của Chúa Jêsus có thể. A-men!

³⁶⁰ Vì vậy, Ca-in ngày xưa, xuất hiện ngày hôm nay, nếu anh em là người bắt bớ chống lại Lời, và nói, “Thời đại của phép lạ đã qua rồi. Điều Này thật vô lý, và các thứ.”

³⁶¹ Nó đang kêu la, anh em thấy đó. Huyết của Chúa Jêsus Christ kêu la, nhưng có sự tha thứ ở trong Nó nếu anh em chỉ chấp nhận Nó. Ước mong chúng ta có thể ở lại một lát về điều đó, đấy, “Huyết nói tốt hơn.”

³⁶² Hãy tin, vì sự an toàn. Rồi bơi lên, đấy. Hãy tin vì...Đây là điều anh em muốn tin. Đấy, anh em muốn sự an toàn của chính mình. Anh em tin vì sự an toàn của mình, và rồi bơi Dấu Hiệu lên cho cả gia đình. Hiểu không? Anh em nói, “Làm sao tôi có thể làm điều đó?” Hãy công bố Nó! Nếu Nó đã làm việc trên anh em, thì anh em và Lời trở nên một. A-men! A-men! Hiểu không? Đấy, Nó làm việc cho cả hai của anh em. Anh em và Lời là một, rồi bơi Nó lên cho con cái của mình, bơi Nó lên cho những người thân yêu của mình.

³⁶³ Giống như kỵ nữ Ra-háp đã làm, nàng đã bơi dấu hiệu đó lên cho cha mình, nàng đã bơi dấu hiệu đó lên cho mẹ nàng, nàng

đã bôi những dấu hiệu đó lên cho anh em và chị em của nàng, và đưa hết thầy họ vào sự cứu rỗi.

364 Anh em bôi Nó lên, thưa, “Chúa ôi, con sẽ bôi cho con trai của con. Con sẽ bôi cho con gái của con. Con công bố nó! ‘Ớ Sa-tan, người hãy buông tha nó!’ Con sẽ đi theo nó. Con bôi Dấu Hiệu của con, là Chúa Thánh Linh lên. Ôi Chúa Thánh Linh, mà sống ở trong con, xin bắt lấy con gái con nơi đó. Con sẽ đi đến với nó bây giờ, với sự xúc dầu của Ngài ở trên con.” Ngài sẽ làm điều đó. A-men.

365 Đó là điều họ đã làm ở Ai-cập. Đó là điều mà họ đã làm ở Giê-ri-cô.

366 Anh em muốn đọc một câu nữa, Công vụ 16:31. Phao-lô bảo người đề lao, “Hãy tin! Ta là sứ giả của thời đại. Hãy tin Chúa Jêsus Christ, thì người và cả nhà người sẽ được cứu.” Đúng không? Hãy tin vì nhà của anh em, hãy mang cả nhà đến dưới giao ước đó. “Ngày nay người đã chứng kiến Đức Chúa Trời trên Trời thì hành phép lạ. Nó đi trước sự đoán xét. Người tin điều đó không?”

“Vâng! Tôi có thể làm chi?”

367 Người nói, “Hãy đứng lên và chịu phép báp-têm.” Phao-lô đã mang ông ra ngoài và làm báp-têm cho ông, nói, “Bây giờ hãy tin Đức Chúa Jêsus Christ, thì người và cả nhà người sẽ được cứu.”

368 Tin điều gì? Tin Chúa Jêsus Christ, vì nhà của anh em, hãy bôi Dấu Hiệu đó lên nhà của anh em.

369 Rồi anh em làm gì khi bôi Nó lên nhà của mình? Hãy chuyển tất cả đồ rác rưởi ra. Hãy lấy tất cả những cái váy ngắn, và quần đùi, và những bộ bài, và thuốc lá, và ti-vi, và bất cứ điều gì hơn thế nữa, và hãy đá chúng ra ngoài cửa, khi anh em đi bôi Dấu Hiệu đó lên; sẽ không đứng im vì điều đó. Vâng, thưa anh em. Hãy lấy tất cả ra. Tất cả buổi khiêu vũ, và tiệc tùng, và nhạc kích động rock-and-roll, và những tờ báo thô tục, cùng các thứ mà thuộc về thế gian, hãy đá nó ra ngoài cửa, nói, “Chúng ta đang dọn sạch nơi này quanh đây.”

³⁷⁰ Giống như Gia cốp đã làm, ông nói, bảo vợ mình và tất cả người nhà mình, rằng, “Hãy giặt sạch áo xống người và mọi thứ. Hãy dẹp những thần tượng.” A-men. Giô-...

³⁷¹ Anh em biết Giô-suê đã nói gì trước khi vượt qua sông không? Ông nói, “Hãy giặt áo xống của các người; đừng đến với vợ các người, và đại loại như vậy, và sẵn sàng, vì trong ba ngày nữa chúng ta sẽ vượt qua sông Giô-đanh.” A-men. Giô-suê đang chuẩn bị sẵn sàng, đang bơi lên dấu hiệu. A-men. Chính là thế.

³⁷² Hãy sẵn sàng. Hãy bơi Nó lên. Hãy tin Nó. Hãy dọn sạch. Hãy để con cái anh em, hãy để gia đình của anh em, hãy để những người thân yêu của anh em, thấy Nó trong anh em. Đúng thế. Nó sẽ có tác dụng. Vâng, quý vị!

³⁷³ Sau đó hãy bơi Dấu Hiệu trong lời cầu nguyện, với—với—với sự suy xét, với sự tin cậy. Hãy bơi Nó lên với tình yêu thương, vân vân, cho tới khi anh em biết được điều đó sẽ xảy ra, nó sẽ xảy ra. Chỉ thế thôi. Hãy bơi Nó lên trong sự tự tin, tin Nó sẽ giúp đỡ. Khi anh em nói với đứa con đó, khi anh chị em nói với chồng mình, nói với vợ mình, nói với người thân yêu này, tin rằng Nó sẽ giúp đỡ. Cứ đứng nơi đó, và nói, “Lạy Chúa, con công bố họ. Họ là của con. Con đang đem họ đến cho Ngài, Chúa ôi.”

³⁷⁴ Hãy bơi Nó lên, và tạo ra bầu không khí đó ở quanh anh em, để họ sẽ chỉ việc ngã ngay vào trong Nó. Hiểu không? Ô, anh em là, anh em là, nếu anh em có Dấu Hiệu đó, anh em tạo ra một tinh thần chung quanh mình, một quyền năng, mà khi anh em bước đi, người ta biết rằng anh em là Cơ-đốc nhân. Họ yêu anh em vì anh em nói điều gì đó với họ. Họ tin lời của anh em. Những điều mà anh em nói, họ nắm giữ nó. Hiểu không? Chính là thế.

³⁷⁵ Hãy bơi Dấu Hiệu lên, rồi bước đi với Nó. Hãy công bố ra cả gia đình mình. Anh em hãy làm điều đó bây giờ. Đây là lúc chiều tối. Bây giờ, anh em đã lắng nghe một thời gian dài, vậy thì đây là lúc chiều tối. Chính là thì giờ bơi lên lúc này. Cơn thịnh nộ sẽ ập đến, một trong những ngày này, nó có thể là quá trễ rồi. Hiểu không? Hãy bơi Dấu Hiệu lên, với lòng tự tin.

³⁷⁶ Nếu anh em muốn đọc điều đó, xin hãy đọc đôi điều ở đây, câu Kinh Thánh mà tôi đã viết xuống về điều này, là đọc Ê-phê-

sô 2:12, và nếu anh em muốn ghi xuống điều đó. Để ý, trong Ê-phê-sô 2:12, khi anh em đọc nó, nó nói thế này. “Chúng ta không hầu việc những công việc chết, nhưng chúng ta hầu việc cho một Đức Chúa Trời hằng sống, với công việc sống.” A-men! Ô, chào ôi! Với những công việc sống, những dấu chỉ sống. Anh em có tin vào những dấu chỉ sống không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Cũng hãy viết xuống, Hê-bơ-rơ 9:11-14, nếu anh em muốn viết xuống câu đó. Những dấu chỉ sống, những công việc sống, hãy bôi điều đó lên!

³⁷⁷ Không phải những giáo điều chết, “Tôi sẽ dắt con trai tôi qua nhà thờ và thấy nó gia nhập giáo hội.”

³⁷⁸ Một chàng trai Cơ-đốc tử tế nào đó ở đây, một người bạn tốt, một người bạn cũ, một người chân thật, cậu ấy—cậu ấy đi xuống đây, chịu phép báp-têm. Mẹ cậu đã nói, “Mẹ muốn con đi đến nhà thờ lớn hơn, nếu con muốn chịu—chịu phép báp-têm.” Hiểu không? Xem đây, cậu ấy thật sự không muốn những giáo điều và các thứ chết. Hiểu không?

³⁷⁹ Chúng ta không hầu việc những tín điều chết và những vị thần chết. Chúng ta hầu việc một Đức Chúa Trời hằng sống mà Huyết của Ngài đã đổ ra nơi đó, và Dấu Hiệu được bôi lên cho chúng ta, để chúng ta cũng sống. A-men. Vâng, thưa quý vị!

³⁸⁰ Đừng phục vụ cho những tín điều chết nào đó. Thậm chí người ta phủ nhận những điều như là Dấu Hiệu. Họ nói, “Thời kỳ của phép lạ qua rồi. Không có việc như là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Tại sao gia nhập điều gì đó như thế? Hiểu không? Đừng làm thế.

³⁸¹ Hãy bôi Dấu Hiệu đó lên, rồi, “hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống,” cho những công việc sống, những dấu chỉ sống; những dấu chỉ mà chữa lành người đau, khiến kẻ chết sống lại, nói trước các sự việc, nói tiếng lạ, thông giải, mọi lúc đúng một cách hoàn hảo, nói tiên tri và nói *điều này* và *điều như vậy* sẽ xảy ra, bày tỏ những dấu lạ ở trên Trời, và trên đất, những dấu kỳ và phép lạ, a-men, nói một cách chính xác những gì Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra. “Hãy hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống,” bôi Dấu Hiệu đó lên!

³⁸² Đừng đi đến những giáo hội và gia nhập với họ những công việc chết và những việc giống như thế, bởi vì họ thậm chí không tin vào những việc như là dấu lạ. Nhưng chúng ta là những người tin, a-men, biết rằng...Họ nói, “Không có việc như là dấu lạ nữa. Điều đó, ô, ô, điều đó vô lý. Những gì mà họ nói về việc bơi lên ở đó, là điên khùng.Ồ, không có chuyện như thế.Ồ, đàn bà các chị ở nơi đó, ô, các—các chị, ồ, các chị không...Cách ăn mặc của các chị là gì...?” Nó phải vậy. Kinh Thánh dạy vậy. “Các chị phải để tóc thế nào...?” Kinh Thánh dạy vậy.

³⁸³ Điều đó, điều đó hoàn toàn là những sự khác biệt, thấy đấy. “Chớ rờ, chớ lấy, chớ ném.” Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vậy thì, điều này có ý nghĩa nào đó.

³⁸⁴ Ngày nay, họ nghĩ đó là điên khùng. Nhưng đối với chúng ta là những người tin và biết được Lễ thật, chúng ta biết Nó là sự Hiện diện hằng sống của Ngài, vì Nó làm những điều tương tự như Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất. A-men.

³⁸⁵ “Ô,” họ nói, “người ta chỉ tưởng tượng họ thấy Trụ Lửa đó thôi.” Ô, không!Ồ, không! Chúng ta không tưởng tượng gì cả.

³⁸⁶ Họ cũng nghĩ Phao-lô đã tưởng tượng ra Nó. Ai-cập nghĩ dân Y-sơ-ra-ên tưởng tượng ra Nó, nhưng Nó đã mang dân Y-sơ-ra-ên đến miền đất hứa. Vâng, thưa quý vị! Chúng ta không...

³⁸⁷ Hê-bơ-rơ 13:8, anh em đều biết, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời,” nếu anh em đang viết câu đó, xuống, thì đấy, rằng, “Ngài không hề thay đổi.” Nó—nó không—nó không giống như...điều tưởng tượng nào đó.

³⁸⁸ Khi tôi viết điều này ở đây những câu Kinh Thánh tôi viết ra ở đây, tôi biết lời Kinh Thánh đó có ở đâu, và đó là cách mà tôi dẫn dắt đi đến với nó. Hiểu không?

³⁸⁹ Hãy biết đó là sự Hiện diện hằng sống của Ngài, vì Ngài làm giống như thế trong Thánh Linh này. Vậy thì, nếu nó đã được thực hiện để hướng vào tín điều hoặc giáo phái nào đó, thì chúng ta biết ngay đó không phải là Đấng Christ. Đúng thế không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Nếu tôi dẫn anh em đi vào tín điều nào đó hoặc điều gì đó, điều gì khác, thì tôi được sai phái đến từ giáo phái nào đó. Nhưng tôi không mang anh em đến những tín

điều, và tôi không dạy anh em về những giáo phái. Tôi đang dạy anh em Lời của Đức Chúa Trời, là quyền năng về sự sống lại của Chúa Jêsus Christ đã bày tỏ, không phải chỉ dành cho tôi, mà còn cho bất cứ ai sẵn lòng. Hiểu không? Để anh em...

³⁹⁰ Các bạn là anh em tôi. Tôi không phải là một người vĩ đại, và anh em không phải là người nhỏ bé. Chúng ta là hết thảy những con cái bé mọn ở trong Đức Chúa Trời. Hiểu không? Chúng ta là con cái bé mọn của Ngài. Chúng ta không biết gì cả, những điều mà chúng ta thực sự nên biết. Ngài cho phép chúng ta biết khi Ngài muốn, và chúng ta biết ơn Ngài vì những gì chúng ta biết về những ơn phước Ngài. Và tôi không giữ ơn phước này một mình tôi; tôi muốn chia sẻ điều đó với anh em. Hiểu không? Tôi muốn anh em ở trong Nó, và tôi muốn anh em nhận Dấu Hiệu này. Và nếu anh em chưa làm điều đó...Nhiều người trong số anh em, phần lớn anh em, đã làm điều đó rồi. Nhưng nếu một số anh em chưa làm điều đó...

³⁹¹ Thấy đó, tôi cũng đang nói chuyện trên băng ghi âm, anh em hiểu đấy. Và nhiều băng của nó...Và tôi không nói ở đây ở trong giáo hội; tất cả chúng ta được cho là, ra ngoài. Nhưng có thể hàng ngàn lần ngàn người sẽ nghe băng ghi âm này, đấy. Và, điều đó, đó là một chức vụ. Sẽ có người nào đó lên vào thành Giê-ri-cô, anh em biết đấy, với một băng ghi âm, vì vậy chúng ta muốn—chúng ta muốn bắt gặp Hạt giống được định trước đó khi cuốn băng đi vào nơi ấy, đấy, bởi vì cơn thịnh nộ đang đến.

³⁹² Hãy biết rằng đó là sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống, chứng minh rằng Đức Chúa Trời đã làm Ngài sống lại theo Lời đã hứa của Ngài. “Còn ít lâu nữa và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa. Giê-ri-cô, Ai-cập, họ sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta...” “Ta,” đại từ nhân xưng, luôn luôn được nhắc đến, thấy đấy. “Ta ở với các ngươi. Ta là Dấu Hiệu. Sự sống lại của Ta là Dấu Hiệu. Những việc mà Ta làm sẽ xác nhận các ngươi, sẽ xác nhận Ta ở trong các ngươi.”

³⁹³ “Như việc đã xảy ra ở trong thời của—của Lót, cũng sẽ xảy ra ở trong sự tái lâm của Con Người, khi Sứ điệp chiều tối được giảng ra.”

394 “Vì sẽ có Ánh sáng khoảng chiều tối. Hầu như lối chiều tối, Ánh sáng đó sẽ đến.” Ô, vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Điều này làm cho tôi cảm thấy như mình có thể chạy qua đạo bình và nhảy qua tường thành. Hiểu không? Hiểu không? “Sẽ có Ánh sáng khoảng chiều tối.” Đúng thế. Đấng tiên tri đã nói vậy.

395 “Và Ta sẽ ở với người. Ta sẽ ở trong thời đại Luther; Ta sẽ ở trong thời đại Wesley; Ta sẽ ở trong thời đại Ngũ tuần; nhưng đúng ngay thời điểm lúc chiều tối, thì Ánh sáng sẽ đến.” Những giáo phái sẽ biến mất dần, và rồi Dấu Hiệu sẽ được bôi lên. Và tất cả những người này mà thành thực trong lòng, qua đó, nếu không có—không có anh em thì họ sẽ không đạt—đạt đến sự trọn vẹn. Nhưng ở trong anh em...

396 Điều đó giống như việc cái đầu phải đi, thì phải mang đôi chân đi. Cái đầu phải đi, phải mang đôi tay đi. Cái đầu phải đi, phải mang trái tim đi. Cái đầu phải đi, phải mang cái miệng đi. Thấy đấy, cái đầu phải đi.

397 Và bây giờ chúng ta đang ở vào thời điểm mà dấu hiệu đó đã được bôi lên trên mày cửa, đấy, và trên cột cửa. “Và rồi khi Ta thấy huyết, là một dấu hiệu, Ta sẽ vượt qua các người.”

398 Bây giờ tôi sẽ vội, càng nhanh càng tốt bây giờ. Hầu như năm phút nữa, hay mười phút, chúng ta sẽ xong.

399 Chứng minh rằng Đức Chúa Trời khiến Ngài sống lại từ kẻ chết. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Ngài là một đấng hằng sống giữa vòng chúng ta ngày hôm nay. Và “Ta” đó là Đấng Christ. Và “Ta” đó thì ở với chúng ta cho đến tận...đó nói *sự kết thúc hoàn hảo*, mà có nghĩa là, “tận thế.” “Ta sẽ ở cùng cho đến tận thế,” theo Lời hứa của Ngài. Ngài đã hứa điều đó. “Và những công việc mà Ta làm thì các người cũng sẽ làm.” Điều đó không vô lý đối với chúng ta. Nó là Dấu Hiệu. Nó là Dấu Hiệu.

400 Chúng ta chấp nhận của lễ Huyết thiêng liêng này. Chúng ta chấp nhận Huyết hi sinh của Ngài, rồi ban cho...Ngài ban cho chúng ta Sự Sống, Dấu Hiệu, một dấu ấn về lời hứa của Ngài. Ê-phê-sô 4:30, chép, “Anh em chớ làm buồn cho huyết” phải không? Không. “Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh,

vì nhờ đó anh em được...” [Hội chúng nói, “*Ấn chứng.*”—Bt.] “Được kết ước, để dành.” Anh em được kết ước. Anh em được. Một Dấu Hiệu, Chúa Thánh Linh, sẽ là ấn chứng đó. Khi bất cứ điều gì được đóng ấn có một dấu ấn bên trong, thì tốt hơn anh em đừng nên phá bỏ nó. Không thể phá bỏ nó được, anh em, không được xóa Ấn của Đức Chúa Trời. Không. Anh em hiểu không? Vì anh em là... “Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc, khi thân thể được sống lại.”

⁴⁰¹ Đó là một hạt giống, một dấu chỉ rằng hạt giống đó được nảy mầm với Sự sống Đời đời, “*Zoe*, có nghĩa là ‘Sự Sống của Chính Ta,’ và Ta sẽ làm cho nó sống lại ở ngày sau rốt.” Và khi anh em bước đi với Ngài, anh em có sự tự tin rằng Sự Sống của Đấng Christ thì ở trong anh em, và anh em ở trong Ngài. “Bởi đồng một Thánh Linh chúng ta hết thấy được báp-têm trong cùng một Thân, và được ấn chứng nơi cửa lòng bằng Chúa Thánh Linh,” giữa vòng các tín hữu này thích điều này, “cho đến ngày mà Chúa Jêsus khiến chúng ta sống lại.” Ô, chao ôi! Hãy bôi Dấu Hiệu đó lên. Đó là điều mà nó có ý nghĩa với chúng ta. Chúng ta mong đợi Cửa Lễ này ban cho chúng ta Sự Sống, và Nó ban cho. Thế thì Nó ban cho chúng ta Dấu Hiệu, và chúng ta bôi Dấu Hiệu đó lên, mà đó là Ấn chứng cho đến... Là—là những người dự phần của Điều Này, thật là một điều tuyệt vời, là những người dự phần, chịu báp-têm bởi cùng một Thánh Linh này, vào trong cùng một thân... Thân thể mầu nhiệm.

⁴⁰² Tôi dùng từ đó có đúng không, *mầu nhiệm*? Mầu nhiệm, Thân thể mầu nhiệm, Thân thể mầu nhiệm của Chúa Jêsus Christ. Đấy, Chúa Thánh Linh phán, “Các người đang nói điều đó sai.” Một người ngốc nghếch giống như tôi, nhưng Ngài phán, “Người đang nói điều đó sai,” tôi đã gọi là, “*mầu nhiệm*,” sự mầu nhiệm này là Thân thể mầu nhiệm của Chúa Jêsus Christ, đấy, Thân thể mầu nhiệm của Chúa Jêsus Christ. Tôi không... Chúng ta không cần một sự truyền kiến thức; chúng ta cần Chúa Thánh Linh. Ngài là Đấng ấy. Anh em hiểu không? Ngài là Đấng ấy. Vâng, đấy, đó là... có lẽ điều này đã làm vấp ngã người nào đấy ở nơi nào đó, người làm công tác giáo dục nào đó, bây giờ tôi hy vọng người ấy hiểu

được điều đó đúng. Thân thể màu nhiệm! Nó sẽ dành cho điều gì đó, bởi vì Ngài đã không nói điều đó. Anh em hiểu không? Ngài có mặt ở đây giờ này. Ngài ở ngay đây tại bục giảng này. Ngài ở ngay ngoài đó. Chính là Ngài. Hiểu không? Chà!

⁴⁰³ Và ở trong Ngài không có sự chết. Ở trong Ngài không có sự buồn rầu. Ở trong Ngài không còn một nỗi buồn chán. Ở trong Ngài không có tội lỗi. Ở trong Ngài không có sự đau ốm. Ở trong Ngài không có sự chết. Chúng ta ở trong Ngài! Nếu Sa-tan cố trao cho anh em điều nào đó, như đau ốm, cứ lấy Dấu Hiệu của mình và bôi Nó lên. Ôi, chà! Hãy lấy Dấu Hiệu của mình và bôi Nó lên, rằng anh em là một sản phẩm đã được mua chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ. Dấu Hiệu đó thay cho tiền vé của anh em đã được trả.

Nó nói, “Khi người chết, người bị hư mất.”

⁴⁰⁴ Hãy nói, “Người sai rồi. Ta là sản phẩm đã được mua chuộc. Ta là sản phẩm được mua chuộc. Ta có Dấu Hiệu.”

“Dấu Hiệu là gì?”

⁴⁰⁵ Nó biết Dấu Hiệu đó là gì. Đừng, đừng đùa cợt với nó. Nó biết Dấu Hiệu đó là gì. Bây giờ, anh em có thể nói chuyện với một số thầy giảng này, và họ sẽ tranh cãi với anh em. Không phải Sa-tan; nó biết rõ hơn. Hiểu không? Ô, đúng thế. Nó đến chống lại dấu hiệu đó, hai hoặc ba lần, anh em biết đấy, và đã tạo nên một sự sai lầm, của sự cám dỗ. Sa-tan biết điều gì anh em đang nói về. Cứ bày tỏ Dấu Hiệu, thì nó sẽ cút ngay. Vâng.

⁴⁰⁶ Bởi vì, điều đó là gì? Nó là một sản phẩm được ấn chứng. Hẳn không thể phá vỡ ấn chứng đó, và đưa ra điều gì ở trong đó mà không đúng. Nói, “Hãy lấy tay người ra khỏi! Ta đã được ấn chứng rồi.” Ô, chao ôi! Một sản phẩm được ấn chứng! Vâng, thưa quý vị! Anh chị em đã được mua chuộc. Hãy nắm lấy Dấu Hiệu bao phủ lên đức tin không dời chuyển của anh chị em vào lời hứa của Ngài, xem ma quỷ lui đi. “Người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện thật có linh nghiệm nhiều!” Hiểu không? Hiểu không? Hãy nhận lấy Dấu Hiệu đó. Đó là những gì Nó dành cho. Sa-tan ở đó để cám dỗ anh em.

Nó đã ở tại xứ Ai-cập, để cám dỗ.

407 “Ồ, anh em biết, ngày ấy khi ky nữ Ra-háp đó cột...Ky nữ cột sợi chỉ điều ấy, sợi dây đó, tôi hình dung là một số người lính đã cười cợt và chế nhạo, nói, “Mụ đàn bà điên rồ ở trên đó kia! Bà ta mất trí rồi. Nhìn kia, nhà bà ta có sợi chỉ đỏ ở trong đó kia. Ha, ha, ha!Ồ, các bạn đã từng nghe như thế không?Ồ, Tiến sĩ Jones đã nói, ở dưới đây, ‘Không có gì với chuyện đó đâu.’” Nhưng có đấy, bởi vì sứ giả từ Đức Chúa Trời đã mang sứ điệp đến và nói cho họ biết.

408 Anh em có thể hình dung những người Ê-díp-tô nói, “Trông giống như...Này, nhìn xem đám thánh giết gân điên khùng đó, đang bôi huyết lên kia! Ha, ha! Thật là một đám người bẩn thỉu, sẽ không rửa sạch đâu! Ôi, chao ôi! Tất cả những ngôi nhà to lớn đẹp đẽ đó bị bao phủ bằng huyết! Ô, sự hôi thối như vậy! Tôi sẽ cá với anh rằng sẽ kinh khủng trong vài ngày tới. Nó không có nghĩa gì cả. Anh biết tại sao không? Cha thánh *A hay B* gì đó đã nói như vậy.” Nhưng đã có. Nó có đấy. Nó thật sự có ý nghĩa gì đó.

409 Nó có ý nghĩa gì đó với chúng ta là những người tin. Anh em hiểu không? Chỉ nhớ đến đức tin không thể dời chuyển được mà anh em đã có ở trong Lời này! Bây giờ, anh em không phải là Ê-va nữa. Hiểu không? Anh em không còn là một trong số những người nghi ngờ này nữa, và, ồ, thỏa hiệp với Sa-tan. Anh em nắm giữ mọi Lời của Đức Chúa Trời. Hiểu không?

Ê-va nói, “Ồ, Chúa đã phán vậy!”

410 Sa-tan nói, “Nhưng, người biết đấy, Chúa chắc chắn sẽ không nỡ làm điều như thế với một người tốt như người đâu. Ô, các người thật đáng yêu. Ngài sẽ không làm vậy.” Ô, có, Ngài cũng sẽ làm. Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó.

411 “Ồ, cha tôi đã là mục sư. Tôi là mục sư.” Tôi—tôi không thể giúp được cho điều đó. Không có Dấu Hiệu, anh em bị hư mất. Cơn thịnh nộ ở trên anh em, đấy, chỉ thế thôi, không có Dấu Hiệu. Hiểu không? Đúng thế. Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó, và Ngài sẽ làm nó. Điều đó, chỉ có điều đó mới làm nguôi cơn thịnh nộ. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.

“Ô, tôi tin thời đại của các phép lạ...”

412 Vâng, nhưng Ngài phán điều đó không phải. “Ta hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đấy, đó thật sự là điều Ngài chứng minh có.

413 Vậy thì, đối với chúng ta, chúng ta biết điều đó. Đối với họ, họ không tin Nó. Nhưng chúng ta rất tin Nó. Chúng ta biết đó là Lẽ thật. Hiểu không?

414 Bây giờ, đang ở trong điều đó, thì chúng ta trở nên một phần của Lời. Và rồi nhận lấy Dấu Hiệu, Thánh Linh, trên lời hứa, “Ta là Chúa Đấng chữa lành các ngươi.”

415 Bây giờ sẵn sàng cho buổi nhóm chữa lành tối nay. Hiểu không? Nhận lấy Dấu Hiệu, treo Nó trên Lời, trên đức tin không thể dời chuyển được của anh em trong Lời đó, thì anh em sẽ thoát ra. Bây giờ, Đó là—Đó là điều đẩy ma quỷ ra khỏi, bởi vì ở trong Ngài không có như vậy.

416 Ước gì tôi có thể làm chứng một chút giờ này, về một số việc tôi đã chứng kiến xảy ra chỉ trong vài tuần vừa rồi. Hiểu không? Hiểu không? Ô, những gì mà tôi có thể làm chứng thật tuyệt vời làm sao!

417 Anh em biết đấy, và Lu-ca nói, “Vị bằng người ta cứ chép hết thấy việc mà Chúa Jêsus đã làm vào trong sách, thì...không có đủ sách trong thế gian để người ta chép vậy.”

418 Thật sự những gì tôi đã chứng kiến ở trong chức vụ của chính mình, đã thấy Ngài làm, anh em không thể chất hết được những quyển sách trên bục giảng này ở đây. Nếu tôi viết nó một cách chi tiết theo những gì tôi đã chứng kiến Ngài làm chỉ trong chức vụ của riêng tôi, đã thấy Ngài làm điều đó. Hiểu không? Ngài đã có nhiều thành công ở trong chức vụ của tôi hơn Ngài đã làm ở trong Chính chức vụ của Ngài. Bây giờ, hãy nhớ, Ngài đã gạt hái kết quả nhiều hơn hiện giờ, không phải tôi; Ngài đã có. Vinh hiển thay! Halêlugia!

419 Ngài đã có nhiều thành công ở Jeffersonville hơn Ngài đã làm ở Na-xa-rét. Ngài đã làm phép lạ ở trong thành phố tội ác kia và ở trong thành phố tội ác này. A-men! Vinh hiển thay! Bởi vì, “Ngài không thể làm phép lạ nào ở đó,” nhưng Ngài đã làm ở đây. Cuối cùng Ngài đã đột phá, ở đây. Ngài phải thực hiện điều đó ở đây.

Ngài có thể phải có nhiều người ở nơi nào khác, nhưng Ngài—Ngài đã làm điều đó, dù sao đi nữa. Vì vậy, Ngài đã có nhiều kết quả ngay ở đây hơn Ngài đã làm ở—ở Ca-bê-na-um hay—hay Na-xa-rét, ở trong cùng quyền năng đó. Ngài đã làm nhiều phép lạ ngay ở đây trong đền tạm này hơn Ngài đã làm trong toàn bộ chức vụ trên đất. Đúng thế, Ngài đã làm điều đó. Bây giờ phần còn lại của thể gian thể nào? Ô, chao ôi! Vậy thì đó là điều mà Ngài đã làm.

⁴²⁰ Bây giờ anh em hãy nhớ, “Ngài” đã làm. Vậy thì, đừng bao giờ nói tôi đã làm điều đó, đấy, không, bởi vì tôi đã không làm điều đó. Tôi thật sự không làm. Tôi chỉ yêu mến Ngài và chỉ đầu phục Ngài, và nói những gì Ngài đã phán, còn Thánh Linh đã đi đến với những người khác và họ đã tin những gì Ngài đã phán, và rồi Ngài đã làm công việc đó. Chỉ thế thôi.

⁴²¹ Ước gì Ngài có thể khiến cho tất cả chúng ta tin điều đó! Ngài sẽ làm gì ngay bây giờ nếu Ngài có thể khiến cho tất cả chúng ta tin điều đó ngay bây giờ, đúng? Sẽ không có một người yếu ớt nào ở trong thành phố cả. Đúng thế. Giả sử Ngài có thể khiến mọi người tin điều đó, thì tất cả sẽ kết thúc. Anh em hiểu không?

⁴²² Hãy nắm giữ Dấu Hiệu của mình phủ lên đức tin không thể lay chuyển được của anh em ở trong Lời được hứa của Ngài, và Sa-tan sẽ đi ngay.

Bây giờ tôi sẽ kết thúc lúc này.

⁴²³ Đức Chúa Trời đã từng ban một dấu hiệu khác cho thể gian; đó là một cái mống. Nhớ điều đó không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Ngài luôn, luôn vẫn giữ đúng với dấu hiệu đó, bởi vì Ngài ban nó vì một dấu hiệu. Tất cả hàng ngàn năm này, Ngài chẳng bao giờ quên bày tỏ dấu hiệu đó. Đúng thế không? [“A-men.”] Tại sao? Ngài tôn trọng nó. Ngài đã ban cho nó. Ngài đã ban cho thể gian một dấu hiệu rằng Ngài sẽ không hủy diệt thể gian bằng nước lụt nữa. Và từ ngày đó đến nay, Ngài luôn, luôn, bày tỏ.

⁴²⁴ Có vài hiện tượng thiên nhiên ở trong không khí, tạo nên cái mống ấy. Khi trời mưa, và mặt trời hiện ra, thì cho thấy nó. Mặt trời làm tanh cơn mưa, vì vậy Ngài đặt cái mống ở nơi đó để

chứng tỏ rằng nơi đó sẽ chẳng bao giờ đủ nước đổ xuống trái đất để hủy diệt trái đất lần nữa. Đó là giao ước của Ngài. Đó là một dấu hiệu. Ngài phán, “Ta sẽ ban nó cho người để làm dấu hiệu.”

425 Ngài đã tôn trọng dấu hiệu của Ngài. Ngài đã tôn trọng dấu hiệu của Ngài ở trong thời đại Nô-ê. Ngài bày tỏ nó cho đến bây giờ. Ngài đã tôn trọng dấu hiệu của Ngài ở xứ Ai-cập. Ngài đã tôn trọng nó ở thành Giê-ri-cô. Ngài tôn trọng Nó ngày hôm nay. Ngài luôn luôn tôn trọng dấu hiệu của Ngài khi nó được bày ra.

426 Suốt hàng ngàn năm này, Ngài thích bày tỏ dấu hiệu đó. Ngài chẳng bao giờ quên nó. Ngài không quên dấu hiệu của Ngài. Bây giờ, cho dù thế giới thay đổi bao nhiêu đi nữa, cái móng đó vẫn ở đó. Anh em thấy đấy, Ngài tôn trọng dấu hiệu.

427 Bây giờ Ngài cũng vậy, Ngài tôn trọng Dấu Hiệu của Ngài. Cho dù hội thánh thay đổi bao nhiêu đi nữa, cho dù nó làm *điều này* bao nhiêu đi nữa; Đức Chúa Trời vẫn tôn trọng Dấu Hiệu của Ngài, chỉ điều đó thôi. Tổ cho chúng ta thấy Ngài chẳng bao giờ thiếu tôn trọng những gì Ngài làm và những gì Ngài phán. Chúng ta chấp nhận, chúng ta—chúng ta tôn trọng Dấu Hiệu đó. Tôi cũng vậy.

428 Ngài mong ước chúng ta cũng bày tỏ Dấu Hiệu của Ngài qua đức tin của chúng ta, với Sa-tan và tất cả những sự sùng bái lẽ nghi và giáo phái của nó, rằng chúng ta tin lời hứa của Ngài là thật, và Ngài sẽ làm những điều Ngài đã hứa làm. Đó là Hội thánh.

429 Không lạ gì họ không thể đến với nền tảng giáo lý căn bản ban đầu ở ngoài đó, như chúng ta gọi nó; xin lỗi sự diễn đạt này. Không lạ gì họ không hiểu được đến đâu ngoài đi trở lại với một giáo phái và làm nên một nhóm người ăn mặc chải chuốt, bảnh bao, tri thức, có học vấn. Chẳng bao giờ đi đến đâu, bởi vì đó là những gì họ đã phô trương ra, “Tôi là Giám Lý. Tôi là Trưởng Lão.” Họ chỉ có thể thôi.

430 Nhưng những tín đồ thật nhận lấy Dấu Hiệu! Và những gì Chúa Jêsus bắt đầu làm ở Ga-li-lê, thì bây giờ Ngài tiếp tục làm thông qua sự bày tỏ của Ngài về Dấu Hiệu, của Chúa Thánh Linh trở lại trên Hội thánh. Vì, đó không phải là công vụ của các sứ

đồ, mà đó là công vụ của Chúa Thánh Linh ở trong các sứ đồ, và đó là Dấu Hiệu.

⁴³¹ Người ta đã nói họ đã phải chú ý đến Phi-e-rơ và Gia-cơ, khi họ...Phi-e-rơ và Giảng, khi họ đi qua cánh cổng gọi là Cửa Đẹp, biết họ là người dốt nát. Người ta có thể đã nói, “Hit, hain’t, tote, tarry, fetch, carry. Tôi sẽ bảo cho các anh về *điều này*.” Hiểu không? Có lẽ người ta đã có đủ thứ văn phạm mà họ không thể hiểu được. Họ có thể không biết sự khác biệt, tất cả môn—môn... tất cả môn toán học về lời Kinh Thánh. Nhưng người ta đã phải để ý rằng hai người đã ở với Chúa Jêsus. Hai ông có thể bày tỏ Dấu Hiệu đó, bởi vì cùng một Thánh Linh đã ở trên Ngài, trước khi Ngài chịu sự đóng đinh trên thập tự giá, cũng đã ở trên hai ông sau sự sống lại. A-men!

⁴³² Rồi điều đó làm cho Ngài như Hê-bơ-rơ 13:8, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là cách chúng ta biết Ngài sống. Bởi vì sao? Làm sao chúng ta biết là chúng ta sống? Bởi vì Ngài sống. Và bởi vì chúng ta biết là chúng ta sống, là bởi vì chúng ta giống như Ngài, và chúng ta ở trong Ngài. Và Ngài phán, “Bởi vì Ta sống, thì các người cũng sẽ sống. Ta là Đấng,” trong Khải huyền, “mà đã chết, và nay Ta sống đời đời.” Và nếu—nếu chúng ta chết với chính mình và đã trở nên sống ở trong Ngài, thì chúng ta sống đời đời mãi mãi. Và rồi Sự Sống của Ngài ở trong chúng ta thật giống như sự sống của bất cứ điều gì khác, Nó bày tỏ những gì Ngài đã có. Và điều đó làm cho Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁴³³ Vậy thì làm sao anh em có thể, khi họ chối bỏ Dấu Hiệu đó? Anh em không thấy sao, “những công việc chết”? Hãy hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, bởi Đời đời...Tôi muốn nói, giao ước đời đời của Sự Sống mà đã có ở trong Huyết của Chúa Jêsus Christ. Bây giờ tiếp tục, cho đến hết, tôi...Ồ, tôi nghĩ, chúng ta sẽ chỉ dừng lại. Thấy đấy, hãy bày tỏ Dấu Hiệu của ân điển Ngài, tình yêu Ngài! Vậy thì, nếu không có Dấu Hiệu này được bày lên...

⁴³⁴ Vậy thì, đó là Dấu Hiệu. Dấu Hiệu là gì? Dấu Hiệu là dấu chỉ của một món nợ đã được trả. Giá đòi hỏi đã được trả. Giá của sự cứu chuộc chúng ta là sự chết, đấy, và không một ai có thể trả

giá của sự chết đó ngoại trừ Đấng Christ. Và không phải—linh của một giáo phái, không phải linh của một giáo hoàng, không phải linh của người nào đó hay vị thánh nào đó; nhưng là Thánh Linh của Chúa Jêsus Christ, ở trên Hội thánh, là một Dấu Hiệu rằng món nợ đó đã được trả và Ngài đã đáp ứng mọi sự đòi hỏi mà Đức Chúa Trời đã yêu cầu, và chúng ta và Ngài là một. “Ngày đó, các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.”

⁴³⁵ Hãy bơi Dấu Hiệu đó lên! Hãy bơi Dấu Hiệu về sự sống lại của Ngài lên. Mà, bởi vì Ngài đã sống lại cho sự xưng công bình của chúng ta, Ngài cũng đã làm cho chúng ta sống lại với Ngài. Và bây giờ chúng ta ngồi trong các nơi trên Trời, trong Đức Chúa Jêsus Christ, ở dưới sự thông công của Dấu Hiệu này.

⁴³⁶ Khi dân Y-sơ-ra-ên ngồi ở đó, và những tiếng gào thét đang diễn ra, ở ngoài đường, họ không có gì để lo lắng. Điều duy nhất, chỉ tin chắc huyết, dấu hiệu, đang được trình ra.

⁴³⁷ Đó là điều duy nhất mà chúng ta phải lo ngay bây giờ. Có rắc rối ở trong—trong con đường, làm ra, thưa các bạn. Nó sẽ không ở lâu đâu, sự rắc rối đó đang ập đến. Anh em biết thế. Hãy tin chắc là Dấu Hiệu đang bày tỏ ra. Và Dấu Hiệu đó là Đức Thánh Linh. “Vì bởi đồng một Thánh Linh mà hết thảy chúng ta đã chịu báp-têm vào trong một Thân thể, và làm những kẻ dự phần của sự vinh hiển của Ngài,” ở trên Đất, Nhà của chúng ta, hãy tiến về Đất hứa bây giờ.

⁴³⁸ Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin Dấu Hiệu không? [“A-men.”] Bao nhiêu người muốn nói, “Ồ, Anh Branham ơi, hãy cầu nguyện cho tôi, để tôi sẽ đến dưới Dấu Hiệu này”? [“A-men.”]

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

⁴³⁹ Hỡi Chúa Jêsus, Đấng Chí Nhân! Khi thế gian chìm trong tội lỗi, và không ai có thể giúp được, thì Đức Chúa Trời, trong sự thương xót, tỏ ra trước, bằng một hình bóng, rằng có một Dấu Hiệu sẽ đến mà có thể cất tội lỗi đi; không chỉ bao phủ nó thôi, mà còn có thể cất tội lỗi thế gian đi. Và Chúa Jêsus đã đến đúng lúc, và Ngài đã đổ Huyết ra, Sự Sống của Chính Ngài, lấy đi...đền

tội cho chúng con, và rồi trình diện Ngài lại trong hình thức của Chúa Thánh Linh, mà ngày nay là một Dấu Hiệu mà phải được giữ với Hội thánh cho đến khi Ngài đến. Vì Sứ đồ Phi-e-rơ nói, “Vì lời hứa thuộc về các người, và thuộc về con cái các người, và cho hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

⁴⁴⁰ Chúa ôi, bởi ân điển Ngài, sự giúp đỡ của Ngài, con công bố cho hết thảy mọi người nghe Sứ điệp này. Con công bố họ cho Chúa, con cầu xin Ngài, Chúa ôi, cả ở đây sáng hôm nay và những người sẽ nghe trên băng ghi âm. Và nếu có một Hạt giống ở bất cứ nơi nào, đã được định trước, Chúa ôi, để nghe được Lời của thời đại sau rốt này, xin cho họ đến giờ này, một cách êm dịu và khiêm nhường, và đặt những công đức của họ xuống ngay tại thập tự giá, hay chính họ, như một chiến tích của ân điển Đức Chúa Trời đã kêu gọi họ. Và xin cho họ được đầy dẫy Chúa Thánh Linh và bày tỏ Dấu Hiệu Sự Sống của Chúa Jêsus Christ trong sự sống lại của Ngài, chừng nào họ còn ở đây trên đất này. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁴⁴¹ Những Lời này, Chúa ôi, con có thể đã không biết cách diễn đạt đúng. Và nếu con đã không nói đúng, con cầu nguyện để Chúa Thánh Linh sẽ tiếp nhận những Lời đó và giới thiệu chúng ra theo cách mà chúng nên được trình ra, hầu cho mọi người sẽ hiểu và biết, mà không có ác ý. Và xin cho họ biết rằng tình yêu thương là chỉnh sửa lại cho đúng. Và để họ có thể biết rằng đó là bởi vì thời đại mà chúng con đang sống, và vì ngày mà Chúa tái lâm đang đến gần, và chúng con thấy những đèn đỏ lớn báo hiệu chớp loé lên, khắp thế gian, rằng thời giờ đã gần rồi.

⁴⁴² Xin cho nhiều người nhận lãnh Đức Thánh Linh ngày hôm nay! Con cầu nguyện, và dâng họ lên cho Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin để Nó là một Dấu Hiệu với chúng con chừng nào chúng con còn sống, mà Ngài đã hứa Nó sẽ có. Sẽ dễ dàng để cầu xin điều đó, bởi vì Ngài đã hứa Nó sẽ như vậy, và con biết rằng Nó sẽ như vậy. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Bây giờ, xin chúng ta cúi đầu, một lát.

443 Với đức tin, sự tin chắc, tôi đã cầu nguyện cho anh em, theo cách tôi biết. Tôi—tôi đã cầu nguyện với lòng chân thật, với tất cả những gì tôi biết để cầu nguyện cho điều đó.

444 Hãy nhìn, tôi nhận biết điều đó. Anh em biết điều gì không? Đó là tiền dâng phần mười và tiền dâng của anh em mà tôi sống nhờ vào. Đó là sự ủng hộ của anh em, ở đây tại nhà thờ này, qua đó mới có người để tôi rao giảng. Đó là tình yêu của anh chị em, và những tiếng “a-men” của anh chị em, và mỗi thông công của anh em. Và những lời tử tế của anh chị em ở giữa thế gian nơi mà anh em đi đến, đến những bang khác nhau khắp đất nước, đó là những lời của anh chị em giúp cho người ta nhận lấy Sự điệp. Chính là anh chị em. Chúng ta là người cùng dự phần ở trong điều này, với Đấng Christ. Chúng ta là những anh em và chị em, và Ngài là Vua của chúng ta. Và tôi yêu mến anh chị em. Tôi—tôi—tôi—tôi, tôi ở đâu, tôi muốn anh chị em cũng ở đó. Tôi đi khắp đất nước, để được nói chuyện với anh chị em hai lần. Tôi ước ao gặp mặt anh chị em ở đây vào sáng Chúa nhật. Tôi yêu mến anh chị em. Tôi luôn luôn yêu mến anh chị em. Đôi khi tôi phải nói nghe thật gay gắt khó chịu, nhưng đó chỉ là sự chỉnh sửa thôi. Anh chị em thấy đấy, chỉ là vì tôi yêu mến anh chị em, đấy, và tôi không muốn anh chị em bỏ lỡ Nó. Anh chị em, anh chị em không được làm thế.

445 Bây giờ, thật êm dịu và khiêm nhường, với tất cả điều đó trong tấm lòng anh chị em, sâu tận đáy lòng, chỉ chấp nhận Nó. Nói, “Lạy Chúa Jêsus, ngay bây giờ cứ lấy tất cả những điều đang ở trong con, mà không giống như Ngài, và xin cho con dời tất cả sự kiêu hãnh, tất cả điều đó ở trong con, ra ngoài. Tất cả đồ rác rưởi, tất cả sự vô tín mà ở trong con, con—con thải nó ra giờ này, lạy Chúa. Con chỉ đập nó ra ngoài. Và xin để Đức Thánh Linh êm dịu của Chúa, như một chim câu, đậu xuống trong con. Con—con muốn sống Đời đời, Chúa ôi, và con—con muốn Ngài giúp con vào lúc này. Xin nhậm lời giờ này.”

446 Trong khi anh em cầu nguyện, và chúng ta sẽ ngân nga bài hát này, hoặc hát chậm rãi, với nhau, *Tôi Yêu Ngài*. Và, hãy nhớ, điều đó đến bởi tình yêu, vì Ngài là tình yêu thương. Trong lúc

tôi đang giữ tay trên những chiếc khăn này, vì dân sự có thể đem chúng đến trước buổi tối.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập hình.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài.
 Vì Ngài yêu tôi trước,

Bây giờ cứ đầu phục đời sống mình với Ngài.

Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập...

⁴⁴⁷ Hãy yêu, yêu, yêu Ngài. Thấy những gì Ngài đã làm cho anh em. [Anh Branham bắt đầu ngân nga *Tôi Yêu Ngài*—Bt.] Chính là bởi tình yêu. Tình yêu dẫn đến sự vâng lời. Tình yêu dẫn đến sự tìm hiểu nhau. Tình yêu dẫn đến hôn nhân. Và đó là nơi chúng ta hướng tới, Tiệc Cưới của Chiên Con. Tôi nghe Cứu Chúa tôi đang gọi, rằng Ngài cũng yêu tôi. Tôi cũng yêu Ngài! Tôi...

⁴⁴⁸ Chỉ với tất cả tấm lòng của anh chị em, hãy cảm nhận Điều gì đó thật êm dịu đang đi vào tấm lòng của anh chị em. Đó chính là Chúa Thánh Linh.

Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập hình.

⁴⁴⁹ Nếu...Tôi sẽ giơ tay lên, với cử tọa, với âm nhạc. Nếu tôi đã phạm tội, nếu tôi đã làm điều gì sai...

Tôi đang cầu nguyện cho anh chị em giờ này, và cho chính tôi.

⁴⁵⁰ Nếu con đã làm điều gì sai trái, tay con giơ lên hướng về Ngài, Chúa ôi, có nghĩa là con hối lỗi. Tay con hướng về Ngài, Chúa ôi, nghĩa là con không—con đã không muốn làm điều đó. Và con biết rằng con sắp chết, Chúa ôi. Con phải lìa khỏi thế gian này, trong thân thể vật lý này. Con muốn gặp Ngài. Tay con muốn nói, xin nhận lấy nó, lạy Chúa. Xin đỡ đẩy con bằng Thánh Linh. Ban cho con Dấu Hiệu của tình yêu Ngài trên con, là Chúa Thánh Linh, điều đó sẽ làm cho con sống một cách êm dịu, từ tốn, làm cho con

sống Sự Sống mà đã có ở trong Đấng Christ; hầu cho lòng con sẽ cháy lên vì những người khác, để con sẽ thật sự không nghĩ ngợi, ngày và đêm, cho đến khi con có thể có được mọi người mà con có thể. Con sẽ như những sứ giả ở Giê-ri-cô; con sẽ đi đến với mỗi người mà con có thể, và xem thử con có thể mang họ đến dưới giao ước Huyết, dưới Huyết của Chiên Con không, hầu cho họ có thể nhận được Dấu Hiệu đó.

⁴⁵¹ Thấy đó, Huyết tẩy sạch. Thánh Linh là Dấu Hiệu mà Huyết đã được bôi lên. Hiểu không? Thánh Linh là Dấu Hiệu mà Huyết đã được bôi lên. Cho đến khi Huyết được bôi lên, thì—thì Thánh Linh không thể đến. Nhưng khi Huyết được bôi lên, thì Thánh Linh là một Dấu Hiệu, được gửi đến lại cho anh em, rằng đức tin của anh em ở trong Huyết đã được chấp nhận, cái giá của anh em được trả. Cái giá của anh em được trả. Điều đó sẽ chấm dứt. Trường hợp đó được khép lại. Anh em là tín đồ Đấng Christ. Anh em là người tin. Đấng Christ ở trong anh em, và anh em ở trong Đấng Christ.

...yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập hình.

⁴⁵² Với lòng anh chị em cúi xuống giờ này trước Chúa; mục sư của anh chị em, Anh Neville, có vài lời kết thúc và những gì mà anh ấy định nói.

⁴⁵³ Hãy nhớ những buổi nhóm tối nay, buổi nhóm chữa lành. Hãy đến sớm. Chúng ta hãy bắt đầu lúc bảy giờ tối, cho phép tôi lên bục giảng lúc bảy giờ ba mươi. Được không, Anh Neville? [Anh Neville nói, “Được.”—Bt.] Vậy thì chúng ta sẽ có tiệc thánh, anh em biết đó, tối nay. Hãy đến!

⁴⁵⁴ Chiều nay, xin ở lại ngay với Dấu Hiệu đó. Đừng để Sứ điệp này ra khỏi anh em. Hãy nhớ, đừng bao giờ để Sứ điệp này rời khỏi!

⁴⁵⁵ Huyết sẽ là một Dấu Hiệu rằng Sự Sống đã được ban cho. Anh em hiểu không? “Và khi Ta thấy Huyết, Ta sẽ vượt qua các người.” Đức Thánh Linh là Dấu Hiệu rằng Huyết đã được bôi lên lòng anh em, và Nó là Dấu Hiệu rằng Huyết đã được bôi lên.

Nếu chẳng hề được bơi lên, thì Dấu Hiệu sẽ không đến. Anh chị em hiểu chứ? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Huyết phải được bơi lên, và rồi Dấu Hiệu đến. Đó là Dấu Hiệu mà Huyết của sự mua chuộc đã được bơi lên và giá của anh chị em được trả rồi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Mời Anh Neville.

DẤU HIỆU VIE63-0901M

(Token)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 1 tháng Chín, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org